

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

ΓΕΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ, ΛΑΡΙΣΑ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

«ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ»

**«ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΚΛΟΓΙΚΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ 26ης ΜΑΪΟΥ
2019:**

**Μελέτη περίπτωσης των 150 εκλογικών τμημάτων γεωγραφικής
αρμοδιότητας Δήμου Τρικκαίων»**

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΦΛΟΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΚΟΤΖΑΪΒΑΖΟΓΛΟΥ ΙΟΡΔΑΝΗΣ

ΛΑΡΙΣΑ

ΑΚΑΔΗΜΑΙΚΟ ΕΤΟΣ: 2019-2020

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

«Δηλώνω υπεύθυνα ότι η συγκεκριμένη μεταπτυχιακή διπλωματική εργασία για τη λήψη του μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών του ΠΜΣ Πλήρους Φοίτησης του Τμήματος Διοίκησης Επιχειρήσεων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας: «Δημόσια Διοίκηση και Τοπική Αυτοδιοίκηση» έχει συγγραφεί από εμένα προσωπικά και δεν έχει υποβληθεί ούτε έχει εγκριθεί στο πλαίσιο κάποιου άλλου μεταπτυχιακού ή προπτυχιακού τίτλου σπουδών, στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό. Η εργασία αυτή έχοντας εκπονηθεί από εμένα, αντιπροσωπεύει τις προσωπικές μου απόψεις επί του θέματος και το κείμενο είναι γραμμένο με τα δικά μου λόγια και δεν αποτελεί προϊόν λογοκλοπής από τρίτες πηγές. Οι πηγές στις οποίες ανέτρεξα για την εκπόνηση της συγκεκριμένης διπλωματικής αναφέρονται στο σύνολό τους, δίνοντας πλήρεις αναφορές στους συγγραφείς, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν από το διαδίκτυο».

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η συγγραφή μεταπτυχιακής εργασίας αποτελεί πρόκληση για τον καθένα που θέλει να διευρύνει τις ακαδημαϊκές του σπουδές. Όταν συνοδεύεται από θέληση και έχει σαν γνώμονα την εξιδεικευμένη γνώση σε θέματα που απασχολούν το συγγραφέα, τότε η συγγραφή της εργασίας μετατρέπεται σε μία ευχάριστη εμπειρία, ένα ταξίδι γνώσης.

Σε αυτό το ταξίδι, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους συμφοιτητές και “συνταξιδιώτες”, στα πρόσωπα των οποίων γνώρισα πραγματικούς φίλους. Θα ήθελα να ευχαριστήσω το σύνολο του διδακτικού προσωπικού για τις γνώσεις που μας μεταλαμπάδευσαν. Ειδικές ευχαριστίες αξίζουν στους επιβλέποντες καθηγητές κ Ιορδάνη Κοτζαϊβάζογλου, κ Δημήτριο Τσιώτα και κ Λάμπρο Σδρόλια για τις παροτρύνσεις, διορθώσεις και κατευθύνσεις κατά τη διάρκεια της συγγραφής. Τέλος, χρωστάω ένα μεγάλο ευχαριστώ στους δικούς μου ανθρώπους για την υπομονή και τη στήριξη που μου παρέχουν σε κάθε πρόκληση της ζωής μου.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η συγκεκριμένη εργασία μελετά και αναλύει τον τρόπο με τον οποίο διεξήχθησαν οι τετραπλές εκλογές του 2019 στην Ελλάδα με σκοπό να αποσαφηνίσει τον βαθμό συσχέτισης των αποτελεσμάτων όσον αφορά την κομματική επιλογή από την μεριά των ψηφοφόρων. Για να πετύχει τον σκοπό της η έρευνα περιλαμβάνει ένα βιβλιογραφικό και ένα ερευνητικό μέρος. Οι αρμόδιες υπηρεσίες οργάνωσης και διεξαγωγής για τις εκλογικές αναμετρήσεις είναι το Υπουργείο Εσωτερικών και η Διεύθυνση Εκλογών και Πληροφορικής και Ηλεκτρονικής Επεξεργασίας Στοιχείων. Συμπερασματικά, η εργασία έφτασε στο συμπέρασμα πώς η εκλογική διαδικασία, τόσο δομικά και διαδικαστικά, όσο και από άποψη αποτελέσματος, παίζει μεγάλη σημασία στα κοινωνικά, οικονομικά και πολιτικά δρώμενα της χώρας, ενώ ο κομματικός παράγοντας παίζει και αυτός με την σειρά του μεγάλο ρόλο στην εκλογική προτίμηση των ψηφοφόρων.

ΛΕΞΕΙΣ-ΚΛΕΙΔΙΑ

Εκλογές, Ελλάδα, 2019, Περιφερειακές, Δημοτικές, Ευρωεκλογές.

ABSTRACT

This paper studies and analyzes the way in which the quadruples elections of 2019 were held in Greece in order to clarify the degree of interaction of the results with regard to the selection of the parties by the voters. To achieve its purpose, the research includes a bibliographic and a research section. The responsible services for the organization and conduct of electoral meetings are the Ministry of Interior and the Directorate of Elections and Information Technology and Electronic Data Processing. In conclusion, the paper concludes that the electoral process, both structurally, procedurally and in terms of results, plays a major role in the country's social, economic and political events, while the party factor also plays a major role in the electoral preference of the vote.

Key - Words: Elections, GREECE, 2019, Regional, Municipal, European elections.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ	ii
ΠΡΟΛΟΓΟΣ	iii
ΠΕΡΙΛΗΨΗ	iv
ΛΕΞΕΙΣ-ΚΛΕΙΔΙΑ	iv
ABSTRACT	v
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΙΝΑΚΩΝ	viii
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΓΡΑΦΗΜΑΤΩΝ	x
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΚΟΝΩΝ	xiii
1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ-ΕΠΙΤΕΛΙΚΗ ΣΥΝΟΨΗ	1
1.1 ΣΥΝΟΨΗ ΤΗΣ ΈΡΕΥΝΑΣ	1
1.2 ΣΗΜΑΣΙΑ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΜΕΛΕΤΩΜΕΝΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ	5
1.3 ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ	9
1.4 ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ	10
2 ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ	10
3 ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ	12
3.1 Η ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΨΗΦΟΥ	12
3.2 ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΕΚΛΟΓΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ	16
3.2.1 Η Εκλογική Διάρθρωση Της Χώρας	17
3.2.2 Η Ροή Των Αποτελεσμάτων	20
3.3 ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΙΣΧΥΟΝΤΟΣ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ	21

3.4	Η ΣΤΡΩΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ	24
3.4.1	Γενικά	24
3.4.2	Η Γεωγραφική Διαστρωμάτωση	24
3.5	Η ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ	29
3.6	ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ	30
3.7	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ	39
3.8	ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ	49
4	ΕΡΕΥΝΑ ΠΕΔΙΟΥ	59
4.1	ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΈΡΕΥΝΑΣ	59
4.2	ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ	59
4.3	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ	61
4.4	ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗΣ	63
4.5	ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΈΡΕΥΝΑΣ	64
5	ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	73
	ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	76
	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	76
	ΞΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	76

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΙΝΑΚΩΝ

Πίνακας 1.Αριθμητικά Αποτελέσματα Ευρωεκλογών ανά γεωγραφική περιοχή. ..	64
Πίνακας 2. Ποσοστιαία Αποτελέσματα Ευρωεκλογών ανά γεωγραφική περιοχή..	64
Πίνακας 3. Αριθμητικά Αποτελέσματα Ευρωεκλογών ανά γεωγραφική περιοχή και συνδυασμό.....	65
Πίνακας 4. Ποσοστιαία Αποτελέσματα Ευρωεκλογών ανά γεωγραφική περιοχή και συνδυασμό.....	66
Πίνακας 5. Ποσοστιαία Αποτελέσματα Εγκυρότητας Δημοτικών εκλογών ανά γεωγραφική περιοχή.	67
Πίνακας 6. Ποσοστιαία Αποτελέσματα Δημοτικών εκλογών ανά γεωγραφική περιοχή και συνδυασμό.	67
Πίνακας 7. Ποσοστιαία Αποτελέσματα Εγκυρότητας Περιφερειακών εκλογών ανά γεωγραφική περιοχή.	68
Πίνακας 8. Ποσοστιαία Αποτελέσματα Περιφερειακών εκλογών ανά γεωγραφική περιοχή και συνδυασμό	69
Πίνακας 9. Πίνακας κομματικής συσχέτισης των εκλογικών αποτελεσμάτων, για την περιοχή της Εστιαιώτιδας.	70
Πίνακας 10. Πίνακας κομματικής συσχέτισης των εκλογικών αποτελεσμάτων, για την περιοχή Καλλιθένδρου.....	71
Πίνακας 11. Πίνακας κομματικής συσχέτισης των εκλογικών αποτελεσμάτων, για την περιοχή Κόζιακα.	71
Πίνακας 12. Πίνακας κομματικής συσχέτισης των εκλογικών αποτελεσμάτων, για την περιοχή Μεγάλων Καλυβίων	71
Πίνακας 13. Πίνακας κομματικής συσχέτισης των εκλογικών αποτελεσμάτων, για την περιοχή Παληοκάστρου.....	71

Πίνακας 14. Πίνακας κομματικής συσχέτισης των εκλογικών αποτελεσμάτων, για την περιοχή Παραληθαίων.....	72
Πίνακας 15. Πίνακας κομματικής συσχέτισης των εκλογικών αποτελεσμάτων, για την περιοχή Τρικκαίων.....	72
Πίνακας 16. Πίνακας κομματικής συσχέτισης των εκλογικών αποτελεσμάτων, για την περιοχή Φαλώρειας.....	72

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΓΡΑΦΗΜΑΤΩΝ

Γράφημα 1. Ραβδόγραμμα Συνολική Συμμετοχή Δημοτικές εκλογές 2019, εγγεγραμμένοι-ψηφίσαντες. (ekloges.thessaly.gov.gr).....	33
Γράφημα 2. Πίτα Εγκυρότητα Ψηφισάντων Δημοτικές Εκλογές 2019, Άκυρα-Λευκά-Έγκυρα.(ekloges.thessaly.gov.gr).....	34
Γράφημα 3. Ραβδόγραμμα: Αποτελέσματα Δημοτικών Εκλογών Εστιαιώτιδας (ekloges.thessaly.gov.gr)	35
Γράφημα 4. Ραβδόγραμμα: Αποτελέσματα Δημοτικών Εκλογών Καλλιθένδρου.(ekloges.thessaly.gov.gr)	35
Γράφημα 5. Ραβδόγραμμα: Αποτελέσματα Δημοτικών Εκλογών Κόζιακα.(ekloges.thessaly.gov.gr)	36
Γράφημα 6. Ραβδόγραμμα: Αποτελέσματα Δημοτικών Εκλογών Μεγάλων Καλυβίων.(ekloges.thessaly.gov.gr)	36
Γράφημα 7.Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Δημοτικών Εκλογών Παληοκάστρου.(ekloges.thessaly.gov.gr)	37
Γράφημα 8.Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Δημοτικών Εκλογών Παραληθαίων.(ekloges.thessaly.gov.gr)	37
Γράφημα 9.Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Δημοτικών Εκλογών Πρώην Δήμου Τρικκαίων.(ekloges.thessaly.gov.gr)	38
Γράφημα 10.Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Δημοτικών Εκλογών Φαλώρειας.(ekloges.thessaly.gov.gr)	38
Γράφημα 11. Ραβδόγραμμα Συνολικά Αποτελέσματα Δημοτικών Εκλογών Δήμου Τρικκαίων.(ekloges.thessaly.gov.gr)	39
Γράφημα 12.Ραβδόγραμμα Συνολική Συμμετοχή Περιφερειακές εκλογές 2019, εγγεγραμμένοι-ψηφίσαντες.(ekloges.thessaly.gov.gr).....	43

Γράφημα 13.Πίτα Εγκυρότητα Ψηφισάντων Περιφερειακές Εκλογές 2019, Άκυρα-Λευκά-Έγκυρα.(ekloges.thessaly.gov.gr).....	43
Γράφημα 14.Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Περιφερειακών Εκλογών Εστιαιώτιδας.(ekloges.thessaly.gov.gr).....	44
Γράφημα 15.Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Περιφερειακών Εκλογών Καλλιθένδρου.(ekloges.thessaly.gov.gr).....	45
Γράφημα 16.Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Περιφερειακών Εκλογών Κόζιακα.(ekloges.thessaly.gov.gr).....	45
Γράφημα 17.Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Περιφερειακών Εκλογών Μεγάλων Καλυβίων.(ekloges.thessaly.gov.gr).....	46
Γράφημα 18.Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Περιφερειακών Εκλογών Παληοκάστρου.(ekloges.thessaly.gov.gr).....	46
Γράφημα 19. Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Περιφερειακών Εκλογών Παραληθαίων.(ekloges.thessaly.gov.gr).....	47
Γράφημα 20.Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Περιφερειακών Εκλογών Πρώην Δήμου Τρικκαίων.(ekloges.thessaly.gov.gr).....	47
Γράφημα 21.Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Περιφερειακών Εκλογών Φαλώρειας.(ekloges.thessaly.gov.gr).....	48
Γράφημα 22.Ραβδόγραμμα Συνολικά Αποτελέσματα Περιφερειακών Εκλογών Δήμου Τρικκαίων.(ekloges.thessaly.gov.gr).....	48
Γράφημα 23.Ραβδόγραμμα Συνολική Συμμετοχή Ευρωεκλογές 2019, εγγεγραμμένοι-ψηφίσαντες.(ekloges.thessaly.gov.gr).....	51
Γράφημα 24. Πίτα Εγκυρότητα Ψηφισάντων Ευρωεκλογές 2019, Άκυρα-Λευκά-Έγκυρα.(ekloges.thessaly.gov.gr).....	52

Γράφημα	25.	Ραβδόγραμμα	Αποτελέσματα	Ευρωεκλογών	
				Εστιαιώτιδας.(ekloges.thessaly.gov.gr).....	54
Γράφημα	26.	Ραβδόγραμμα	Αποτελέσματα	Ευρωεκλογών	
				Καλλιθένης.(ekloges.thessaly.gov.gr)	55
Γράφημα	27.	Ραβδόγραμμα	Αποτελέσματα	Ευρωεκλογών	
				Κόζιακα.(ekloges.thessaly.gov.gr)	55
Γράφημα	28.	Ραβδόγραμμα	Αποτελέσματα	Ευρωεκλογών	Μεγάλων
				Καλυβίων.(ekloges.thessaly.gov.gr)	56
Γράφημα	29.	Ραβδόγραμμα	Αποτελέσματα	Ευρωεκλογών	
				Παληοκάστρου.(ekloges.thessaly.gov.gr)	56
Γράφημα	30.	Ραβδόγραμμα	Αποτελέσματα	Ευρωεκλογών	
				Παραληθαίων.(ekloges.thessaly.gov.gr)	57
Γράφημα	31.	Ραβδόγραμμα	Αποτελέσματα	Ευρωεκλογών	Πρώην Δήμου
				Τρικκαίων.(ekloges.thessaly.gov.gr)	57
Γράφημα	32.	Ραβδόγραμμα	Αποτελέσματα	Ευρωεκλογών	
				Φαλώρειας.(ekloges.thessaly.gov.gr)	58
Γράφημα	33.	Ραβδόγραμμα	Συνολικά Αποτελέσματα	Ευρωεκλογών	Δήμου
				Τρικκαίων.(ekloges.thessaly.gov.gr)	58

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΚΟΝΩΝ

Εικόνα 1.Γεωγραφική Απεικόνιση του Δήμου Τρικκαίων (Από την επίσημη ιστοσελίδα του Δήμου Τρικκαίων, trikalacity.gr)	6
Εικόνα 2. Η Ιεραρχία των εκλογικών καταλόγων	18

1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ-ΕΠΙΤΕΛΙΚΗ ΣΥΝΟΨΗ

1.1 ΣΥΝΟΨΗ ΤΗΣ ΈΡΕΥΝΑΣ

Η πρωθύτερη βιβλιογραφία υποδεικνύει ότι οι ψηφοφορίες των υποστηρικτών κομμάτων παρέχουν στους ψηφοφόρους μια ισχυρή, χαμηλού κόστους συντομευμένη πληροφορία (Birch, 2016). Μην γνωρίζοντας τίποτα περισσότερο από «ταμπέλες» κόμματος (όπως δεξιός, αριστερός κτλ.), οι ψηφοφόροι μπορούν να συμπεράνουν την ιδεολογία των υποψηφίων και να εκδώσουν κομματικά ιδεολογικές θέσεις με κάποιο βαθμό βεβαιότητας. Η κατάργηση αυτών των ταμπελών μπορεί να ωθήσει τους ψηφοφόρους να βασίζονται σε εναλλακτικά ευρετικά, όπως η φυλή ή η εθνικότητα (DellaVigna et al, 2016). Ο θεσμός των ανεξάρτητων εκλογών μπορεί να αλλάξει τα είδη των υποψηφίων που κερδίζουν τις εκλογές απλώς μεταβάλλοντας το σχετικό κόστος και την αποδεικτική αξία διαφορετικών ευρετικών, διευρύνοντας τα κριτήρια και τις κατηγορίες που κατέτασσαν τους υποψηφίους παραδοσιακά.

Οι μη κομματικές ψηφοφορίες μπορούν να παρακινήσουν τους ψηφοφόρους να δώσουν μεγαλύτερο βάρος σε άλλα χαρακτηριστικά εκτός από την κομματική και την ιδεολογία, όπως οι δείκτες ικανότητας ή ποιότητας (Zwicker, 2016). Μια σημαντική διάσταση της ποιότητας υποψηφίου είναι η πολιτική εμπειρία. Οι κομιστές και οι προηγούμενοι κάτοχοι θέσεων ευθύνης και αξιών έχουν εκλογικά πλεονεκτήματα τόσο σε κοινοβουλευτικές εκλογές σε εθνικό όσο και σε τοπικό επίπεδο (Bailey et al, 2017). Αρκετές μελέτες διαπιστώνουν ότι τα εκλογικά αποτελέσματα της επικράτειας επηρεάζουν περαιτέρω τους ψηφοφόρους στην επιλογή των μελών του δημοτικού συμβουλίου (Dolan, 2018). Η πληροφόρηση των ψηφοφόρων από τα Μ.Μ.Ε. και ιδιαίτερα την τηλεόραση, οδηγεί συχνά στην επιβολή της «λογικής των μέσων» και της επικοινωνιακής λογικής επηρεάζοντας τις πολιτικές αποφάσεις (Σαμαράς, 2008). Αυτές οι μελέτες δείχνουν ότι οι ψηφοφόροι μπορούν να βασίζονται σε μια ευρετική δομή κατά την αξιολόγηση των υποψηφίων. Ένα ακόμη ανοικτό ερώτημα είναι εάν αυτή η εξάρτηση εξαρτάται από τους εκλογικούς κανόνες.

Η μελέτη των αποτελεσμάτων των ανεξάρτητων εκλογών είναι δύσκολη για δύο κύριους λόγους. Ο πρώτος είναι ότι ο ερευνητής δεν χειρίζεται άμεσα την αιτιώδη μεταβλητή ενδιαφέροντος και την κατηγοριοποίηση των υποψηφίων από τους ψηφοφόρους. Δεν μπορούμε να είμαστε σίγουροι εάν οι παρατηρούμενες διαφορές στα αποτελέσματα των εκλογών για τις εκλογές με αντάρτικες και μη συμμετοχές οφείλονται στην αιτιώδη επίδραση του ίδιου του εκλογικού οργάνου ή σε κάποιο άλλο χαρακτηριστικό του εκλογικού πλαισίου. Ίσως οι δήμοι που επιλέγουν να διοργανώσουν μη δημοκρατικές εκλογές, αποδίδουν μεγαλύτερη αξία στην πολιτική εμπειρία των ηγετών απ' ό, τι οι κομματικές εκλογές λόγω των προτιμήσεων του τοπικού εκλογικού σώματος, και όχι των εκλογικών επιρροών. Οι στατιστικές διορθώσεις για αυτό το πρόβλημα, όπως η πολλαπλή παλινδρόμηση ή η αντιστοίχιση, βοηθούν μόνο αν είμαστε πρόθυμοι να υποθέσουμε ότι μετά την προετοιμασία για ένα σύνολο παρατηρήσιμων χαρακτηριστικών των εκλογών, το εκλογικό όργανο είναι «σα να έχει» εκχωρηθεί τυχαία. Η αξιοπιστία μιας τέτοιας παραδοχής ποικίλει από πλαίσιο σε πλαίσιο. Ακόμη και σε περιοχές που δεν διεξάγονται εκλογές για δημάρχους, αλλά εκλογές της Βουλής, για παράδειγμα, μπορεί να ανησυχεί κανείς ότι οι εκλογικές επιρροές δεν εφαρμόζονται.

Η δεύτερη πρόκληση είναι ότι οι εκλογές που είναι μη θεωρητικές, θεωρητικά δεν είναι κατ' ανάγκην μη πρακτικές στην πράξη (Adrian, 1959). Οι υποψήφιοι πλευρές μπορούν να είναι ευρέως γνωστές στους ψηφοφόρους ή να αποκαλύπτονται κατά τη διάρκεια της εκστρατείας. Ακόμα και σε ονομαστικές μη κοινοβουλευτικές εκλογές, η κομματική παραμονή παραμένει ένας συστηματικός προγνωστικός δείκτης των προτιμήσεων των ψηφοφόρων όταν είναι εύκολα διαθέσιμες πληροφορίες για το κόμμα των υποψηφίων ή την ιδεολογία (Squire and Smith 1988, Schaffner et al., 2001). Δεν είναι σαφές πώς να μετρήσετε και να υπολογίσετε αυτές τις περιπλοκές. Για παράδειγμα, εάν υποθέσουμε ότι σε μη ισότιμες εκλογές, οι έμπειροι υποψήφιοι είναι πιο πιθανό να εκλεγούν, αυτό το αποτέλεσμα θα μπορούσε να αντικατοπτρίζει την λεπτή δυναμική των αποφάσεων των υποψηφίων να ανταγωνίζονται στις εκλογές όπου η διαμαρτυρία των υποψηφίων δεν διαφημίζεται, αλλά εντούτοις είναι κοινή γνώση. Σε ένα τέτοιο σενάριο, οι φιλελεύθεροι υποψήφιοι σε συντηρητικές περιφέρειες θα μπορούσαν να είναι συστηματικά λιγότερο έμπειροι επειδή οι υψηλής ποιότητας φιλελεύθεροι

υποψήφιοι, γνωρίζοντας ότι έχουν κακές πιθανότητες νίκης, ασκούν σταδιοδρομία έξω από την πολιτική ή διατρέχουν άλλες εκλογικές περιφέρειες.

Οι ψηφοφόροι μπορούν να αξιολογήσουν τους υποψηφίους χρησιμοποιώντας μια ευρετική ρευστότητα που βασίζεται στην επίδρασή τους προς τις πολιτικά σημαντικές ομάδες (Brown, 2018). Εάν οι ψηφοφόροι χρησιμοποιήσουν αυτή τη συντόμευση πληροφόρησης, οι αντιλήψεις τους για τις ιδεολογικές θέσεις των υποψηφίων θα αντανakλούν τις δικές τους πεποιθήσεις που έχουν το βάρος τους από τα συναισθήματά τους προς τις αντίθετες ομάδες. Για παράδειγμα, οι Colantone & Stanig (2018) θεωρούν ότι κατά μέσο όρο οι συντηρητικοί ερωτηθέντες της έρευνας αντιπαθούν τους φιλελεύθερους πιο έντονα από τους φιλελεύθερους που δεν τους αρέσουν οι συντηρητικοί και υποστηρίζουν ότι οι συντηρητικοί ερωτηθέντες υπερεκτιμούν την ιδεολογική απόσταση μεταξύ των δύο ομάδων. Μια άλλη πιθανότητα είναι ότι οι ψηφοφόροι στηρίζονται σε μια αντιπροσωπευτικότητα ή ευρετική ευπρέπεια, κάνοντας συμπεράσματα σχετικά με τους υποψηφίους με βάση το πόσο καλά αντιπροσωπεύουν μια συγκεκριμένη ομάδα ή τύπο (Levy & Razin, 2015). Οι Otjes και συνεργάτες (2018), για παράδειγμα, ισχυρίζονται ότι η ευρετική αντιπροσωπευτικότητα οδηγεί τα υποκείμενα σε εσφαλμένο συμπέρασμα ότι οι υποψήφιοι από οικογένειες εργατικής τάξης είναι πιο φιλελεύθεροι στην οικονομική πολιτική από ό, τι οι υποψήφιοι από πλούσιο υπόβαθρο.

Αν τα άτομα λειτουργούσαν εντελώς ορθολογικά, θα έπρεπε να εκφέρουν κρίσεις και να παίρνουν αποφάσεις έχοντας ζυγίσει όλα τα υπέρ και τα κατά. Όμως, λόγω της πληθώρας των πληροφοριών και του χρόνου που θα χρειαζόταν το άτομο για την επεξεργασία τους, θα ήταν ανεδαφικό να πιστεύει κανείς ότι λειτουργούμε με αυτό τον τρόπο. Οι άνθρωποι παίρνουν αποτελεσματικές αποφάσεις αλλά όχι πάντα τις καλύτερες δυνατές αποφάσεις. Οι ευρετικές ή γνωστικές συντομεύσεις (shortcuts) είναι κάποιες διαδικασίες που χρησιμοποιούν οι άνθρωποι για να εκφέρουν κρίσεις κάτω από συνθήκες αβεβαιότητας, που ανάγουν την πολύπλοκη λύση προβλημάτων σε πιο απλές κριτικές λειτουργίες (Tversky & Kahneman, 1974, Kahneman & Tversky, 1972, 1973). Μια παρανόηση αναφορικά με τις ευρετικές είναι ότι οδηγούν σε λανθασμένες απαντήσεις. Η ευρετική επεξεργασία μπορεί να έχει ατέλειες, αλλά οι άνθρωποι δε χρησιμοποιούν τις ευρετικές επειδή

οδηγούν σε λανθασμένες και μεροληπτικές απαντήσεις, αλλά επειδή κατά κανόνα οδηγούν σε σωστές απαντήσεις. Η ευρετική της αντιπροσωπευτικότητας χρησιμοποιείται για εκφέρουμε κρίσεις αναφορικά με τις πιθανότητες. Αν θέλουμε να αποφασίσουμε πόσο πιθανό είναι ένα άτομο ή ένα γεγονός να αποτελεί περίπτωση κάποιας κατηγορίας, συχνά απλώς υπολογίζουμε το βαθμό στον οποίο αντιπροσωπεύει ή είναι παρόμοιο με ένα τυπικό ή μέσο μέλος της κατηγορίας, δηλαδή κατά πόσο ταιριάζει με το αντίστοιχο σχήμα (Tversky & Kahneman, 1974). Η ευρετική της αντιπροσωπευτικότητας μας δίνει μια γρήγορη λύση. Ωστόσο, όταν το άτομο την χρησιμοποιεί, δεν δίνει σημασία σε κάποιους παράγοντες που επηρεάζουν την εκτίμηση πιθανότητας στα ποσοστά βάσης, στην ποιότητα – εγκυρότητα και στην ψευδαίσθηση του τι είναι τυχαίο, δηλαδή οι απλοϊκές θεωρίες περί του τυχαίου, συγκαταλέγονται στην ευρετική της αντιπροσωπευτικότητας. Για παράδειγμα, αν ρίξουμε ένα νόμισμα 8 συνεχόμενες φορές, είναι πιο πιθανό να φέρουμε κορώνα (Κ) γράμματα (Γ) με την σειρά Κ-Κ-Γ-Κ-Γ-Γ-Κ-Γ ή με τη σειρά Κ-Κ-Κ-Κ-Γ-Γ-Γ-Γ; Οι περισσότεροι άνθρωποι απαντούν το πρώτο, αν και στην πραγματικότητα οι πιθανότητες να φέρουμε το ένα ή το άλλο είναι ίδιες, αλλά το πρώτο ταιριάζει περισσότερο με το σχήμα που έχουμε για το τυχαίο.

Μια δεύτερη προσέγγιση εστιάστηκε στους ψηφοφόρους και όχι στα πολιτικά κόμματα. Μια πλούσια βιβλιογραφία εξετάζει στρατηγικές εκτιμήσεις στο επίπεδο της περιφέρειας και αξιολογεί το βαθμό στον οποίο οι ψηφοφόροι εγκαταλείπουν το προτιμώμενο κόμμα τους, όταν το κόμμα αυτό έχει ελάχιστες πιθανότητες να κερδίσει στην εκλογική περιφέρειά του. Διαπιστώνουν ότι περίπου το 3% έως 8% των ψηφοφόρων απελευθερώνουν στρατηγικά το προτιμώμενο κόμμα τους (Dippel et al, 2015). Άλλοι εξέτασαν το πώς αντιδρούν οι ψηφοφόροι στους τοπικούς υποψηφίους. Ο Barone και συνεργάτες (2016) έδειξαν ότι στις καναδικές εκλογές του 2000 περίπου το 40% των Καναδών ψηφοφόρων εξέφραζαν προτίμηση σε έναν συγκεκριμένο τοπικό υποψήφιο. Αυτοί οι συγγραφείς δείχνουν ότι ο τοπικός υποψήφιος ήταν αποφασιστικός παράγοντας για το 5% του εκλογικού σώματος, δηλαδή ότι θα είχαν ψηφίσει διαφορετικά εάν δεν είχαν καμία προτίμηση μεταξύ των τοπικών υποψηφίων (Barone et al., 2016).

1.2 ΣΗΜΑΣΙΑ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΜΕΛΕΤΩΜΕΝΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ

Οι εκλογές που έλαβαν χώρα στις 26 Μαΐου είχαν την ιδιαιτερότητα ότι διεξήχθησαν για τελευταία φορά Ευρωεκλογές, Περιφερειακές, Δημοτικές και Τοπικές εκλογές την ίδια χρονική στιγμή, στα ίδια εκλογικά τμήματα με τις ίδιες εφορευτικές επιτροπές, τους ίδιους αντιπροσώπους της δικαστικής αρχής και τους ίδιους εφόρους αντιπροσώπων (ν.3852/2010), καθώς με την ψήφιση του ν.4555/2018 οι εκλογές για Περιφέρεια και Δήμο διεξάγονται πλέον ανά τετραετία και δε συμπίπτουν ημερολογιακά με τη διεξαγωγή των Ευρωεκλογών.

Ο κάθε ψηφοφόρος κλήθηκε στις 26 Μαΐου 2019 με τις ίδιες συνθήκες πολιτικού περιβάλλοντος και μάρκετινγκ, δεχόμενος τις ίδιες επιρροές και πληροφορίες να επιλέξει και να ψηφίσει σε 4 κάλπες, συνδυασμούς με διαφορετικής βαρύτητας πολιτικές επιρροές, διαβαθμισμένες αυξητικά, επιλέγοντας εκπροσώπους Τοπικούς, Δημοτικούς, Περιφερειακούς και Ευρωβουλής.

Η εργασία θέλει να καταδείξει εάν στην εκλογική διαδικασία που έλαβε χώρα στη γεωγραφική περιοχή του Δήμου Τρικκαίων, ο οποίος είναι Δήμος της περιφέρειας Θεσσαλίας με έδρα τα Τρίκαλα, η κομματική επιρροή συνέβαλε στη λήψη των αποφάσεων κατά την ψηφοφορία. Οι αποφάσεις που λαμβάνουν οι ψηφοφόροι κατά την εκλογική διαδικασία και ο τρόπος λήψης αυτών των αποφάσεων είναι ένα ζήτημα που κατά καιρούς έχει απασχολήσει την ακαδημαϊκή κοινότητα, έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον και απασχολεί όλους αυτούς που άμεσα ή έμμεσα σχετίζονται με τις εκλογές. Το καίριο ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί μέσα από την έρευνα είναι κατά πόσο τα κόμματα και η εξάρτηση που δημιουργούν μπορούν να επηρεάσουν την εκλογική διαδικασία και την τελική απόφαση των εκλογών.

Η σημερινή μορφή του Δήμου προέκυψε, με το “Πρόγραμμα Καλλικράτης” το 2010, από την επέκταση του αρχικού Δήμου Τρικκαίων και τη συνένωση των προϋπαρχόντων Δήμων Παληοκάστρου, Εστιαιώτιδας, Καλλιθένδρου, Μεγάλων Καλυβίων, Φαλώρειας, Παραληθαίων και Κόζιακα. Ο Δήμος Τρικκαίων διαιρείται σε 8 «δημοτικές ενότητες», οι οποίες αντιστοιχούν στους 8 συγχωνευθέντες Δήμους. Κάθε Δημοτική Ενότητα διαιρείται σε Τοπικές Κοινότητες, οι οποίες αντιστοιχούν στα διαμερίσματα των καταργηθέντων ΟΤΑ. Οι σημερινές τοπικές

κοινότητες του Δήμου, ήταν αυτόνομες κοινότητες και Δήμοι, πριν την εφαρμογή του “προγράμματος Καποδίστρια”, το 1998¹.

Εικόνα 1. Γεωγραφική Απεικόνιση του Δήμου Τρικκaiών (Από την επίσημη ιστοσελίδα του Δήμου Τρικκaiών, trikalacity.gr).

¹ Trikalacity.gr/dimotikes-enotites-ke-ikismi/

Η συμπεριφορά ψηφοφορίας αναφέρεται στον τρόπο ψηφοφορίας των εκλογέων και του τρόπου με τον οποίο ψηφίζουν. Σύμφωνα με τους Samuels & Zucco (2018), η συμπεριφορά των ψηφοφόρων είναι σημαντική σε εκείνα τα πολιτικά συστήματα στα οποία ο ψηφοφόρος έχει κάποιο είδος επιλογής, ανεξάρτητα από το πόσο περιορισμένος είναι στις επιλογές. Εντοπίστηκαν τρεις ευρείες προσεγγίσεις στη συμπεριφορά των ψηφοφόρων, το μοντέλο αναγνώρισης κόμματος, η προσέγγιση ορθολογικής επιλογής και η κοινωνιολογική προσέγγιση (Samuels & Zucco, 2018, σελ. 157). Πιο συγκεκριμένα, στο μοντέλο αναγνώρισης κόμματος, ο προσδιορισμός του κόμματος καθορίζει την επιλογή του υποψηφίου να ψηφίσει ακόμη και αν η προσωπικότητα των υποψηφίων και η παρουσίαση των θεμάτων και η διοργάνωση εκστρατειών θα μπορούσαν να βοηθήσουν στην αλλαγή της επιλογής. Στην προσέγγιση ορθολογικής επιλογής η επιλογή βασίζεται στις προσδοκίες του ψηφοφόρου και ορισμένα χαρακτηριστικά του ψηφοφόρου μπορεί να παρεμβαίνουν στην επιλογή των υποψηφίων. Ο κοινωνιολογικός παράγοντας επικεντρώνεται στην τάξη, τη θρησκεία, το φύλο και την ομάδα των ψηφοφόρων τείνουν να σταθούν στο χρόνο, παρόλο που εξακολουθούν να έχουν άλλα ζητήματα εντός (Samuels & Zucco, 2018, σελ. 160). Από τις τρεις προσεγγίσεις όμως, η κοινωνιολογική προσέγγιση εξηγεί καλύτερα τις εκλογές της Ελλάδας (και των πιο δημοκρατικών κοινωνιών).

Από την άλλη, η σκέψη, η πολιτική και η επικοινωνία των κομμάτων και των υποψηφίων επηρεάζεται και μεταβάλλεται από χαρακτηριστικά, που τα τελευταία χρόνια συναντώνται ολοένα και συχνότερα στην ελληνική κοινωνία. Πιο συγκεκριμένα, η κρίση των κοινωνικών δομών και θεσμών καθώς και των παραδοσιακών αξιών και ηθών, οδηγεί στη μείωση του κομματικού φανατισμού και στη γενικότερη απαξίωση της πολιτικής από τους ψηφοφόρους (Μουζέλης, 2000). Επίσης, η ανάδυση του ατομικισμού και η επιδίωξη των προσωπικών στόχων και φιλοδοξιών, ωθούν τους πολίτες να ψηφίζουν κόμματα και πολιτικούς που εξυπηρετούν τα προσωπικά τους συμφέροντα, αδιαφορώντας για το συλλογικό συμφέρον (Κιντής, 1998). Ακόμη, η κοινωνική κινητικότητα και οι εναλλαγές των ατόμων στα επίπεδα της κοινωνικής διαστρωμάτωσης, οδηγούν στην ανάδυση των λεγόμενων *μεταβαλλόμενων ψηφοφόρων* σύμφωνα με τους Mazzoleni & Schulz, (1999) που δεν ταυτίζονται με κάποιο κόμμα και ψηφίζουν διαφορετικά και κατά την κρίση τους στις διάφορες εκλογικές αναμετρήσεις.

Τέλος, η λογική της αγοράς, της αισθησιοκρατίας και του υπερκαταναλωτισμού, μεταβάλλει την πολιτική κουλτούρα των ψηφοφόρων που αντιμετωπίζονται περισσότερο ως καταναλωτές και αγοράζουν το πολιτικό προϊόν χωρίς ιδιαίτερη σκέψη, ικανοποιώντας εφήμερες προσδοκίες (Κοτζαΐβαζόγλου, Lees-Marshment, 2013).

Μόνο λίγες μελέτες εξετάζουν ρητά τα κίνητρα για διαφορές συμμετοχής μεταξύ εθνικών εκλογών και εκλογών του Ευρωκοινοβουλίου (ΕΚ) σε ατομικό επίπεδο. Ενώ ένα τεράστιο φάσμα βιβλιογραφίας ασχολείται με εξηγήσεις της προσέλευσης σε γενικές γραμμές, ένας σημαντικός αριθμός επικεντρώθηκε ειδικά στην προσέλευση στις εκλογές του ΕΚ. Όπως συμβαίνει με τη γενική βιβλιογραφία, γίνεται διάκριση μεταξύ των μακροοικονομικών συστημικών παραγόντων (όπως η υποχρεωτική ψηφοφορία, η ψηφοφορία το Σαββατοκύριακο κλπ.) και τα κίνητρα μικρού επιπέδου (Lorson et al, 2019). Καθώς η ανάλυσή μας περιορίζεται σε ένα ενιαίο γεωγραφικό χώρο, οι μακροοικονομικοί παράγοντες δεν αναλύονται περαιτέρω εδώ, εκτός από το πλαίσιο δεύτερης τάξης που επηρεάζει τα κίνητρα μικρο-επιπέδων. Η έρευνα σχετικά με πιθανούς προγνωστικούς παράγοντες σε επίπεδο ατομικής εξέλιξης στις εκλογές του ΕΚ παρείχε ανάμεικτα αποτελέσματα. Θεωρείται ότι οι αντιλήψεις των πολιτών για την πολιτεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) (για παράδειγμα η εμπιστοσύνη στο ΕΚ ή στην ΕΕ εν γένει) λειτουργούν ως επεξηγηματικοί παράγοντες για τη συμμετοχή των ψηφοφόρων. Οι Guardado & Wantchekon (2018) ωστόσο, βρίσκουν μόνο μικρές επιπτώσεις από παράγοντες της ΕΕ, ενώ ο Gallego (2018) φτάνει στο αντίθετο συμπέρασμα.

Ενώ οι στάσεις της ΕΕ αποτελούν ένα εύλογο κίνητρο για την προσέλευση στις εκλογές του ΕΚ, υποστηρίχθηκε ότι η συμμετοχή και η πληροφόρηση διαδραματίζουν επίσης σημαντικό ρόλο (Takens et al, 2015). Το πολιτικό ενδιαφέρον, για παράδειγμα, έχει αποδειχθεί ότι επηρεάζει σταθερά την προσέλευση γενικά και επίσης τις εκλογές του ΕΚ. Οι Conover και συνεργάτες (2018) εξετάζουν ρητά το ρόλο του πολιτικού ενδιαφέροντος σε ένα δεύτερο πλαίσιο. Υποστηρίζουν και αποδεικνύουν ότι, καθώς οι εκλογές του ΕΚ είναι χαμηλού ενδιαφέροντος, οι πολιτικές αποφάσεις και τα όσα επηρεάζονται από αυτές παίζουν ακόμη μεγαλύτερο ρόλο για την προσέλευση στις εκλογές του ΕΚ από ό,τι στις εθνικές εκλογές. Η ανάλυσή μας συνεχίζεται κατά την κατεύθυνση

αυτή επικεντρώνοντας επιπλέον την προσοχή στην εκστρατεία. Ακόμη και αν υπάρχει χαμηλή δημοσιότητα, η προσοχή των ατόμων στην εκστρατεία του ΕΚ μπορεί να αυξήσει την τάση τους να ψηφίσουν, απλά επειδή έχουν μεγαλύτερη επίγνωση του τι συμβαίνει στην προεκλογική καμπάνια.

1.3 ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Η μεθοδολογία της παρούσας έρευνας περιλαμβάνει τόσο την έρευνα και ανάλυση δευτερογενών δεδομένων όσο και την στατιστική ανάλυση με την χρήση πρωτογενών δεδομένων και τη βιβλιογραφική επισκόπηση. Λήφθηκαν υπόψη οι επιλογές του πληθυσμού: 1) 42.803 ψηφοφόρων οι οποίοι στις 26 Μαΐου 2019 κλήθηκαν να ψηφίσουν και να εκλέξουν υποψηφίους κομμάτων ως εκπροσώπους της χώρας μας στην Ευρωβουλή, 2) 42.705 ψηφοφόρων οι οποίοι συμμετείχαν στην ανάδειξη Περιφερειάρχη Θεσσαλίας και Περιφερειακών Συμβούλων για το Νομό Τρικάλων και 3) 43.072 ψηφοφόρων οι οποίοι εξέλεξαν μεταξύ των υποψηφίων συνδυασμών, Δήμαρχο και Δημοτικούς Συμβούλους για το Δήμο Τρικκαίων. Δε θα αποτελέσουν αντικείμενο έρευνας για την παρούσα εργασία τα αποτελέσματα που αφορούν τους συνδυασμούς των δημοτικών και τοπικών κοινοτήτων καθώς πρόκειται στην πλειονότητα τους για ανεξάρτητες υποψηφιότητες ή για υποψηφιότητες με χαμηλής βαρύτητας χαρακτηριστικά κομματικής εξάρτησης, με αποτέλεσμα να είναι ιδιαίτερα δύσκολη η όποια συσχέτιση και κατά συνέπεια τα όποια συμπεράσματα εξαχθούν από τη μελέτη αυτών των αποτελεσμάτων να είναι επισφαλής. Τα αποτελέσματα των Ευρωεκλογών για την παρούσα εργασία, αποτελούν κομματική επιλογή, καθώς η στήριξη των κομμάτων στους υποψήφιους συνδυασμούς και η ιδεολογική προσέγγιση αυτών είναι απόλυτη και ξεκάθαρη, τα δε υποψήφια πρόσωπα των συνδυασμών είναι αποκλειστικής επιλογής των κομματικών μηχανισμών .

1.4 ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Η εργασία ξεκινάει με τον ορισμό του προβλήματος που είναι ο βαθμός κομματικής επιρροή στη λήψη της εκλογικής απόφασης. Σε μεταγενέστερο επίπεδο, ξεκινάει η ανάλυση της βιβλιογραφικής ανασκόπησης, η οποία περιλαμβάνει ανάλυση των εννοιών που έχουν να κάνουν με την διεξαγωγή των εκλογών στην χώρα, των μεθοδολογιών του τρόπου διεξαγωγής, όπως είναι η διαίρεση της χώρας στα εκλογικά της κομμάτια. Επίσης, αναλύονται οι εκλογικοί νόμοι, η τοπική αυτοδιοίκηση, οι διαδικασίες των δημοτικών εκλογών, των περιφερειακών εκλογών και των Ευρωεκλογών. Σε μεταγενέστερο επίπεδο, διεξάγεται το ερευνητικό κομμάτι της εργασίας, το οποίο έχει σαν σκοπό να δείξει κατά πόσο υπάρχει συσχέτιση μεταξύ των ψηφοφόρων ενός κόμματος σε όλες τις παραπάνω εκλογικές διαδικασίες που αναφέρθηκαν.

2 ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Οι εκλογές είναι μέγιστης σημασίας στις δημοκρατικές πολιτείες και οι μελετητές έχουν προσπαθήσει από καιρό να εντοπίσουν και να εξηγήσουν τη διακύμανση της εκλογικής συμμετοχής σε χρόνο και χώρο. Πράγματι, λίγα θέματα στην πολιτική επιστήμη έχουν δημιουργήσει συγκρίσιμο όγκο λογοτεχνίας και η βιβλιογραφία συμμετείχε σε μια πραγματική έκρηξη τα τελευταία 15 χρόνια. Μια αναζήτηση για «συμμετοχή των ψηφοφόρων» στη βάση δεδομένων του Thomson Reuters για το Web of Science, για παράδειγμα, δείχνει ότι ο απόλυτος αριθμός των άρθρων συμμετοχής ακολούθησε μια έντονα ανοδική τάση από το 2000. Ο αριθμός των άρθρων σχετικά με τη συμμετοχή των ψηφοφόρων που δημοσιεύθηκε το 2014 είναι 197 άρθρα, σχεδόν τέσσερις φορές περισσότερα από αυτά που δημοσιεύθηκαν το 2000, στο σύνολό τους 50 άρθρα. Αυτό δεν συμβαίνει μόνο επειδή δημοσιεύονται περισσότερες μελέτες γενικά. Ένα παρόμοιο ερώτημα στο JSTOR αποκαλύπτει μια παρόμοια ανοδική τάση στο σχετικό ποσοστό των άρθρων που ασχολούνται με τη συμμετοχή των ψηφοφόρων σε σχέση με το συνολικό αριθμό των άρθρων που αναπροσαρμόστηκαν στο σώμα του, σε ένα δεδομένο έτος (Yang & DeHart, 2016).

Είναι προφανές ότι η αποτελεσματική συσσώρευση γνώσεων οφείλεται όχι μόνο στη διεξαγωγή πρωτότυπων μελετών αλλά και στην εκτίμηση των όσων μάθαμε μέχρι τώρα. Εκτός από τις βιβλιογραφικές αναθεωρήσεις μετά από ένα συμβατικό μοντέλο τελευταίας τεχνολογίας, δημοσιεύθηκαν τα τελευταία χρόνια δύο μετααναλυτικές αξιολογήσεις των καθοριστικών παραγόντων της συμμετοχής των ψηφοφόρων. Ο Birch (2016) εξετάζει 83 μελέτες συνολικού επιπέδου που δημοσιεύθηκαν μεταξύ 1968 και 2004, ενώ οι Gorina & Agadjanian (2019) αναλύουν τα ευρήματα 90 μεμονωμένων μελετών που δημοσιεύθηκαν μεταξύ του 2000 και του 2010.

Επομένως, οι μελέτες της πολιτικής συμμετοχής φαίνεται να ακολουθούν μια εδαφική προσέγγιση στην οποία η τοπική ή περιφερειακή πολιτική αντιμετωπίζεται ουσιαστικά ως απλή γενίκευση του τι συμβαίνει σε εθνικό επίπεδο (Arnold et al, 2016). Ως εκ τούτου, οι καθοριστικοί παράγοντες της πολιτικής δέσμευσης - τόσο σε ατομικό όσο και σε συγκεντρωτικό επίπεδο - υπονοείται σιωπηρά ότι δεν διαφέρουν μεταξύ των εδαφικών επιπέδων.

Ωστόσο, αυτή η άποψη μπορεί να αμφισβητηθεί τόσο θεωρητικά όσο και εμπειρικά. Για παράδειγμα, οι Bernhard & Dohle (2015) βασίζονται στην παράδοση της πολιτικής γεωγραφίας για να υποστηρίξουν ότι οι ψηφοφόροι είναι ενσωματωμένοι σε χώρους που ορίζονται από την ειδική «συλλογική δυναμική των κοινοτήτων και την κοινωνική κινητοποίηση», που μπορεί να ενισχύσει την προσέλευση σε κάποιους τύπους εκλογών αλλά όχι σε άλλους. Μια πρόσφατη εικόνα αυτού του αποτελέσματος παρέχεται από τους Abadeer και συνεργάτες (2018), οι οποίοι προσφέρουν ισχυρές ενδείξεις ότι «τα υψηλότερα ποσοστά συμμετοχής σε εθνικό επίπεδο αυξάνουν τη συμμετοχή στις τοπικές εκλογές». Επιπλέον, από εμπειρική άποψη, υπάρχουν σαφείς διαφορές στα επίπεδα δέσμευσης μεταξύ εθνικών και τοπικών πολιτικών. Αυτό αντανακλάται, για παράδειγμα, στη σημαντική διακύμανση της συμμετοχής των ψηφοφόρων στις εκλογές σε διαφορετικά επίπεδα διακυβέρνησης εντός της ίδιας δικαιοδοσίας (Robinson, 2018). Ως εκ τούτου, δεν μπορούμε απλώς να υποθέσουμε μια γενική ισοδυναμία των καθοριστικών παραγόντων συμμετοχής, ανεξάρτητα από τον τύπο των εκλογών. Αναλύοντας ξεχωριστά τις μελέτες σχετικά με την προσέλευση των

ψηφοφόρων σε εθνικές και τοπικές εκλογές, αξιολογούμε τις διάφορες διαδικασίες που πιθανόν να παίζουν ρόλο στα διαφορετικά επίπεδα διακυβέρνησης.

3 ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

3.1 Η ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΨΗΦΟΥ

Η μελέτη της συμπεριφοράς των ψηφοφόρων ξεκίνησε γύρω στο 18ο αιώνα, οι πρώτες αυτές προσπάθειες χρησιμοποίησαν την ανάλυση των συνολικών δεδομένων, χρησιμοποιώντας τις πραγματικές εκλογικές αποδόσεις από γεωπολιτικές μονάδες, π.χ., στρατόπεδα, περιφέρειες κλπ. (Fortunato, 2019). Τελικά, η συμπεριφορά των ψηφοφόρων χρησιμοποιείται για να περιγράψει, όπως γράφει ο Samuel J. Eldersveld, ορισμένο τομέα μελέτης και τύπους πολιτικών φαινομένων που προηγουμένως είτε δεν είχαν σχεδιαστεί είτε θεωρήθηκαν άσχετα. Περιλαμβάνει ανάλυση των ατομικών ψυχολογικών διεργασιών (αντίληψη, συναίσθημα και κίνητρο) και της σχέσης τους με τις πολιτικές ενέργειες, καθώς και θεσμικά πρότυπα, όπως η διαδικασία επικοινωνίας και ο αντίκτυπός τους στις εκλογές (Desai & Frey, 2019).

Όπως παρατήρησαν οι Key, Jr. και Munger, η πιο ψηφοφορική συμπεριφορά της εποχής είναι μια συνεχής επιβεβαίωση των προϋπάρχουσων πολιτικών δεσμεύσεων που έχουν πλαστογραφηθεί υπό την πίεση ενός μεγάλου κοινωνικού τραύματος. Εξετάζοντας το σύστημα του κόμματος στο σύνολό του, αυτή η βαθιά σχέση με το παρελθόν συχνά ισοδυναμεί με μια «μόνιμη απόφαση» η οποία πολύ συχνά δεν υπόκειται σε αναθεώρηση από οποιοδήποτε αποφασιστικά μεγάλο μέρος του εκλογικού σώματος (Plasser & Seeber, 2017).

Εν ολίγοις, η συμπεριφορά του πληθυσμού με δικαίωμα ψήφου καθορίζει την πολιτική εξουσία σε οποιοδήποτε πολιτικό σύστημα σε διαφορετικές κλίμακες που υποδηλώνει την ένταση της πολιτικής συμμετοχής. Ακόμη και αν οι άνθρωποι δεν γνωρίζουν την προσωπική συμμετοχή στην εκλογική απόφαση, μπορεί να παρακινηθούν να ψηφίσουν με κοινωνικές πιέσεις και εσωτερικά συναισθήματα

κοινωνικής υποχρέωσης. Η συμπεριφορά ψηφοφορίας αναφέρεται σε παράγοντες που καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίο μια συγκεκριμένη ομάδα ατόμων ψηφίζει για ένα συγκεκριμένο πολιτικό κόμμα ή για υποψήφιους που εκλέγονται στις εκλογές. Ως εκ τούτου, η συμπεριφορά ψηφοφορίας μπορεί να θεωρηθεί ως: α) τρόπος νομιμοποίησης της δημοκρατικής κυριαρχίας, (β) εκδήλωση της «συμμετοχής» στην πολιτική διαδικασία που συνεπάγεται την ένταξη στην πολιτική κοινότητα, (γ) εκδίκαση μιας πράξης λήψης αποφάσεων, δ) δράση του ρόλου που συνεπάγεται συγκεκριμένο πολιτικό προσανατολισμό, ενσωματωμένο σε ένα συγκεκριμένο είδος πολιτικού πολιτισμού και (ε) άμεση σχέση των μεμονωμένων πολιτών με την επίσημη κυβέρνηση (Busch, 2017).

Εν τέλει, η έννοια της συμπεριφοράς των ψηφοφόρων προϋποθέτει τη μελέτη των προτιμήσεων, των εναλλακτικών, των προγραμμάτων, της ιδεολογίας κλπ. των ψηφοφόρων, κατά τη διεξαγωγή των εκλογών. Μεταξύ άλλων, η συμπεριφορά των ψηφοφόρων βοηθά να κατανοήσουμε τις επιλογές σχετικά με τη διεύθυνση των κυβερνήσεων, την πληθώρα των κομμάτων από τα οποία πρέπει να επιλέξουν οι ψηφοφόροι στις κάλπες, πόσοι πολίτες θα καταλήξουν να ψηφίσουν, ποιος θα εκλεγεί και τι η πλειοψηφία θα αποφασίσει. Έχει μια στοχαστική συνέπεια όχι μόνο στη διαδικασία των εκλογών, αλλά και στο βαθμό στον οποίο ένα πολιτικό σύστημα είναι δίκαιο, αντιπροσωπευτικό και δημοκρατικό. Ως εκ τούτου, βρίσκεται στο επίκεντρο της δημοκρατικής διαδικασίας και αποτελεί έκφραση λαϊκής θέλησης (Kingsbury, 2019).

Η συμπεριφορά των ψηφοφόρων είναι μάλλον ένα περίπλοκο και πολύπλευρο θέμα. Διάφοροι παράγοντες πολιτικοί και μη πολιτικοί, έχουν επίπτωση σε αυτό. Οι καθοριστικοί παράγοντες του είναι τεράστιοι και ευρύτατοι και διαφέρουν σε σημαντικό βαθμό από το ένα άτομο στο άλλο. Η συμπεριφορά των ψηφοφόρων καθορίζεται από τις πολιτικές αντιλήψεις, τις υποθέσεις, τις πολιτικές προτιμήσεις και τις αντικειμενικές ειλικρίνιες των πολιτών και το πολιτικό και θεσμικό πλαίσιο εντός του οποίου εκλέγονται οι ψήφοι τους. Έτσι, υπάρχουν διάφοροι δείκτες που επηρεάζουν την επιλογή των ψηφοφόρων, ένας από τους πρώτους πρωτοπόρους των εκλογικών σπουδών στην Ινδία, ο Sirsikar, παρατηρεί, «μια έρευνα σχετικά με τη διαδικασία της εκλογής υποδεικνύει παράγοντες διαφορετικούς από τον ορθολογισμό» (Cohen, 2018).

Από τις πρώτες μελέτες ψηφοφορίας των σχολείων της Κολούμπια και του Μίσιγκαν, οι πολιτικοί επιστήμονες κατέδειξαν με συνέπεια τα ανομοιογενή και γενικά χαμηλά επίπεδα πολιτικής γνώσης και ενδιαφέροντος μεταξύ των ψηφοφόρων. Αν και οι περισσότεροι ψηφοφόροι τείνουν να γνωρίζουν ελάχιστα για τους πολιτικούς υποψηφίους και τις θέσεις πολιτικής τους, οι συντομεύσεις πληροφοριών ή οι ευρετικές μέθοδοι μπορούν να καθοδηγήσουν τη λήψη πολιτικών αποφάσεων. Πράγματι, ορισμένα στοιχεία δείχνουν ότι τα ευρετικά μπορούν να επιτρέψουν στους ψηφοφόρους με χαμηλή πληροφόρηση να κάνουν σχεδόν τις ίδιες επιλογές που θα έκαναν εάν είχαν ενημερωθεί πλήρως. Οι ψηφοφόροι μπορούν να βασίζονται σε οποιοδήποτε αριθμό συντομεύσεων, συμπεριλαμβανομένων των αναδρομικών αξιολογήσεων, των εγκρίσεων ή των προσωπικών χαρακτηριστικών των υποψηφίων, αλλά η ταυτοποίηση του κόμματος τείνει να είναι η πιο ισχυρή ευρετική. Το αναγνωριστικό συμβαλλόμενο μέρος είναι μια «συντόμευση ή προκαθορισμένη τιμή, υποκατάστατο πληρέστερων πληροφοριών για τα μέρη και τους υποψηφίους» (Porkin 1991, σελ. 14). Μια ετικέτα συμβαλλόμενου μέρους παρέχει γενικά μια αξιόπιστη εξάρτηση για την ιδεολογία των υποψηφίων και την έκδοση θέσεων. Για τους ψηφοφόρους, η ταυτότητα του κόμματος φαίνεται επίσης να είναι σταθερή και διαρκή προσκόλληση, παρόμοια με άλλες κοινωνικές ταυτότητες όπως η εθνότητα, η θρησκεία ή η τάξη ((D'Hooge et al, 2018).

Οι ψηφοφόροι μπορούν να αξιολογήσουν τους υποψηφίους χρησιμοποιώντας μια ευρετική ρευστότητα που βασίζεται στην επίδρασή τους προς τις πολιτικά σημαντικές ομάδες. Εάν οι ψηφοφόροι χρησιμοποιήσουν αυτή τη συντόμευση πληροφόρησης, οι αντιλήψεις τους για τις ιδεολογικές θέσεις των υποψηφίων θα αντανakλούν τις δικές τους πεποιθήσεις που έχουν το βάρος τους από τα συναισθήματά τους προς τις αντίθετες ομάδες. Για παράδειγμα, οι Hobolt και συνεργάτες (2018) θεωρούν όπως προ είπαμε ότι κατά μέσο όρο οι συντηρητικοί ερωτηθέντες της έρευνας αντιπαθούν τους φιλελευθέρους πιο έντονα από τους φιλελεύθερους που δεν τους αρέσουν οι συντηρητικοί και υποστηρίζουν ότι οι συντηρητικοί ερωτηθέντες υπερεκτιμούν την ιδεολογική απόσταση μεταξύ των δύο ομάδων. Μια άλλη πιθανότητα είναι ότι οι ψηφοφόροι στηρίζονται σε μια αντιπροσωπευτικότητα ή ευρετική ευπρέπεια, κάνοντας συμπεράσματα σχετικά με τους υποψηφίους με βάση το πόσο καλά αντιπροσωπεύουν μια συγκεκριμένη

ομάδα ή τύπο. Οι Hansla και συνεργάτες (2017), για παράδειγμα, ισχυρίζονται ότι η ευρετική αντιπροσωπευτικότητα οδηγεί τα υποκείμενα σε εσφαλμένο συμπέρασμα ότι οι υποψήφιοι από οικογένειες εργατικής τάξης είναι πιο φιλελεύθεροι στην οικονομική πολιτική από ό, τι οι υποψήφιοι από πλούσιο υπόβαθρο.

Μεταξύ των μελετών των μη κοινοτικών εκλογών, ένα κοινό συμπέρασμα είναι ότι οι ψηφοφόροι βασίζονται σε συμβαλλόμενα μέρη όταν μπορούν και αναζητούν άλλες συντομεύσεις πληροφόρησης, όπως η φυλή ή η διοίκηση, όταν είναι απαραίτητο. Οι προηγούμενες έρευνες υποδηλώνουν ότι τα χαρακτηριστικά όπως η φυλή, το φύλο και η τάξη (Burneika et al, 2017) επηρεάζουν επίσης τις αντιλήψεις των υποψηφίων. Οι γυναίκες και οι Αφροαμερικανοί υποψήφιοι θεωρούνται πιο φιλελεύθεροι και πιο Δημοκρατικοί από τους λευκούς. Χρησιμοποιώντας το επάγγελμα ως πληρεξούσιο για την κοινωνική τάξη σε ένα πείραμα έρευνας, οι Evangelia και συνεργάτες (2017) διαπιστώνουν ότι οι ερωτηθέντες βαθμολογούν τους υποψηφίους ανώτερης τάξης ως πιο ικανοί σε σχέση είτε με τους υποψηφίους εργατικής τάξης είτε τους υποψηφίους των οποίων η κοινωνική τάξη είναι άγνωστη.

Η πρόβλεψή είναι ότι σε μη κοινοβουλευτικές εκλογές οι ψηφοφόροι θα βασίζονται λιγότερο σε αντισταθμιστικές ευρετικές επιλογές μεταξύ των υποψηφίων. Το εμπειρικό ρεκόρ μέχρι σήμερα υποστηρίζει γενικά την προσδοκία ότι η κομματική και η επιλογή των ψήφων θα πρέπει να συνδέονται λιγότερο με τις μη κοινοτικές εκλογές. Για παράδειγμα, ο Romper (1966) αναλύει τα αποτελέσματα των εκλογών στο Newark του Νιού Τζέρσεϊ και διαπιστώνει ότι οι ψήφοι των υποψηφίων του ίδιου κόμματος συσχετίζονται σε ευρείες εθνικές εκλογές, αλλά όχι σε μη κοινοτικές εκλογές (οπ. αναφ. στους Wilson & Davis, 2018). Σε πρόσφατη μελέτη, ο Davenport (2015) εντοπίζει ισχυρούς συσχετισμούς (0,88-0,99) μεταξύ του δημοκρατικού μεριδίου ψήφου για τους κρατικούς δικαστές και της δημοκρατικής «κανονικής ψηφοφορίας» στις κομματικές εκλογές. Ένα διαφορετικό μοτίβο εμφανίζεται στις ανεξάρτητες εκλογές, όπου οι ψήφοι των δικαστών «είναι λιγότερο έντονα συσχετισμένοι με τους συντρόφους τους». Ο Schneider (2017) βρίσκει επίσης μια συστηματική σχέση μεταξύ της κομματικής και της δημοκρατικής συμμετοχής στις διαμαρτυρίες, αλλά η κομματική δεν είναι στατιστικά σημαντική

πρόβλεψη της ψηφοφορίας στις περισσότερες από τις ανεξάρτητες εκλογές που αναλύουν.

Η ρευστότητα στις εγχώριες και διεθνείς πολιτικές στα τέλη της δεκαετίας του 1980 και τις αρχές του 1990 και η εδραίωση της φιλοσοφίας της ελεύθερης αγοράς με την κατάρρευση του “Υπαρκτού Σοσιαλισμού”, του Ανατολικού Μπλοκ και της Σοβιετικής Ένωσης καθώς και η εμφάνιση του φαινομένου της παγκοσμιοποίησης και η ένταξη της χώρας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης επηρέασαν σημαντικά τον τρόπο που ασκείται η πολιτική στην Ελλάδα και δημιούργησαν την πεποίθηση ότι το έντονα προστατευτικό-παρεμβατικό κράτος αποτελεί μια ουτοπία. Επικράτησε η αντίληψη ότι μόνος δρόμος για το Κράτος είναι να ασκεί λιγότερη παρέμβαση, περιοριζόμενο στον χαλαρό έλεγχο των οικονομικών και κοινωνικών λειτουργιών, διασφαλίζοντας κατά το δυνατόν περιορισμό των κοινωνικών ανισοτήτων και ακροτήτων που δημιουργούνται από τη λειτουργία της ελεύθερης αγοράς. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την μεγάλη μετακίνηση ψηφοφόρων από τα αριστερά προς το κέντρο και από το σοσιαλισμό προς τον πραγματισμό με ότι αυτό συνεπάγεται στα εκλογικά αποτελέσματα των εκλογών της εποχής. Οι παραδοσιακές θέσεις των κομμάτων εξουσίας απαξιώθηκαν δημιουργώντας ιδεολογική υστέρηση και ανασύνταξη των ιδεολογικών προσδιορισμών των κομμάτων. Αποτέλεσμα ήταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που ήταν εκφραστής του σοσιαλδημοκρατικού μοντέλου να υιοθετήσει μεγάλες αρχές της ελεύθερης αγοράς και η Νέα Δημοκρατία μετά το 1996 να απομακρυνθεί από τη φιλελεύθερη πολιτική, μετακινούμενη ιδεολογικά προς το κέντρο (Κοτζαΐβαζόγλου, Lees-Marshment, 2013).

3.2 ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΕΚΛΟΓΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Οι αρμόδιες υπηρεσίες οργάνωσης και διεξαγωγής για τις εκλογικές αναμετρήσεις είναι το Υπουργείο Εσωτερικών και η Διεύθυνση Εκλογών και Πληροφορικής και Ηλεκτρονικής Επεξεργασίας Στοιχείων. Οι εκλογικές αναμετρήσεις στην Ελλάδα εφαρμόζονται υπό μορφή πλαισίου προσαρμοσμένο στην εκάστοτε εκλογική αναμέτρηση, αν και γενικότερα οι νόμοι των Εθνικών Εκλογών μπορούν να εφαρμοστούν στα Δημοψηφίσματα, στις Δημοτικές Εκλογές, στις Περιφερειακές

Εκλογές και στις Ευρωεκλογές. Αναφορικά με τους τομείς που μεταδίδονται τα αποτελέσματα των ψηφοφοριών από τη στιγμή που κλείνουν οι κάλπες ως και το τέλος της καταμέτρησης, το Π.Δ. 26/2012 «Κωδικοποίηση σε ενιαίο κείμενο των διατάξεων της νομοθεσίας για την εκλογή Βουλευτών (ΦΕΚ Α57/15-3-2012) όπως αυτό εφαρμόζεται, εμπεριέχει τις κωδικοποιήσεις των εκλογικών νομοθεσιών. Το Υπουργείο Εσωτερικών σε όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις προβαίνει στην έκδοση σειρών από Υπουργικές Αποφάσεις (ή από Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις στην περίπτωση συναρμόδιων Υπουργείων) και λοιπών Εγκυκλίων, προς συμπλήρωση του κανονιστικού πλαισίου και την παροχή λεπτομερών οδηγιών σε όλα τα μέρη που εμπλέκονται.

3.2.1 Η Εκλογική Διαίρεση Της Χώρας

Ο ν. 2623/1998 «Ανασύνταξη των εκλογικών καταλόγων, οργάνωση και άσκηση του εκλογικού δικαιώματος των ετεροδημοτών, εκσυγχρονισμός της εκλογικής διαδικασίας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α139/25-6-1998) υπήρξε ριζοσπαστική αλλαγή. Ο 2623/1998 μετέβαλε την ψηφοφορία με τους παρακάτω τρόπους:

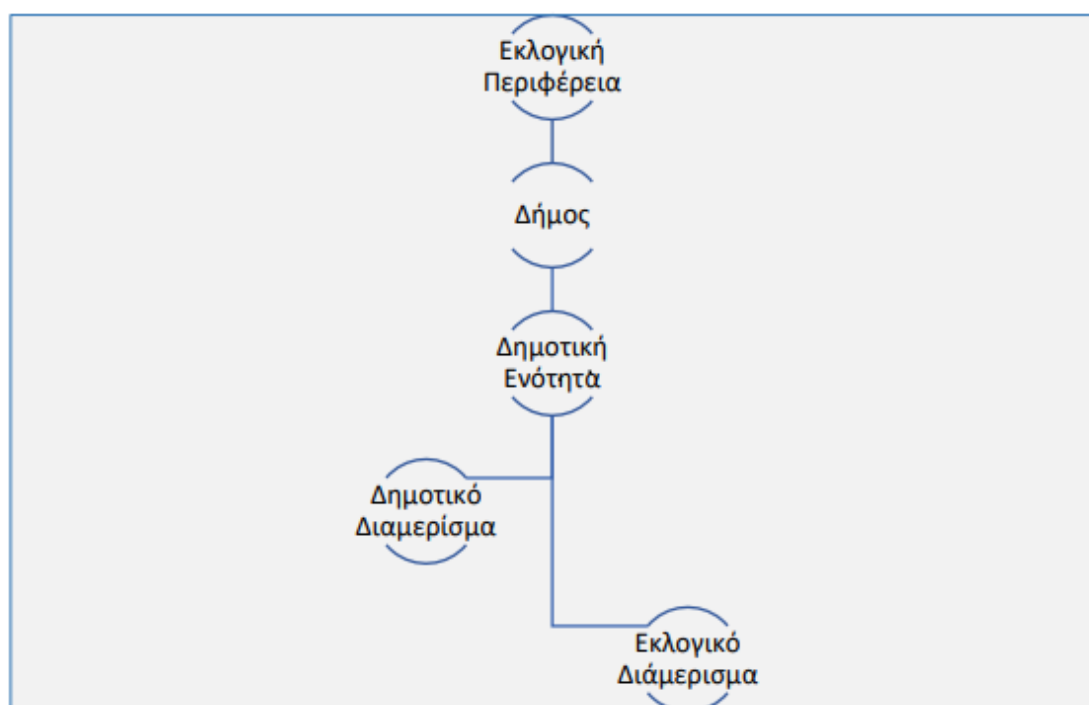
- Κατάργησε την ψηφοφορία από άντρες και γυναίκες σε ενιαία τμήματα.
- Συνέδεσε τα δημοτολόγια και τους εκλογικούς καταλόγους, επιτρέποντας την αυτόματη εγγραφή των νέων ψηφοφόρων και την αφαίρεση των διαγραμμένων από το δημοτολόγιο.
- Κατάργησε το εκλογικό βιβλιάριο και εισήγαγε την έννοια που έχει ο σύγχρονος εκλογικός αριθμός.
- Δημιούργησε τις προϋποθέσεις άσκησης των ετεροδημοτών -αφού το αιτήθηκαν- να έχουν εκλογικό δικαίωμα πιο κοντά στην κατοικία τους, που κατορθώθηκε μέσω της δημιουργίας ειδικών εκλογικών τμημάτων στις περιπτώσεις συγκέντρωσης του απαραίτητου αριθμού προς εκλογές, εξασφαλίζοντας μυστικότητα στην ψήφο.

Επιπρόσθετα, το 2002, ενίσχυσε το εκλογικό διαμέρισμα στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές, αφού αντικαταστάθηκε η ενορία για να συντάσσονται οι

εκλογικοί κατάλογοι και οι κοινότητες που προϋπήρχαν από το πρόγραμμα «Καποδίστριας».

Η εκλογική διαίρεση της χώρας φτάνει έως και την περιφέρεια, η οποία βάσει του ΠΔ 26/2012 ορίζεται ως νομός (πέραν της Αττικής και της Θεσσαλονίκης, που χωρίζονται σε 5 και 2 περιφέρειες, αντιστοίχως), δημιουργώντας ένα σύνολο 56 εκλογικών περιφερειών και 288 βουλευτών. Η περιφέρεια δεν ταυτίζεται με τα όρια που έχει η περιφερειακή ενότητα (όπως εκείνη ορίζεται από το πρόγραμμα «Καλλικράτης»), ενώ αυτή η ασυμμετρία εμποδίζει την χρήση της Περιφερειακής Ενότητας για να προταθεί ως μέθοδος για να εκτιμάται το εκλογικό αποτέλεσμα.

Οι δήμοι ανήκουν στις περιφέρειες. Αφού εφαρμόστηκε το πρόγραμμα «Καλλικράτης» το 2011, η επικράτεια της Ελλάδας έχει 325 δήμους, οι οποίοι αποτελούνται από τις εκάστοτε Δημοτικές Ενότητες, που με την σειρά τους διαιρούνται στο δικό τους εκλογικό διαμέρισμα το οποίο είναι η ενορία και η κοινότητα, ανάλογα με την περιοχή στην οποία υπάγονται. Το 2018 με την ψήφιση του ν. 4555/18 τα δημοτικά διαμερίσματα στα οποία διαιρούνται οι δήμοι άνω των 100.000 κατοίκων μετονομάζονται σε κοινότητες.

Εικόνα 2. Η Ιεραρχία των εκλογικών καταλόγων

Οι δήμοι, με βάση τον πληθυσμό τους, τα ιδιαίτερα γεωμορφολογικά χαρακτηριστικά τους, τα βασικά χαρακτηριστικά της οικονομικής δραστηριότητας εντός των ορίων τους, το βαθμό αστικοποίησής τους, την ένταξή τους ή μη σε ευρύτερα πολεοδομικά συγκροτήματα μητροπολιτικού χαρακτήρα και τη θέση τους στη διοικητική διαίρεση της χώρας, διακρίνονται στις εξής κατηγορίες:

α) Δήμοι Μητροπολιτικών Κέντρων. Στην κατηγορία αυτή υπάγονται όλοι οι δήμοι των Περιφερειακών Ενοτήτων Κεντρικού, Βόρειου, Νότιου και Δυτικού Τομέα Αθηνών και της Περιφερειακής Ενότητας Πειραιώς της Περιφέρειας Αττικής, καθώς και οι Δήμοι Θεσσαλονίκης, Αμπελοκήπων - Μενεμένης, Καλαμαριάς, Κορδελιού - Ευόσμου, Νεάπολης - Συκεών, Παύλου Μελά και Πυλαίας - «Χορτιάτη της Περιφερειακής Ενότητας Θεσσαλονίκης.

β) Μεγάλοι Ηπειρωτικοί Δήμοι και Δήμοι Πρωτεύουσες Νομών. Στην κατηγορία αυτή υπάγονται όλοι οι ηπειρωτικοί δήμοι, καθώς και οι δήμοι της Περιφέρειας Κρήτης και της Περιφερειακής Ενότητας Ευβοίας, με πληθυσμό άνω των 25.000 κατοίκων, με βάση τα στοιχεία μόνιμου πληθυσμού της τελευταίας απογραφής της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής του 2011, καθώς και οι δήμοι που αποτελούν πρωτεύουσα νομού, περιλαμβανομένων και των νησιωτικών νομών.

γ) Μεσαίοι Ηπειρωτικοί Δήμοι. Στην κατηγορία αυτοί υπάγονται όλοι οι ηπειρωτικοί δήμοι, καθώς και οι δήμοι της Περιφέρειας Κρήτης και της Περιφερειακής Ενότητας Ευβοίας, με πληθυσμό άνω των 10.000 και έως 25.000 κατοίκων, με βάση τα στοιχεία μόνιμου πληθυσμού της τελευταίας απογραφής της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής.

δ) Μικροί Ηπειρωτικοί και Μικροί Ορεινοί Δήμοι. Στην κατηγορία αυτή υπάγονται όλοι οι ηπειρωτικοί δήμοι, καθώς και οι δήμοι της Περιφέρειας Κρήτης με πληθυσμό κάτω των 10.000 κατοίκων, με βάση τα στοιχεία μόνιμου πληθυσμού της τελευταίας απογραφής της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής.

ε) Μεγάλοι και Μεσαίοι Νησιωτικοί Δήμοι. Στην κατηγορία αυτή υπάγονται όλοι οι νησιωτικοί δήμοι με πληθυσμό άνω των 3.500 κατοίκων, με βάση τα στοιχεία μόνιμου πληθυσμού της τελευταίας απογραφής της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής.

στ) Μικροί Νησιωτικοί Δήμοι. Στην κατηγορία αυτή υπάγονται όλοι οι νησιωτικοί δήμοι, με πληθυσμό έως 3.500 κατοίκους, βάσει της τελευταίας απογραφής της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής.

3.2.2 Η Ροή Των Αποτελεσμάτων

Βάσει της εκλογικής νομοθεσίας για τις κατηγορίες αναμέτρησης, η κάλπη κλείνει στις 7 μ.μ. Τότε, η Singular Logic καταχωρεί τα αποτελέσματα στην βάση δεδομένων της και το δημοσιεύει στο κοινό, προσθέτοντας και συμπεριλαμβάνοντας το με το αποτέλεσμα των εκλογικών περιφερειών και της επικράτειας.

Η μεταφορά του αποτελέσματος των εκλογών από το εκάστοτε εκλογικό τμήμα έως το Υπουργείο είναι μία διαδικασία που θεωρείται απαρχαιωμένη αφού απαιτεί πληθώρα ατόμων και φορείς, ενώ το κόστος θεωρείται δυσανάλογα μεγάλο. Το 2009, στις ευρωεκλογές, η εταιρεία που από το 1981 έχει αναλάβει το να συλλέγονται, το να επεξεργάζονται και να μεταδίδουν τα εκλογικά αποτελέσματα, η Singular Logic, έχει εισάγει το να μεταδίδονται παράλληλα τα εκλογικά αποτελέσματα από περίπου 500 εκλογικά τμήματα από την Β' Θεσσαλονίκη, χάρη σε μία εφαρμογή τηλεφώνου. Αν και υπάρχει ακόμα η δυνατότητα μετάδοσης μέσω φαξ, η διαδικασία αυτή συμπεριέλαβε περίπου 5000 εκλογικά τμήματα όλης της επικράτειας. Συγκεκριμένα, η Singular Logic το 2010 επέλεξε ως δείγμα 13 Περιφέρειες και ενώ οι δημοτικές και περιφερειακές εκλογές του 2014 συνέπιπταν με τις ευρωεκλογές, η διαδικασία έλαβε χρήση στον πρώτο γύρο των αυτοδιοικητικών εκλογών, ενώ στον δεύτερο γύρο απλά αναμετάδωσε τα αποτελέσματα από τις ευρωεκλογές.

Η Singular Logic, μέλος του ομίλου MIG, για λογαριασμό του Υπουργείου Εσωτερικών, συγκέντρωσε και μετέδωσε τα εκλογικά αποτελέσματα των ευρωεκλογών και αυτοδιοικητικών εκλογών 2019. Οι καινοτομίες που χρησιμοποίησε η εταιρεία σε αυτές τις εκλογές βελτίωσαν περαιτέρω την εκλογική διαδικασία και την ταχύτητα ενημέρωση των πολιτών. Συγκεκριμένα η Singular Logic, δημοσιοποίησε και τις δύο Κυριακές με ακρίβεια την εκτίμηση των αποτελεσμάτων των εκλογών, αξιοποιώντας τα αποτελέσματα που συλλέχθηκαν

με τη μέθοδο της ασφαλούς μετάδοσης αποτελεσμάτων, μέσω τάμπλετ και κινητών τηλεφώνων. Χρησιμοποιήθηκαν σε όλα τα εκλογικά τμήματα της περιφέρειας της Αττικής και σε επιλεγμένα τμήματα της υπόλοιπης επικράτειας 12.000 τάμπλετ με ειδική και εύχρηστη εφαρμογή κάλυψης πολλαπλών εκλογών (ευρωεκλογές-περιφερειακές-δημοτικές), συλλέγοντας για πρώτη φορά όχι μόνο αποτελέσματα υπέρ συνδυασμών αλλά και υπέρ υποψηφίων (σταυροδοσία). Την πρώτη Κυριακή τα αποτελέσματα από τάμπλετ ήταν από 6.260 εκλογικά τμήματα, ενώ από έντυπα μετάδοσης (τηλεγραφήματα) ήταν από 1.560 τμήματα. Για την δεύτερη Κυριακή τα αποτελέσματα από τάμπλετ ήταν από 11.320 τμήματα, ενώ από έντυπα μετάδοσης μόλις από 1.350 τμήματα. Η Διαδικτυακή Πύλη <http://ekloges.ypes.gr> που υποστηρίζει η Singular Logic για λογαριασμό του Υπουργείου Εσωτερικών, το βράδυ της πρώτης Κυριακής μεταξύ των ωρών 19.00 έως 24.00 δέχθηκε 4.000.000. μοναδικούς επισκέπτες με το 70% αυτών να έχουν κάνει χρήση mobileσυσσκευής².

3.3 ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΙΣΧΥΟΝΤΟΣ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

Ο εκλογικός νόμος 3231/2004 τροποποιήθηκε από τον ν.3636/2008 και στα μέσα του 2016 τροποποιήθηκε ξανά από τον ν.4406/2016 όσο αφορά τη διεξαγωγή των Εθνικών εκλογών και τις Ευρωεκλογές. Ενώ ο ν.3852/2010 όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τον ν.4555/2018 αφορά τη διεξαγωγή των εκλογών για την τοπική και περιφερειακή αυτοδιοίκηση.

Ο εκλογικός νόμος είναι απλώς αναφορικά με το σύνολο του αριθμού των εδρών που αναλογεί στα κόμματα:

- «τίθεται όριο 3% επί του συνολικού αριθμού των εγκύρων ψηφοδελτίων στην επικράτεια για να μπορέσει να εκλέξει ένα κόμμα Βουλευτές»
- «οι 250 έδρες κατανέμονται αναλογικά μεταξύ των κομμάτων που υπερβαίνουν το όριο του 3%» και τέλος,
- «στο πρώτο σε ψήφους κόμμα σε πανελλαδικό επίπεδο προστίθενται οι υπόλοιπες 50 έδρες ως επιπρόσθετες έδρες»

²Portal.singularlogic.eu/article/18599/tahytita-axiopistia-kai-kainotomies-stis-eyroekloges-kai-aytodioikitikes-ekloges-2019

Το τελικό αποτέλεσμα μπορεί να εκτιμηθεί και να παράγει (με ελαφρά διακύμανση) τις έδρες που αναλογούν στα κόμματα στην Βουλή, εκτός αν οι καταστάσεις είναι οριακές (όπως στην περίπτωση κόμματος με ποσοστό παραπλήσιο του 3% ή σχετικής ισοψηφίας στα μεγαλύτερα κόμματα). Αυτό το θέμα απαιτεί να χαρτογραφηθεί το νέο πολιτικό σκηνικό και να διαπιστωθεί το αν οι νέες κυβερνήσεις είναι μονοκομματικές ή συμμαχίες κομμάτων.

Οι έδρες που αναλογούν στο πλειοψηφεί κόμμα συναρτώνται από δύο παράγοντες: το ποσοστό που συγκεντρώθηκε στο κόμμα και το άθροισμα που έχουν τα κόμματα που υπερβαίνουν το 3%. Ο τελικός αριθμός εδρών βάσει του ισχύοντος εκλογικού νόμου δεν σχετίζεται με την επίδοση που είχε το κόμμα στις εκλογικές περιφέρειες, όπως είναι για παράδειγμα οι μονοεδρικές.

Το σύνολο των εδρών του περιφερειακού και δημοτικού συμβουλίου κατανέμεται στους συνδυασμούς που μετείχαν στις εκλογές, ανάλογα με τον αριθμό των έγκυρων ψηφοδελτίων που έλαβαν.

Η αναλογική κατανομή των εδρών γίνεται ως εξής: Το σύνολο των έγκυρων ψηφοδελτίων που έλαβαν στο σύνολο της περιφέρειας όλοι μαζί οι συνδυασμοί που συμμετείχαν στις εκλογές διαιρείται με τον αριθμό των εδρών που αντιστοιχούν σε κάθε περιφερειακό και δημοτικό συμβούλιο και το πηλίκο αυξημένο κατά μία μονάδα, παραλειπόμενου του κλάσματος, αποτελεί το εκλογικό μέτρο. Ο αριθμός των έγκυρων ψηφοδελτίων κάθε συνδυασμού διαιρείται στη συνέχεια με το εκλογικό μέτρο και καθένας τους καταλαμβάνει τόσες έδρες όσο και το ακέραιο πηλίκο της διαίρεσης.

Αν οι έδρες που καταλαμβάνουν οι συνδυασμοί που συμμετέχουν στην κατανομή με την προηγούμενη διαδικασία είναι λιγότερες από τις προς διάθεση, όσες απομένουν κατανέμονται ανά μία μεταξύ όλων των συνδυασμών, ανεξαρτήτως εάν έλαβαν ή όχι έδρα κατά τη διαδικασία των προηγούμενων εδαφίων, ανάλογα με τα αχρησιμοποίητα υπόλοιπά τους.

Αν οι συνδυασμοί αυτοί ή μερικοί από αυτούς έχουν ίσο αριθμό αχρησιμοποίητων υπολοίπων, γίνεται κλήρωση. Αν μετά την κατανομή των εδρών με βάση τα αχρησιμοποίητα υπόλοιπα παραμένουν αδιάθετες έδρες, αυτές κατανέμονται ανά

μία, σε όλους τους συνδυασμούς, ανάλογα με το συνολικό αριθμό των έγκυρων ψηφοδελτίων του συνδυασμού.

Οι Ευρωεκλογές διεξάγονται πάντοτε Κυριακή από 07.00 έως 19.00. Το εκλογικό σύστημα στην Ελλάδα ορίζεται από μια σειρά νομοθετημάτων όπως ο ν 1180/1981 για την εκλογή αντιπροσώπων στο Ε.Κ., ο ν1427/1984 για την άσκηση του εκλογικού δικαιώματος των Ελλήνων που κατοικούν στην Ε.Ε.. Ο ν1443/1984 για την ψηφοφορία, ο ν 3023/2002 για την χρηματοδότηση των Πολιτικών κομμάτων από το κράτος, ο ν 3216/2003 με τον οποίο τροποποιείται ο τρόπος εκλογής των μελών του ΕΚ και το ΠΔ 133/1997 σχετικά με την άσκηση του δικαιώματος του εκλέγειν και εκλέγεσθε από πολίτες της ΕΕ για την ενσωμάτωση της Ευρωπαϊκής οδηγίας 94/80/ΕΚ στο Εθνικό Δίκαιο. Σήμερα ισχύει ο ν 4255/2014, σύμφωνα με τον οποίο η Ελληνική επικράτεια θεωρείται ως μία ενιαία εκλογική περιφέρεια και η εκλογή των Ευρωβουλευτών πραγματοποιείται με σταυρό προτίμησης με τους εκλογείς να έχουν τη δυνατότητα να επιλέξουν έως 4 υποψηφίους (τετρασταυρία). Η άμεση εκλογή των Ευρωβουλευτών με σταυρό έρχεται ως αποτέλεσμα της αύξησης των αρμοδιοτήτων των Ευρωβουλευτών, οι οποίοι εκλέγουν πλέον και τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Με τον ίδιο νόμο, ο αριθμός των υποψηφίων για κάθε συνδυασμό αυξάνεται στο διπλάσιο του συνολικού αριθμού εκπροσώπησης, με υποχρεωτική αντιπροσώπευση του κάθε φύλλου στο 1/3 του αριθμού των υποψηφίων, ενώ δεν επιτρέπεται να είναι υποψήφιοι εν ενεργεία βουλευτές του Κοινοβουλίου. Οι έδρες κατανέμονται μεταξύ των πολιτικών κομμάτων που θα λάβουν τουλάχιστον το 3% των έγκυρων ψηφοδελτίων. Με τον ίδιο νόμο, ρυθμίζονται θέματα που αφορούν την εκλογική χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων που μετέχουν στην εκλογική διαδικασία και την εξέλιξη της προεκλογικής εκστρατείας, ενώ αυξάνεται το όριο εκλογικών δαπανών και περιορίζεται η δημοσίευση δημοσκοπήσεων έως την Παρασκευή πριν τις εκλογές. Επίσης ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τη συγκρότηση και σύνθεση της Διακομματικής Επιτροπής Εκλογών. Από την ΕΕ προβλέπονται με διάφορες οδηγίες κοινές εκλογικές αρχές για τη διεξαγωγή των Ευρωεκλογών που προβλέπουν ότι τα μέλη του ΕΚ εκλέγονται με άμεση, καθολική, ελεύθερη και μυστική ψηφοφορία σύμφωνα με τις αρχές της αναλογικής εκπροσώπησης, αλλά τα κράτη μέλη διατηρούν τη δυνατότητα να εφαρμόσουν το δικό τους εκλογικό

σύστημα και μέχρι σήμερα οι Ευρωεκλογές εφαρμόζουν τις Εθνικές νομοθεσίες και πρακτικές (Χλέπα, Ασπρίδης, Μελέας, 2014).

3.4 Η ΣΤΡΩΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ

3.4.1 Γενικά

Για να επιλεγθεί το κατάλληλο στρώμα, θα γίνει εφαρμογή γεωγραφικών και πολιτικών κριτηρίων που παρέχουν την βέλτιστη διάταξη, στόχος της οποίας είναι να συνδυάσει ιδανικά την ομοιογένεια της ψήφου αλλά και να συμπληρωθούν έγκαιρα τα αποτελέσματα του συνόλου των στρωμάτων στα οποία δημιουργούνται.

3.4.2 Η Γεωγραφική Διαστρωμάτωση

Η παρακάτω στρωματοποίηση υπηρετεί προς τη γεωγραφική διάταξη:

- Αττική
- Βόρεια Ελλάδα: όπου υπάγονται οι Περιφέρειες Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, Κεντρικής Μακεδονίας, Δυτικής Μακεδονίας, Ηπείρου και Θεσσαλίας
- Υπόλοιπη Ελλάδα: όπου υπάγονται οι Περιφέρειες Δυτικής Ελλάδας, Ιονίων Νήσων, Στερεάς Ελλάδας, Πελοποννήσου, Βορείου Αιγαίου, Νοτίου Αιγαίου και Κρήτης

Αυτές οι γεωγραφικές ενότητες έχουν παρόμοια συμμετοχή στο αποτέλεσμα των εκλογών, αν και χρειάζεται να σημειωθεί πως η συμπεριφορά τους στις εκλογές δεν έχουν ομοιογένεια – κυρίως στο στρώμα της Νότιας Ελλάδας, αφού σε εκείνο υπάγονται οι περιφέρειες Κρήτης και Πελοποννήσου, των οποίων οι εκλογικές συμπεριφορές είναι αντιδιαμετρικές.

Στην παρούσα εργασία, όπως αναφέραμε και παραπάνω, θα μας απασχολήσει γεωγραφικά η Θεσσαλία και συγκεκριμένα ο Δήμος Τρικκαίων που υπάγεται στο Νομό Τρικάλων και χωρίζεται γεωγραφικά και διοικητικά σε 8 δημοτικές ενότητες, πρώην Δήμους.

Ο Δήμος Τρικκαίων έχει Έδρα τα Τρίκαλα, η συνολική του έκταση είναι 608.48 τ.χλμ και συνολικό πληθυσμό με βάση την απογραφή του 2011, 81.355 κατοίκους³.

Η Δημοτική Ενότητα Τρικκαίων από την οποία αποτελούνταν ο Δήμος πριν την επέκτασή του, περιλαμβάνει το πολεοδομικό συγκρότημα Τρικάλων με 62.154 κατοίκους συμπεριλαμβανομένου τους οικισμούς των Αγίων Αποστόλων και της Περδικορράχης.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΡΙΚΚΑΙΩΝ: 62.154

Απόστολοι:	405
Περδικορράχη:	96
Τρίκαλα:	61.653

Η Δημοτική Ενότητα (πρώην Δήμος) Παληοκάστρου καταλαμβάνει έκταση 198 τ.χλμ. και έχει συνολικό πληθυσμό 2.732 κατοίκους.

Ο πρώην Δήμος λειτούργησε από το 1999 έως το 2010 με έδρα τον Παλαιόπυργο.

Περιλαμβάνει τις παρακάτω δημοτικές κοινότητες και οικισμούς:

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΠΑΛΗΟΚΑΣΤΡΟΥ 2.732

Τοπική Κοινότητα Αγρελιάς:	184
Τοπική Κοινότητα Αρδανίου:	374
Τοπική Κοινότητα Ζηλευτής:	483
Τοπική Κοινότητα Κουμαριάς:	0
Τοπική Κοινότητα Κρηνίτσας:	596
Τοπική Κοινότητα Λιοπράσου:	172
Λαγκαδιά:	48

³Trikalacity.gr/dimotikes-enotites-ke-ikismi/

Λιόπρασο:	124
Τοπική Κοινότητα Παλαιοπύργου:	923
Κοκκόνα:	19
Παλαιοπυργος:	904

Η Δημοτική Ενότητα (πρώην Δήμος) Εστιαιώτιδας καταλαμβάνει έκταση 39,8 τ.χλμ. και έχει συνολικό πληθυσμό 2.729 κατοίκους.

Ο πρώην δήμος λειτούργησε από το 1999 έως το 2010 με έδρα το Μεγαλοχώρι.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΕΣΤΙΑΙΩΤΙΔΑΣ: 2.729

Τοπική Κοινότητα Λόγγου:	333
Τοπική Κοινότητα Μεγαλοχωρίου:	1.490
Τοπική Κοινότητα Πατουλιάς:	511
Τοπική Κοινότητα Χρυσαιγής:	395

Η Δημοτική Ενότητα (πρώην Δήμος) Καλλιθένδρου καταλαμβάνει έκταση 21,8 τ.χλμ. και έχει συνολικό πληθυσμό 2.193 κατοίκους.

Ο πρώην Δήμος λειτούργησε από το 1999 έως το 2010 με έδρα το Βαλτινό.

Περιλαμβάνει τις παρακάτω δημοτικές κοινότητες και οικισμούς:

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΑΛΛΙΔΕΝΔΡΟΥ: 2.193

Τοπική Κοινότητα Βαλτινού:	671
Τοπική Κοινότητα Δενδροχωρίου:	799
Δενδροχώρι:	532
Εξάλοφος:	140
Ματσουκιώτικα:	127
Τοπική Κοινότητα Κάτω Ελάτης:	345
Αμμουδιά:	75
Κάτω Ελάτη:	142
Μέλιγος:	128
Τοπική Κοινότητα Φωτάδας:	378

Η Δημοτική Ενότητα (πρώην Δήμος) Μεγάλων Καλυβίων καταλαμβάνει έκταση 45,3 τ.χλμ. και έχει συνολικό πληθυσμό 2.798 κατοίκους.

Ο πρώην Δήμος λειτούργησε από το 1999 έως το 2010 με έδρα τα Μεγάλα Καλύβια.

Περιλαμβάνει τις παρακάτω δημοτικές κοινότητες και οικισμούς:

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΛΥΒΙΩΝ:	2.798
Τοπική Κοινότητα Μεγάλων Καλυβίων:	1.849
Τοπική Κοινότητα Αγίας Κυριακής:	427
Τοπική Κοινότητα Γλίνου:	522

Η Δημοτική Ενότητα (πρώην Δήμος) Φαλωρείας καταλαμβάνει έκταση 76 τ.χλμ. και έχει συνολικό πληθυσμό 3.966 κατοίκους.

Ο πρώην Δήμος λειτούργησε από το 1999 έως το 2010 με έδρα το Κεφαλόβρυσο.

Περιλαμβάνει τις παρακάτω δημοτικές κοινότητες και οικισμούς:

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΦΑΛΩΡΕΙΑΣ:	3.966
Τοπική Κοινότητα Διαλεκτού:	680
Τοπική Κοινότητα Διποτάμου:	373
Διπόταμος:	182
Ρόγγια:	191
Τοπική Κοινότητα Κεφαλόβρυσου:	952
Τοπική Κοινότητα Μεγάλου Κεφαλοβρύσου:	925
Τοπική Κοινότητα Μεγάρχης:	1.036
Καλονέρι:	204
Μεγάρχη:	788
Ουρανός:	44

Η Δημοτική Ενότητα (πρώην Δήμος) Παραληθαίων καταλαμβάνει έκταση 98 τ.χλμ. και έχει συνολικό πληθυσμό 2.660 κατοίκους.

Ο πρώην Δήμος λειτούργησε από το 1999 έως το 2010 με έδρα το Ρίζωμα.

Περιλαμβάνει τις παρακάτω δημοτικές κοινότητες και οικισμούς:

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΠΑΡΑΛΗΘΑΙΩΝ:	2.660
Τοπική Κοινότητα Ελληνοκάστρου:	149
Τοπική Κοινότητα Πλατάνου:	609
Τοπική Κοινότητα Ράξας:	703
Ράξα:	624
Χαϊδεμένη:	79
Τοπική Κοινότητα Ριζώματος:	917
Τοπική Κοινότητα Σπαθάδων:	282
Άγιος Νικόλαος:	49
Σπαθάδες:	233

Η Δημοτική Ενότητα (πρώην Δήμος) Κόζιακα καταλαμβάνει έκταση 59 τ.χλμ. και έχει συνολικό πληθυσμό 2.123κατοίκους.

Ο πρώην Δήμος λειτούργησε από το 1999 έως το 2010 με έδρα ο Πρίνος.

Περιλαμβάνει τις παρακάτω δημοτικές κοινότητες και οικισμούς:

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΟΖΙΑΚΑ	2.123
Τοπική Κοινότητα Γενεσίου:	316
Τοπική Κοινότητα Γοργογυρίου:	528
Γοργογύρι:	483
Δίλοφος:	45
Τοπική Κοινότητα Ξυλοπάροικου:	238
Κόρη:	0
Ξυλοπάροικο:	238
Τοπική Κοινότητα Πρίνου:	569
Ανταλλάξιμα:	115
Πρίνος:	454
Τοπική Κοινότητα Προδρόμου:	472

3.5 Η ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

Τα πρώτα χρόνια ελευθερίας βρήκαν την ελληνική επικράτεια να χωρίζεται σε επαρχίες και υποεπαρχίες (πρώτη και δεύτερη τάξη) και κοινότητες. Οι επικεφαλής διορίζονταν από την κεντρική διοίκηση ως έπαρχοι και κοινοτάρχες. Το Βασιλικό Διάταγμα του 1834 κατήργησε την διοικητική διάρθρωση και χώρισε την Ελλάδα σε 10 νομούς και σε επαρχίες, καταργώντας την έννοια των κοινοτήτων και συνενώνοντας τους οικισμούς σε δήμους που κατηγοριοποιούνταν σε τρεις τάξεις βάσει πληθυσμού. Το Υπουργείο Εσωτερικών διορίζει τους Νομάρχες. Οι δήμοι είχαν υπ' ευθύνη τους τις έννοιες της εκπαίδευσης, της αστυνόμευσης και της στρατολόγησης. Ενώ ο Νομάρχης επέλεγε τον δήμαρχο, οι δημότες εξέλεγαν τα μέλη των δημοτικών συμβουλίων.

Το 1912, ο Ελευθέριος Βενιζέλος έφερε την δεύτερη και πιο ριζική αναμόρφωση στο αυτοδιοικητικό σύστημα, εισάγοντας το νόμο ΔΝΖ/1912 «Περί συστάσεως Δήμων και Κοινοτήτων», κατακερματίζοντας τους δήμους και δημιουργώντας χιλιάδες κοινότητες.

Για τα επόμενα χρόνια, η τοπική διοίκηση έμεινε παρόμοια, ο Μεταξάς και η απελευθέρωση, ο εμφύλιος, η Δικτατορία και η Μεταπολίτευση δεν είχαν σημαντική επιρροή στον τομέα της αυτοδιοίκησης. Το 1981, με την άνοδο του ΠΑΣΟΚ, σηματοδοτήθηκε η τρίτη αλλαγή στην τοπική διοίκηση με τον Ν. 1235/1982, που επέφερε τα νομαρχιακά συμβούλια όπως είχαν καθιερωθεί από τον Χαρίλαο Τρικούπη. Ύστερα, μέσω του ν. 1622/1986 και του Π.Δ. 51/1987, χωρίστηκε η επικράτεια σε 13 περιφέρειες. Εν συνεχεία, ο ν. 1878/1990 και ο ν. 22/1994 μεταβίβασαν τις αρμοδιότητες των παλιών νομαρχιών στην Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Ο ν. 2539/1997, γνωστότερος ως το πρόγραμμα «Καποδίστριας», όρισε τους Πρωτοβάθμιους ΟΤΑ βάσει πληθυσμιακών και χωροταξικών κριτηρίων, δημιουργώντας το σύνολο των 901 δήμων και των 130 κοινοτήτων.

Η πρωτοβάθμια και η δευτεροβάθμια αυτοδιοίκηση είναι κοντά στους πολίτες, γνωρίζοντας τις ανάγκες του τόπου και ρυθμίζοντας τις τοπικές υποθέσεις, προστατεύοντας και αναπτύσσοντας την ποιότητα ζωής που έχει η τοπική κοινωνία.

Ένας Δήμος διοικείται από τα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου, τα μέλη της Οικονομικής Επιτροπής και της Επιτροπής Ποιότητας Ζωής, τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής, τον Δήμαρχο, τους αντιδημάρχους, τον Πρόεδρο και το Συμβούλιο Δημοτικής Κοινότητας και, τέλος, τον Πρόεδρο και το Συμβούλιο Τοπικής Κοινότητας. Μία περιφέρεια διοικείται από τον Περιφερειάρχη, τους Αντιπεριφερειάρχες, τα μέλη του Περιφερειακού Συμβουλίου, τα μέλη της Οικονομικής Επιτροπής και τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής (Κούσα, 2018, Τσιλογεώργης, 2018).

3.6 ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Οι δήμαρχοι, τα μέλη του δημοτικού συμβουλίου, το συμβούλιο των δημοτικών ή τοπικών κοινοτήτων και οι εκπρόσωποι των τοπικών κοινοτήτων εκλέγονται ανά τετραετία για Περιφέρεια και Δήμο ύστερα από την ψήφιση του ν.4555/2018 με ψηφοφορία άμεση, καθολική και μυστική. Η εκλογή των παραπάνω αξιωμάτων έγινε την ίδια ημέρα με την ψηφοφορία για την εκλογή μελών για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Σε περίπτωση που δεν έχει αναδειχθεί επιτυχών συνδυασμός η ψηφοφορία επαναλαμβάνεται την επόμενη Κυριακή στα ίδια εκλογικά τμήματα, τις ίδιες εφορευτικές επιτροπές, τους ίδιους αντιπροσώπους της δικαστικής αρχής και τους ίδιους εφόρους αντιπροσώπων. Σύμφωνα με το άρθρο 32 του ν.3463/2006, έφορος των αντιπροσώπων είναι ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο Δήμος, ο οποίος διορίζει σε κάθε εκλογικό τμήμα της περιφέρειας του Πρωτοδικείου τον αντιπρόσωπο της δικαστικής αρχής.

Στην γεωγραφική περιοχή που εξετάζουμε, η εκλογή στα αξιώματα έγινε από την πρώτη Κυριακή. Η εγκατάσταση των νέων αρχών έγινε την 1η Σεπτεμβρίου 2019 και η θητεία τους λήγει την 31η Δεκεμβρίου 2023 και λογίζεται πλήρης για όλες τις συνέπειες.

Όλοι οι δημότες έχουν δικαίωμα εκλογής. Οι δημότες εκλογείς που έχουν εγγραφεί στον εκλογικό κατάλογο του δήμου έχουν δικαίωμα εκλογής στον δήμο, σε περίπτωση συνένωσης δήμων σε νέο δήμο. «Οι δημότες των δήμων και κοινοτήτων που συνενώνονται σύμφωνα με το άρθρο 1 του παρόντος καθίστανται

αυτοδικαίως δημότες του νέου δήμου. Δικαίωμα να εκλέγουν τις δημοτικές αρχές έχουν επίσης οι πολίτες των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και οι ομογενείς και οι νομίμως διαμένοντες αλλοδαποί υπήκοοι τρίτων χωρών», βάσει του άρθρου 14 του ν. 3838/ 2010 (ΦΕΚ 49 Α'), όπως αυτοί έχουν εγγραφθεί βάσει της κειμένης νομοθεσίας σε ειδικό εκλογικό κατάλογο. Αναφορικά με το όριο ηλικίας για να ασκηθεί το εκλογικό δικαίωμα, γίνεται εφαρμογή των διατάξεων της νομοθεσίας για να εκλεγούν βουλευτές. Η πρώτη μέρα του έτους θεωρείται η προεπιλογή ημέρας γέννησης των ατόμων που γεννήθηκαν εκείνο το έτος.

Μόνο όσοι έχουν εγγραφεί στον εκλογικό και στον ειδικό εκλογικό κατάλογο του δήμου μπορούν να ασκήσουν εκλογικό δικαίωμα, όπως διατάσσει η νομοθεσία. Δικαιούνται να συμμετάσχουν στις ψηφοφορίες για να εκλεγούν σύμβουλοι στις δημοτικές και τις τοπικές κοινότητες, όπως και εκπρόσωποι στις τοπικές κοινότητες, όλοι όσοι έχουν εγγραφεί στον αντίστοιχο εκλογικό κατάλογο.

Όταν εκλέγονται οι δήμαρχοι και οι δημοτικοί σύμβουλοι, ο συνδυασμός με επιτυχία θεωρείται εκείνος που έχει πλειοψηφήσει με άνω του 50% ποσοστό του συνόλου από έγκυρα ψηφοδέλτια και οι συνδυασμοί των έστω μίας έδρας, όπως ορίζουν τα άρθρα 32, 33 και 41. Ο επικεφαλής του συνδυασμού εκλέγεται δήμαρχος. Το σύνολο των εδρών του δημοτικού συμβουλίου κατανέμεται στους συνδυασμούς που έλαβαν μέρος στις εκλογές, ανάλογα με τον αριθμό των έγκυρων ψηφοδελτίων που έλαβαν στον Α' γύρο.

Η αναλογική κατανομή των εδρών γίνεται ως εξής: Το σύνολο των έγκυρων ψηφοδελτίων που έλαβαν, σε όλα τα εκλογικά τμήματα δήμου, αθροιστικά όλοι οι συνδυασμοί που συμμετείχαν στις εκλογές διαιρείται με τον αριθμό των εδρών που αντιστοιχούν σε κάθε δημοτικό συμβούλιο και το πηλίκο αυξημένο κατά μία μονάδα, παραλειπόμενου του κλάσματος, αποτελεί το εκλογικό μέτρο. Ο αριθμός των έγκυρων ψηφοδελτίων κάθε συνδυασμού διαιρείται στη συνέχεια με το εκλογικό μέτρο και καθένας τους καταλαμβάνει τόσες έδρες όσο και το ακέραιο πηλίκο της διαίρεσης.

Αν οι έδρες που καταλαμβάνουν οι συνδυασμοί που συμμετέχουν στην κατανομή με την προηγούμενη διαδικασία είναι λιγότερες από τις προς διάθεση, όσες απομένουν κατανέμονται ανά μία μεταξύ όλων των συνδυασμών, είτε έλαβαν έδρα

κατά το προηγούμενο εδάφιο είτε όχι, ανάλογα με τα αχρησιμοποίητα υπόλοιπά τους. Αν οι συνδυασμοί αυτοί ή μερικοί από αυτούς έχουν ίσο αριθμό αχρησιμοποίητων υπολοίπων, διεξάγεται κλήρωση από το αρμόδιο δικαστήριο.

Αν μετά την κατανομή των εδρών με βάση τα αχρησιμοποίητα υπόλοιπα παραμένουν αδιάθετες έδρες, κατανέμονται ανά μία, ανάλογα με το συνολικό αριθμό των έγκυρων ψηφοδελτίων του συνδυασμού.

Σε περίπτωση ίσου αριθμού έγκυρων ψηφοδελτίων δύο ή και περισσότερων συνδυασμών, διενεργείται μεταξύ τους κλήρωση από το αρμόδιο δικαστήριο.

Το σύνολο των εδρών που διαθέτει το δημοτικό συμβούλιο σε έναν δήμο με άνω της μίας εκλογικής περιφέρειας μοιράζονται ανάμεσα στον επιτυχή και στους επιλαχόντες συνδυασμούς, βάσει του αποτελέσματος που παρουσίασε η πρώτη ψηφοφορία (άρθρο 28, ν.4555/18). Η κατανομή ξεκινά με απόδοση μίας έδρας στον επιτυχή συνδυασμό σε όλες τις εκλογικές περιφέρειες, αν οι υποψήφιοι του συνδυασμού έχουν ανακηρύξει υποψηφιότητα σε εκείνη.

Όταν εκλέγονται τα συμβούλια τοπικών κοινοτήτων, οι έδρες κατανέμονται βάσει αναλογίας όλων των συμμετεχόντων συνδυασμών διαθέτοντας υποψήφιους προς το συμβούλιο, ως εξής: τα έγκυρα ψηφοδέλτια που έχουν ληφθεί στην κοινότητα διαιρούνται βάσει του συνόλου των εδρών, προσθέτοντας μία μονάδα. Το πηλίκο της διαίρεσης, χωρίς να υπολογίζει το κλάσμα, είναι το εκλογικό μέτρο. Τα έγκυρα ψηφοδέλτια των συνδυασμών ύστερα διαιρούνται με το εκλογικό μέτρο και οι συνδυασμοί καταλαμβάνουν έδρες ίσες με το ακέραιο πηλίκο της εν λόγω διαίρεσης. Εφόσον οι συμμετέχοντες συνδυασμοί καταλαμβάνουν έδρες λιγότερες από τις διαθέσιμες, οι εναπομείνουσες έδρες διανέμονται ανά μία στους συνδυασμούς, βάσει των αχρησιμοποίητων υπολοίπων τους. Αν στο τέλος της διαδικασίας υπάρχει ίσος αριθμός από αχρησιμοποίητα υπόλοιπα, τότε κληρώνονται ανάμεσα στους συνδυασμούς (Κούσα, 2018).

Η κατανομή ξεκινά από τις τυχόν μονοεδρικές εκλογικές περιφέρειες του δήμου. Η έδρα κάθε μονοεδρικής εκλογικής περιφέρειας αποδίδεται στον συνδυασμό που έλαβε τις περισσότερες έγκυρες ψήφους στη συγκεκριμένη εκλογική περιφέρεια, εφόσον αυτός δικαιούται να καταλάβει έδρα. Αν, κατά τη διαδικασία, κάποιος συνδυασμός λάβει περισσότερες έδρες από αυτές που δικαιούται, αυτές του

αφαιρούνται ανά μία ξεκινώντας από τη μονοεδρική εκλογική περιφέρεια στις οποίες ο συνδυασμός έλαβε τις λιγότερες ψήφους.

Έδρες μονοεδρικών εκλογικών περιφερειών, οι οποίες μετά την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου παραμένουν αδιάθετες, απονέμονται στον δεύτερο σε εκλογική δύναμη συνδυασμό στη συγκεκριμένη εκλογική περιφέρεια. Αν κάποιος από τους συνδυασμούς λαμβάνει, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, περισσότερες έδρες από αυτές που δικαιούται αυτές του αφαιρούνται ανά μία ξεκινώντας από τη μονοεδρική εκλογική περιφέρεια στις οποίες ο συνδυασμός έλαβε τις λιγότερες ψήφους.

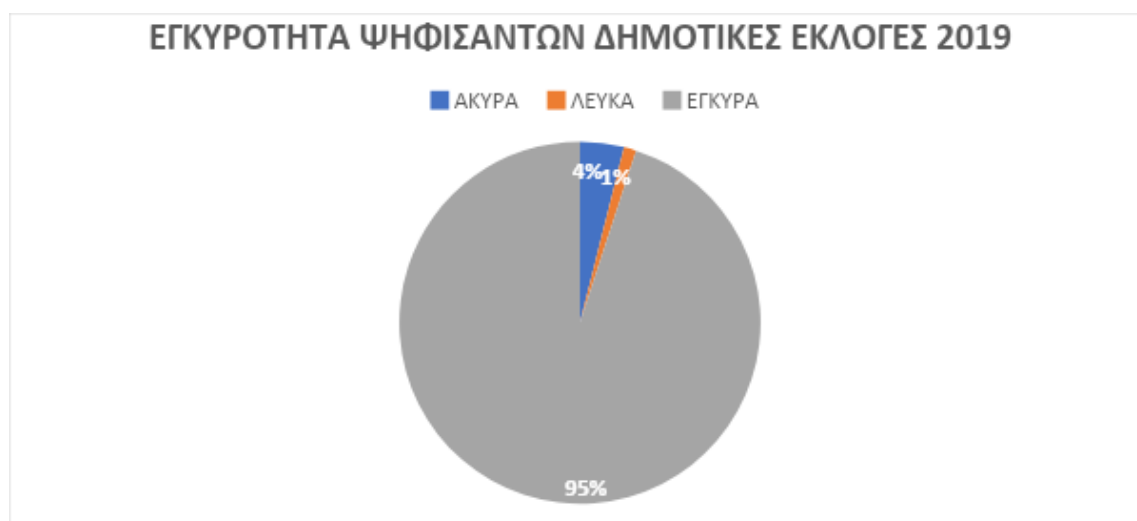
Η ίδια διαδικασία εφαρμόζεται, εφόσον απαιτηθεί, και με τους επόμενους κατά σειρά εκλογικής δύναμης στην οικεία εκλογική περιφέρεια συνδυασμούς, μέχρι να κατανεμηθούν όλες οι έδρες των μονοεδρικών περιφερειών.

Στη γεωγραφική περιοχή που διεξάγεται η έρευνά μας προσήλθαν στις κάλπες για να ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα για τις Δημοτικές εκλογές συνολικά 43.072 κάτοικοι από τους 67.607 που ήταν εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους.

Γράφημα 1. Ραβδόγραμμα Συνολική Συμμετοχή Δημοτικές εκλογές 2019, εγγεγραμμένοι-ψηφίσαντες. (ekloges.thessaly.gov.gr)

Από τα 43.072 ψηφοδέλτια που βρέθηκαν στα 150 εκλογικά τμήματα του Δήμου Τρικκαίων, τα 40.905 ήταν έγκυρα, τα 1691 άκυρα και τα 476 λευκά.

Γράφημα 2. Πίτα Εγκυρότητα Ψηφισάντων Δημοτικές Εκλογές 2019, Άκυρα-Λευκά-Έγκυρα.(ekloges.thessaly.gov.gr)

Στις Δημοτικές εκλογές συμμετείχαν 7 συνδυασμοί, οι οποίοι στο εξής θα χαρακτηρίζονται με βάση την κομματική ταυτότητα των επικεφαλής των, όπως αυτή εμφανίζεται στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Εσωτερικών⁴.

1^{ος} συνδυασμός: ΝΔ, χωρίς κομματική στήριξη

2^{ος} συνδυασμός: ΚΙΝ.ΑΛ., Ανεξάρτητη υποψηφιότητα με στήριξη ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝ.ΑΛ.

3^{ος} συνδυασμός: ΚΚΕ με στήριξη ΚΚΕ

4^{ος} συνδυασμός: Ανεξάρτητος

5^{ος} συνδυασμός: ΝΔ, χωρίς κομματική στήριξη

6^{ος} συνδυασμός: Ανεξάρτητος και

7^{ος} συνδυασμός: Χρυσή Αυγή με στήριξη Χρυσή Αυγή

⁴Ekloges.yypes.gr/current/d/home/municipalities/9114/

Τα εκλογικά αποτελέσματα για την γεωγραφική περιοχή της Εστιαιώτιδας είναι:

Γράφημα 3. Ραβδόγραμμα: Αποτελέσματα Δημοτικών Εκλογών Εστιαιώτιδας (ekloges.thessaly.gov.gr)

Τα εκλογικά αποτελέσματα για την γεωγραφική περιοχή του Καλλιδένδρου είναι:

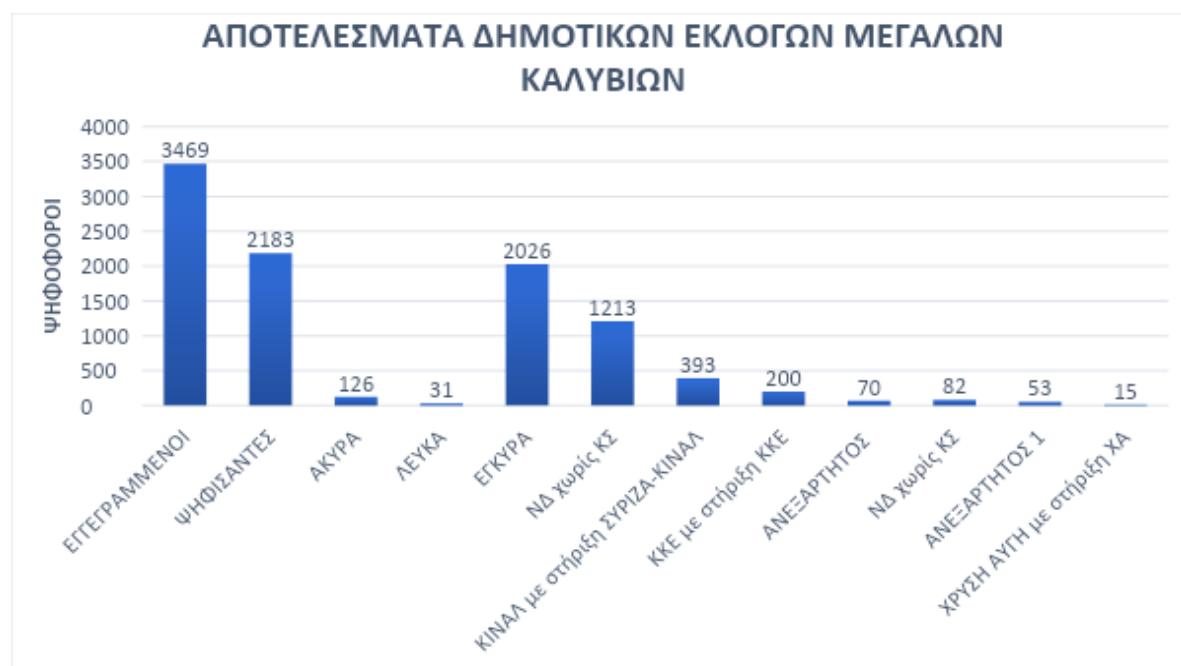
Γράφημα 4. Ραβδόγραμμα: Αποτελέσματα Δημοτικών Εκλογών Καλλιδένδρου. (ekloges.thessaly.gov.gr)

Τα εκλογικά αποτελέσματα για την γεωγραφική περιοχή του Κόζιακα είναι:

Γράφημα 5. Ραβδόγραμμα: Αποτελέσματα Δημοτικών Εκλογών Κόζιακα. (ekloges.thessaly.gov.gr)

Τα εκλογικά αποτελέσματα για την γεωγραφική περιοχή των Μεγάλων Καλυβίων είναι:

Γράφημα 6. Ραβδόγραμμα: Αποτελέσματα Δημοτικών Εκλογών Μεγάλων Καλυβίων. (ekloges.thessaly.gov.gr)

Τα εκλογικά αποτελέσματα για την γεωγραφική περιοχή Παληοκάστρου είναι:

Γράφημα 7. Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Δημοτικών Εκλογών Παληοκάστρου. (ekloges.thessaly.gov.gr)

Τα εκλογικά αποτελέσματα για την γεωγραφική περιοχή Παραληθαίων είναι:

Γράφημα 8. Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Δημοτικών Εκλογών Παραληθαίων. (ekloges.thessaly.gov.gr)

Τα εκλογικά αποτελέσματα για την γεωγραφική περιοχή πρώην Δήμου Τρικκαίων είναι:

Γράφημα 9. Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Δημοτικών Εκλογών Πρώην Δήμου Τρικκαίων. (ekloges.thessaly.gov.gr)

Τα εκλογικά αποτελέσματα για την γεωγραφική περιοχή της Φαλώρειας είναι:

Γράφημα 10. Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Δημοτικών Εκλογών Φαλώρειας. (ekloges.thessaly.gov.gr)

Τα συνολικά αποτελέσματα για τις Δημοτικές εκλογές στο Δήμο Τρικκαίων έχουν ως εξής:

Γράφημα 11. Ραβδόγραμμα Συνολικά Αποτελέσματα Δημοτικών Εκλογών Δήμου Τρικκαίων. (ekloges.thessaly.gov.gr)

3.7 ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Οι περιφερειάρχες, οι αντιπεριφερειάρχες και το περιφερειακό συμβούλιο εκλέγονται άμεσα, καθολικά και μυστικά κάθε τέσσερα χρόνια πλέον σύμφωνα με το ν.4555/2018, εν συνεργασία με τις δημοτικές εκλογές, κάνοντας χρήση των ίδιων εκλογικών τμημάτων, των ίδιων εφορευτικών επιτροπών και των ίδιων αντιπροσώπων των δικαστικών αρχών και εφόρων αντιπροσώπων, αλλά σε διαφορετικές κάλπες και ταυτόχρονα σε όλη την επικράτεια. Την 1^η Σεπτεμβρίου του έτους των εκλογών γίνεται η εγκατάστασή του εκλεγμένου περιφερειάρχη, των εκλεγμένων αντιπεριφερειάρχων και του εκλεγμένου περιφερειακού συμβουλίου. Η θητεία τους λήγει την 31^η Δεκεμβρίου 2023 και λογίζεται πλήρης για όλες τις συνέπειες.

Όλοι οι δημότες εκλογείς έχουν εκλογικό δικαίωμα, εφόσον είναι εγγεγραμμένοι στον εκλογικό κατάλογο του δήμου και της κοινότητας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και του Νομαρχιακού Διαμερίσματος, βάσει του Αρ. 3.

Στις περιφερειακές εκλογές επιτυχής συνδυασμός είναι εκείνος που έχει πλειοψηφία άνω του 50% του συνολικού αριθμού έγκυρων ψηφοδελτίων και επιλεγείς συνδυασμοί είναι εκείνοι που λαμβάνουν τουλάχιστον μία έδρα. Περιφερειάρχης ορίζεται ο επικεφαλής του επιτυχόντος συνδυασμού.

Το σύνολο των εδρών του περιφερειακού συμβουλίου κατανέμεται στους συνδυασμούς που μετείχαν στις εκλογές, ανάλογα με τον αριθμό των έγκυρων ψηφοδελτίων που έλαβαν.

Η αναλογική κατανομή των εδρών γίνεται ως εξής: Το σύνολο των έγκυρων ψηφοδελτίων που έλαβαν στο σύνολο της περιφέρειας όλοι μαζί οι συνδυασμοί που συμμετείχαν στις εκλογές διαιρείται με τον αριθμό των εδρών που αντιστοιχούν σε κάθε περιφερειακό συμβούλιο και το πηλίκο αυξημένο κατά μία μονάδα, παραλειπόμενου του κλάσματος, αποτελεί το εκλογικό μέτρο. Ο αριθμός των έγκυρων ψηφοδελτίων κάθε συνδυασμού διαιρείται στη συνέχεια με το εκλογικό μέτρο και καθένας τους καταλαμβάνει τόσες έδρες όσο και το ακέραιο πηλίκο της διαίρεσης.

Αν οι έδρες που καταλαμβάνουν οι συνδυασμοί που συμμετέχουν στην κατανομή με την προηγούμενη διαδικασία είναι λιγότερες από τις προς διάθεση, όσες απομένουν κατανέμονται ανά μία μεταξύ όλων των συνδυασμών, ανεξαρτήτως εάν έλαβαν ή όχι έδρα κατά τη διαδικασία των προηγούμενων εδαφίων, ανάλογα με τα αξιοσημείωτα υπόλοιπά τους.

Αν οι συνδυασμοί αυτοί ή μερικοί από αυτούς έχουν ίσο αριθμό αξιοσημείωτων υπολοίπων, γίνεται κλήρωση. Αν μετά την κατανομή των εδρών με βάση τα αξιοσημείωτα υπόλοιπα παραμένουν αδιάθετες έδρες, αυτές κατανέμονται ανά μία, σε όλους τους συνδυασμούς, ανάλογα με το συνολικό αριθμό των έγκυρων ψηφοδελτίων του συνδυασμού.

Σε περίπτωση ίσου αριθμού έγκυρων ψηφοδελτίων δύο ή και περισσότερων συνδυασμών, ενεργείται μεταξύ τους κλήρωση από το αρμόδιο δικαστήριο.

Αν έχει ανακηρυχθεί ένας μόνο συνδυασμός υποψηφίων, ο περιφερειάρχης εκλέγεται από το μοναδικό συνδυασμό. Οι πρώτοι κατά σειρά σε σταυρούς προτίμησης, και εωσότου συμπληρωθεί ο αριθμός των εδρών του περιφερειακού συμβουλίου, εκλέγονται τακτικοί και οι υπόλοιποι αναπληρωματικοί σύμβουλοι».

Οι έδρες του περιφερειακού συμβουλίου που δικαιούται να καταλάβει κάθε συνδυασμός κατανέμονται ανά εκλογική περιφέρεια ως εξής:

Η κατανομή ξεκινά από τις τυχόν μονοεδρικές εκλογικές περιφέρειες της περιφέρειας. Η έδρα κάθε μονοεδρικής εκλογικής περιφέρειας αποδίδεται στον συνδυασμό που έλαβε τις περισσότερες έγκυρες ψήφους στη συγκεκριμένη εκλογική περιφέρεια, εφόσον αυτός δικαιούται να καταλάβει έδρα.

Αν κατά τη διαδικασία της παραπάνω παραγράφου κάποιος συνδυασμός λάβει περισσότερες έδρες από αυτές που δικαιούται, αυτές του αφαιρούνται ανά μία ξεκινώντας από τη μονοεδρική εκλογική περιφέρεια στις οποίες ο συνδυασμός έλαβε τις λιγότερες ψήφους.

Έδρες μονοεδρικών εκλογικών περιφερειών, οι οποίες μετά την εφαρμογή της παραπάνω παραγράφου παραμένουν αδιάθετες, απονέμονται στον δεύτερο σε εκλογική δύναμη συνδυασμό στη συγκεκριμένη εκλογική περιφέρεια. Αν κάποιος από τους συνδυασμούς λαμβάνει, βάσει του προηγούμενου εδαφίου, περισσότερες έδρες από αυτές που δικαιούται αυτές του αφαιρούνται ανά μία ξεκινώντας από τη μονοεδρική εκλογική περιφέρεια στις οποίες ο συνδυασμός έλαβε τις λιγότερες ψήφους.

Η ίδια διαδικασία εφαρμόζεται, εφ' όσον απαιτηθεί, και με τους επόμενους κατά σειρά εκλογικής δύναμης στην οικεία εκλογική περιφέρεια συνδυασμούς, μέχρι να κατανεμηθούν όλες οι έδρες των μονοεδρικών περιφερειών.

Στη συνέχεια, υπολογίζεται το εκλογικό μέτρο για κάθε συνδυασμό, ως το πηλίκο των έγκυρων ψηφοδελτίων του συνδυασμού στο σύνολο της περιφέρειας προς τις έδρες που δικαιούται να καταλάβει. Το πηλίκο, μετά την παράλειψη του κλάσματος, προσαυξάνεται κατά μία μονάδα. Ο αριθμός των έγκυρων ψηφοδελτίων του κάθε συνδυασμού διαιρείται σε κάθε εκλογική περιφέρεια με το εκλογικό του μέτρο και ο συνδυασμός καταλαμβάνει τόσες έδρες όσο είναι το ακέραιο πηλίκο της διαίρεσης. Αν σε κάθε εκλογική περιφέρεια υπάρχουν τόσες

διαθέσιμες έδρες όσες δικαιούται ο συνδυασμός, τις καταλαμβάνει όλες και ο αριθμός τους αφαιρείται από τις διαθέσιμες της περιφέρειας. Αν δεν υπάρχει επαρκής αριθμός, στο συνδυασμό κατακυρώνονται μόνον οι διαθέσιμες έδρες.

Η κατανομή ξεκινά «Οι αντιπεριφερειάρχες είναι κατ' ελάχιστο ίσοι σε αριθμό με τις περιφερειακές ενότητες και ο μέγιστος αριθμός τους μπορεί να προσαυξάνεται έως έξι (6), με απόφαση του περιφερειάρχη που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Ειδικά στις περιφέρειες Βορείου Αιγαίου, Νοτίου Αιγαίου, Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, Θεσσαλίας και Ιονίων Νήσων ο ελάχιστος αριθμός των αντιπεριφερειάρχων είναι ίσος με τον αριθμό των νομών της οικείας περιφέρειας».

Οι έδρες μοιράζονται ανάμεσα στον επιτυχή και τους επιλαχόντες συνδυασμούς, όπως ορίζονται από το Αρ. 138: «Ο επιτυχών συνδυασμός λαμβάνει καταρχήν μία (1) έδρα σε κάθε εκλογική περιφέρεια. Η κατανομή συνεχίζεται αρχίζοντας από το μικρότερο σε εκλογική δύναμη συνδυασμό, ο οποίος εξασφάλισε συμμετοχή στο περιφερειακό συμβούλιο» (Τσιλογεώργης, 2018).

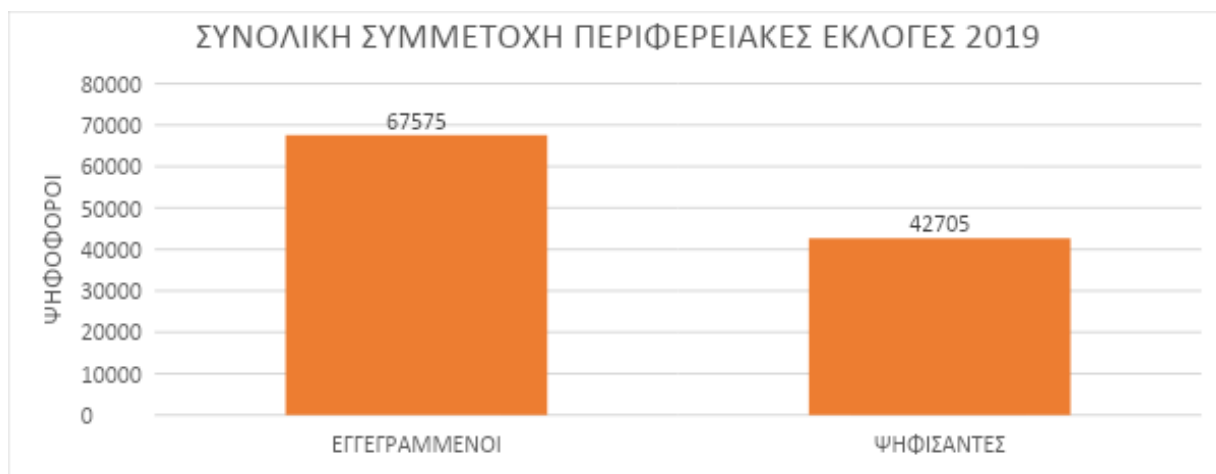
Ο εκλογέας μπορεί να εκφράσει την προτίμησή του υπέρ:

α) ενός (1) υποψηφίου σε εκλογικές περιφέρειες που εκλέγουν έως τρεις (3) περιφερειακούς συμβούλους,

β) ενός (1) ή δύο (2) υποψηφίων σε εκλογικές περιφέρειες που εκλέγουν από τέσσερις (4) έως επτά (7) περιφερειακούς συμβούλους,

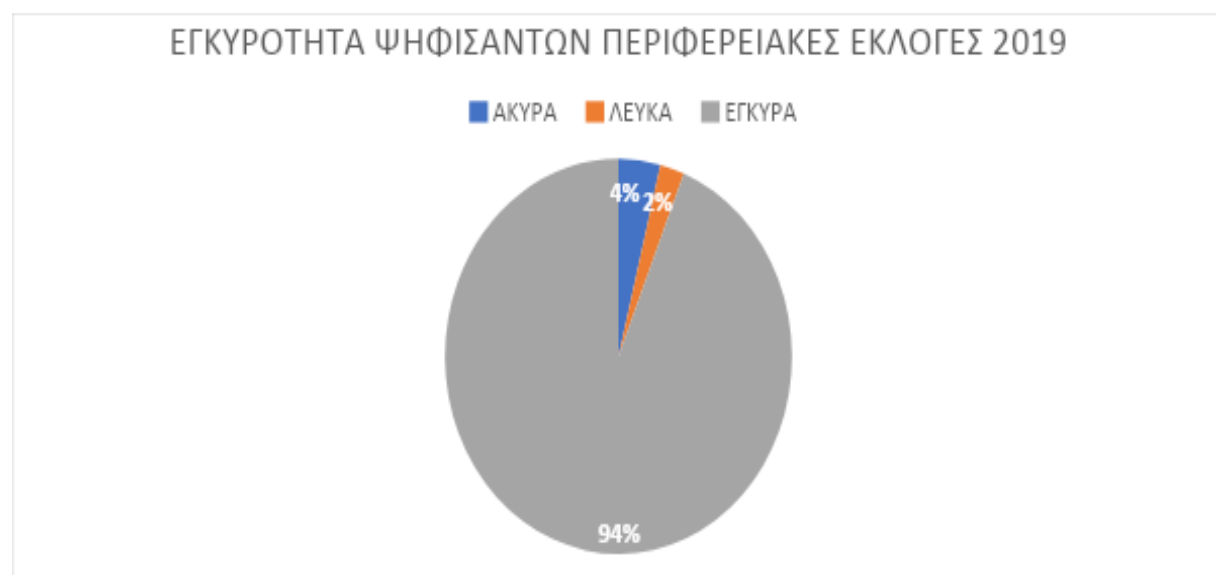
γ) ενός (1) ή δύο (2) ή τριών (3) υποψηφίων σε εκλογικές περιφέρειες που εκλέγουν από οκτώ (8) έως και δώδεκα (12) περιφερειακούς συμβούλους και δ) ενός (1) ή δύο (2) ή τριών (3) ή τεσσάρων (4) υποψηφίων σε εκλογικές περιφέρειες που εκλέγουν περισσότερους από δώδεκα (12) περιφερειακούς συμβούλους.

Στη γεωγραφική περιοχή που διεξάγεται η έρευνά μας προσήλθαν στις κάλπες για να ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα για τις Περιφερειακές εκλογές συνολικά 42.705 κάτοικοι από τους 67.575 που ήταν εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους.

Γράφημα 12.Ραβδόγραμμα Συνολική Συμμετοχή Περιφερειακές εκλογές 2019, εγγεγραμμένοι-ψηφίσαντες.(ekloges.thessaly.gov.gr)

Από τα 42.705 ψηφοδέλτια που βρέθηκαν στα 150 εκλογικά τμήματα του Δήμου Τρικκαίων, τα 40.076 ήταν έγκυρα, τα 1662 άκυρα και τα 967 λευκά.

Γράφημα 13.Πίτα Εγκυρότητα Ψηφισάντων Περιφερειακές Εκλογές 2019, Άκυρα-Λευκά-Έγκυρα.(ekloges.thessaly.gov.gr)

Στις Περιφερειακές εκλογές συμμετείχαν 8 συνδυασμοί, οι οποίοι στο εξής θα χαρακτηρίζονται με βάση την κομματική ταυτότητα των επικεφαλής των, όπως αυτή εμφανίζεται στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Εσωτερικών⁵.

1^{ος} συνδυασμός: ΝΔ, Ανεξάρτητη υποψηφιότητα με στήριξη ΝΔ

2^{ος} συνδυασμός: Ανεξάρτητη υποψηφιότητα με στήριξη ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝ.ΑΛ.

3^{ος} συνδυασμός: ΚΚΕ με στήριξη ΚΚΕ

4^{ος} συνδυασμός: Ανεξάρτητος

5^{ος} συνδυασμός: Χρυσή Αυγή με στήριξη Χρυσή Αυγή

6^{ος} συνδυασμός: Ανεξάρτητος

7^{ος} συνδυασμός: Στήριξη από ΑΝΤΑΡΣΥΑ και άλλες δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής ριζοσπαστικής αριστεράς και

8^{ος} συνδυασμός: Ανεξάρτητη υποψηφιότητα με στήριξη ΛΑ.Ε.

Τα εκλογικά αποτελέσματα για την γεωγραφική περιοχή της Εστιαιώτιδας είναι:

Γράφημα 14.Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Περιφερειακών Εκλογών Εστιαιώτιδας.(ekloges.thessaly.gov.gr)

⁵Ekloges.yypes.gr/current/p/home/districts/505/

Τα εκλογικά αποτελέσματα για την γεωγραφική περιοχή του Καλλιденδρίου είναι:

Γράφημα 15.Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Περιφερειακών Εκλογών Καλλιθένδρου. (ekloges.thessaly.gov.gr)

Τα εκλογικά αποτελέσματα για την γεωγραφική περιοχή Κόζιακα είναι:

Γράφημα 16.Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Περιφερειακών Εκλογών Κόζιακα. (ekloges.thessaly.gov.gr)

Τα εκλογικά αποτελέσματα για την γεωγραφική περιοχή των Μεγάλων Καλυβίων είναι:

Γράφημα 17.Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Περιφερειακών Εκλογών Μεγάλων Καλυβίων.(ekloges.thessaly.gov.gr)

Τα εκλογικά αποτελέσματα για την γεωγραφική περιοχή Παληοκάστρου είναι:

Γράφημα 18.Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Περιφερειακών Εκλογών Παληοκάστρου.(ekloges.thessaly.gov.gr)

Τα εκλογικά αποτελέσματα για την γεωγραφική περιοχή της Παραληθαίων είναι:

Γράφημα 19. Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Περιφερειακών Εκλογών Παραληθαίων. (ekloges.thessaly.gov.gr)

Τα εκλογικά αποτελέσματα για την γεωγραφική περιοχή του πρώην Δήμου Τρικκαίων είναι:

Γράφημα 20. Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Περιφερειακών Εκλογών Πρώην Δήμου Τρικκαίων. (ekloges.thessaly.gov.gr)

Τα εκλογικά αποτελέσματα για την γεωγραφική περιοχή της Φαλώρειας είναι:

Γράφημα 21. Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Περιφερειακών Εκλογών Φαλώρειας. (ekloges.thessaly.gov.gr)

Τα συνολικά αποτελέσματα για τις Περιφερειακές εκλογές στο Δήμο Τρικκαίων έχουν ως εξής:

Γράφημα 22. Ραβδόγραμμα Συνολικά Αποτελέσματα Περιφερειακών Εκλογών Δήμου Τρικκαίων. (ekloges.thessaly.gov.gr)

3.8 ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

Το 1979 διεξήχθησαν οι πρώτες Ευρωεκλογές με τη συμμετοχή της Γερμανίας, Γαλλίας, Ιταλίας, Ην. Βασιλείου, Ολλανδίας, Βελγίου, Λουξεμβούργου, Δανίας και Ιρλανδίας. Έως το 1979 οι Ευρωβουλευτές είχαν την ιδιότητα του βουλευτή και διορίζονταν από τα Εθνικά Κοινοβούλια ως εκπρόσωποι των χωρών τους στο Ευρωκοινοβούλιο. Το 1984 προστέθηκε η Ελλάδα, η οποία τη στιγμή της ένταξής της στην Ε.Ο.Κ. την 01-01-1981, εκπροσωπήθηκε από 24 ορισμένους Βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου, αναλογικά με την κοινοβουλευτική δύναμη του κάθε κόμματος. Από τη Ν.Δ. ορίστηκαν 14 Ευρωβουλευτές, από το ΠΑ.ΣΟ.Κ 7 και από ένας η Ε.ΔΗ.Κ., το Κ.Κ.Ε. και το ΚΟ.ΔΗ.ΣΟ. Τον Οκτώβριο του 1981 πραγματοποιήθηκαν Εθνικές εκλογές στην Ελλάδα ταυτόχρονα με Ευρωεκλογές και η εκπροσώπηση στο ΕΚ άλλαξε συσχετισμούς με το ΠΑ.ΣΟ.Κ να εκλέγει 10 Ευρωβουλευτές, η Ν.Δ. 8, το Κ.Κ.Ε. 3 και από 1 το Κ.Κ.Ε. Εσ., το ΚΟ.ΔΗ.ΣΟ. και το Κόμμα Προοδευτικών. Το 1989 προστέθηκε η Ισπανία και η Πορτογαλία. Το 1995 η Αυστρία, η Σουηδία και η Φινλανδία, ενώ το 2004 προστέθηκαν ακόμη 10 χώρες, η Εσθονία, η Κύπρος, η Λετονία, η Λιθουανία, η Μάλτα, η Ουγγαρία, η Πολωνία, η Σλοβακία, η Σλοβενία και η Τσεχία. Το 2009 η Βουλγαρία και η Ρουμανία, ενώ το 2014 η Κροατία. Το Ηνωμένο Βασίλειο αποχώρησε τελικά από την Ένωση στις 31-01-2020 (Ν. Χλέπας-Γ. Ασπρίδης-Ι. Μελέας, 2014).

Οι Συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθορίζουν το πως κατανέμονται οι έδρες: οι μεγαλύτερες πληθυσμιακά χώρες έχουν πιο πολλές έδρες, αλλά οι μικρότερες πληθυσμιακά χώρες έχουν περισσότερες έδρες συγκριτικά με όσες τους αναλογούν. Είναι ένα σύστημα ««φθίνουσας αναλογικότητας». Με τη Συνθήκη της Λισαβόνας η οποία υπογράφηκε στις 13-12-2007 οι εκπρόσωποι της Ελλάδας ορίζονται σε 21. Ευρωεκλογές πραγματοποιήθηκαν τα έτη 1979, 1984, 1989, 1994, 1999, 2004, 2009, 2014 και 2019.

Η διεξαγωγή των ευρωεκλογών γίνεται κάθε πέντε έτη και όλα τα κράτη μέλη έχουν δικαίωμα εκλογής ορισμένου αριθμού βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο οποίος αριθμός είναι ως εξής: Μάλτα, Λουξεμβούργο, Κύπρος και Εσθονία έως και 6, και Γερμανία έως τους 96, φτάνοντας σύνολο τους 751. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Συμβούλιο μείωσαν τις έδρες από 751 σε 705 αφού αποχώρησε

το Ηνωμένο Βασίλειο, μείωση που πρέπει να λάβει υπόψη τις διευρύνσεις της Ένωσης και ανακατανομή των εδρών του Ηνωμένου Βασιλείου σε χώρες με υποεκπροσώπηση. Μέχρι το 2009 ίσχυε το αναλογικό εκλογικό σύστημα με τα κόμματα να καταρτούν λίστα υποψηφίων με αύξουσα αρίθμηση, ενώ οι έδρες κατανέμονταν στα κόμματα ανάλογα με το συνολικό αριθμό ψήφων της επικράτειας, προσμετρώντας και τους ψήφους των Ελλήνων που διαμένουν σε Κράτη-Μέλη της Ε.Ε. Οι έδρες διανέμονταν μεταξύ των κομμάτων που έλαβαν τουλάχιστον 3% των έγκυρων ψήφων Πανελλαδικά.

Οι εκλογές χαρακτηρίζονται από πληθώρα νομοθεσιών και παραδόσεων αλλά και κοινών κανόνων της ΕΕ, όπως εκείνοι ορίζονται από την «Εκλογική Πράξη», του 1976.

Οι ευρωεκλογές δεν θεωρούνται σημαντικές στην Ελλάδα, λόγω της ελλιπούς ενημέρωσης των πολιτών, εξαιτίας της πόλωσης και του δικομματισμού, που οδηγεί την ψήφο του Ευρωκοινοβουλίου να θεωρείται χαλαρή, καθώς δεν τονίζεται η σημαντικότητά τους από το πολιτικό σύστημα. Βάσει των ανωτέρω, φαίνεται το ενδιαφέρον των πολιτών στην εγχώρια πολιτική και όχι στην Ένωση. Αυτό φαίνεται και στο κομβικό γεγονός της Εκλογής του ΠΑΣΟΚ σε εθνικό επίπεδο, αλλά όχι σε ευρωπαϊκό – ακόμα και το ίδιο το κόμμα ήταν αντίθετο, πριν αλλάξει ριζικά την πολιτική που ασκούσε.

Επίσης, εθνική και ευρωπαϊκή σημαντική εκλογική αναμέτρηση έγινε, αντιστοίχως, το 2015 και το 2014. Ενώ από την αρχή της κρίσης δεν υπήρχε σταθερότητα στην κυβέρνηση, ούτε αυτοδυναμία, εμφανίστηκε δυναμικά το αριστερό κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ, κερδίζοντας της ευρωεκλογές (Δικαίος & Δικαίος, 2017).

Οι Έλληνες χαρακτηρίζονται ως “ευρωσκεπτικιστές”, ενώ ένα μεγάλο μέρος της Ελληνικής κοινής γνώμης δεν αξιολογεί θετικά τις πρωτοβουλίες στήριξης της οικονομίας από τα Ευρωπαϊκά όργανα. Οι Έλληνες είναι από τους πλέον δυσαρεστημένους ευρωπαίους, σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας της δημοκρατίας στην Ελλάδα και την Ε.Ε. και σε ποσοστό 57% (όπως και το Μ.Ο. στην Ε.Ε.) επιθυμούν να ψηφίσουν στις εκλογές προκειμένου να ακουστεί η φωνή τους στα Ευρωπαϊκά όργανα, ενώ απευθύνονται στους εκπροσώπους τους στο ευρωκοινοβούλιο σε ποσοστό 19% έναντι 17% στην Ε.Ε. Ως προς τα κριτήρια της

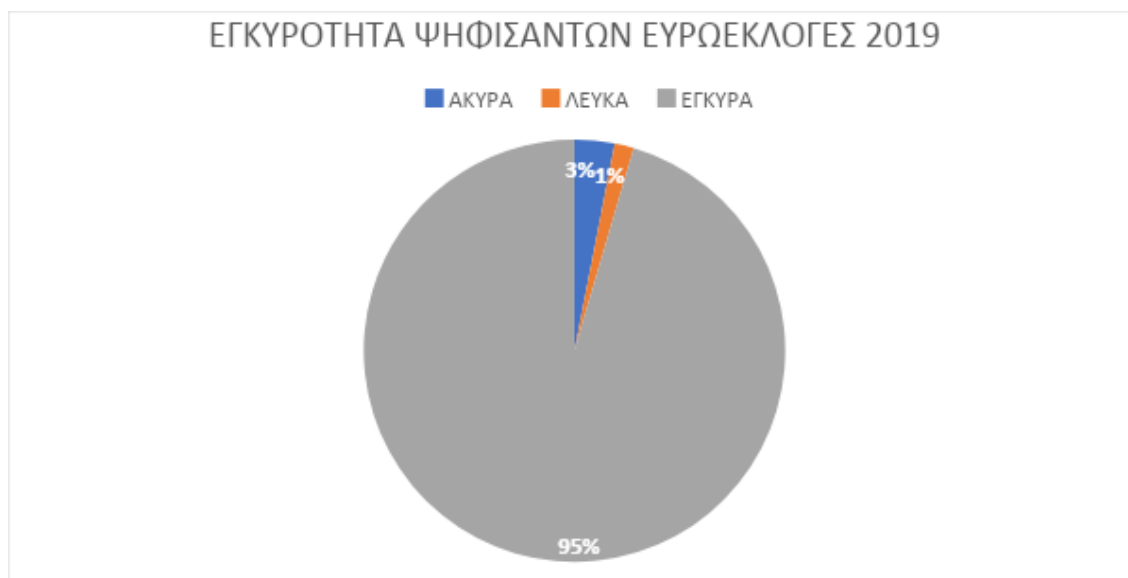
ψήφου οι Έλληνες χαρακτηρίζονται από εσωστρέφεια, με την ψήφο τους να είναι πρώτα εθνική-κομματική και δευτερευόντως ευρωπαϊκή. Χρειάστηκε να περάσει μεγάλο χρονικό διάστημα μέχρι το κίνητρο συμμετοχής στις εκλογές να μην είναι απλά το καθήκον, αλλά η συνειδητή συμμετοχή στις εκλογές ως ευρωπαίοι πολίτες, υπέρ της Ε.Ε. η οποία επηρεάζει σημαντικά την καθημερινότητα τους, με τα ποσοστά να συνεχίσουν να παραμένουν μικρότερα από το Μ.Ο. της Ε.Ε.(Ν. Χλέπας-Γ. Ασπρίδης-Ι. Μελέας, 2014).

Στη γεωγραφική περιοχή που διεξάγεται η έρευνά μας προσήλθαν στις κάλπες για να ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα για τις Ευρωεκλογές συνολικά 42.803 κάτοικοι από τους 67.651 που ήταν εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους.

Γράφημα 23.Ραβδόγραμμα Συνολική Συμμετοχή Ευρωεκλογές 2019, εγγεγραμμένοι-ψηφίσαντες.(ekloges.thessaly.gov.gr)

Από τα 42.803 ψηφοδέλτια που βρέθηκαν στα 150 εκλογικά τμήματα του Δήμου Τρικκαίων, τα 40.861 ήταν έγκυρα, τα 1310 άκυρα και τα 632 λευκά.

Γράφημα 24. Πίτα Εγκυρότητα Ψηφισάντων Ευρωεκλογές 2019, Άκυρα-Λευκά-Έγκυρα.(ekloges.thessaly.gov.gr)

Στις Ευρωεκλογές συμμετείχαν 40 συνδυασμοί, οι οποίοι χαρακτηρίζονται με βάση την κομματική ταυτότητα, όπως αυτή εμφανίζεται στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Εσωτερικών⁶.

1^{ος} συνδυασμός: ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

2^{ος} συνδυασμός: ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ (ΣΥ.ΡΙΖ.Α)

3^{ος} συνδυασμός: ΚΚΕ

4^{ος} συνδυασμός: ΚΙΝΑΛ

5^{ος} συνδυασμός: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ

6^{ος} συνδυασμός: ΜΕΡΑ 25

7^{ος} συνδυασμός: ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

8^{ος} συνδυασμός: ΑΝΕΛ

9^{ος} συνδυασμός: ΈΝΩΣΗ ΚΕΝΤΡΩΩΝ

10^{ος} συνδυασμός: ΠΟΤΑΜΙ

⁶Ekloges.ypes.gr/current/e/home/municipalities/9114/

- 11^{ος}συνδυασμός: ΠΛΕΥΣΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ – ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
- 12^{ος}συνδυασμός: ΠΟΛΙΤΕΣ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΨΙΝΑΚΗ
- 13^{ος}συνδυασμός: ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ ΠΡΑΣΙΝΟΙ
- 14^{ος}συνδυασμός: ΕΛΛΑΔΑ Ο ΑΛΛΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΝΟΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ
- 15^{ος}συνδυασμός: ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α
- 16^{ος}συνδυασμός: ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΑΤΡΙΔΑ
- 17^{ος}συνδυασμός: ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΞΑΝΑ-ΘΑΝΟΣ ΤΖΗΜΕΡΟΣ
- 18^{ος}συνδυασμός: ΝΕΑ ΔΕΞΙΑ
- 19^{ος}συνδυασμός: ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΑΣ (Α.Κ.Κ.ΕΛ.)
- 20^{ος}συνδυασμός: ΛΑΪΚΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ-ΛΑ.Ο.Σ
- 21^{ος}συνδυασμός: ΛΑΪΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ-ΜΕΤΩΠΟ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ
- 22^{ος}συνδυασμός: ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ ΠΡΑΣΙΝΟΙ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
- 23^{ος}συνδυασμός: ΚΟΜΜΑ ΝΕΩΝ
- 24^{ος}συνδυασμός: ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΜΗ
- 25^{ος}συνδυασμός: Μ-Λ ΚΚΕ
- 26^{ος}συνδυασμός: ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ
- 27^{ος}συνδυασμός: ΕΝΥΠΕΚΚ-ΟΡΘΙΑ ΕΛΛΑΔΑ
- 28^{ος}συνδυασμός: ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ
- 29^{ος}συνδυασμός: ΛΕΥΚΟ-ΛΑΪΚΕΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ
- 30^{ος}συνδυασμός: ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΕΡΓΗΣ-ΕΛΛΗΝΕΣ ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ
- 31^{ος}συνδυασμός: ΑΡΜΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ
- 32^{ος}συνδυασμός: ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ
- 33^{ος}συνδυασμός: ΕΛΛΗΝΕΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΕΣ

34^{ος}συνδυασμός: ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΔΙΕΘΝΙΣΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ (Ο.Κ.Δ.Ε.)

35^{ος}συνδυασμός: ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

36^{ος}συνδυασμός: ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ-ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ

37^{ος}συνδυασμός: Λ.Ε.Υ.Κ.Ο. ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

38^{ος}συνδυασμός: ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΟΡΑΜΑ

39^{ος}συνδυασμός: ΚΟΜΜΑ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΑΣ

40^{ος}συνδυασμός: ΚΟΛΛΑΤΟΣ-ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

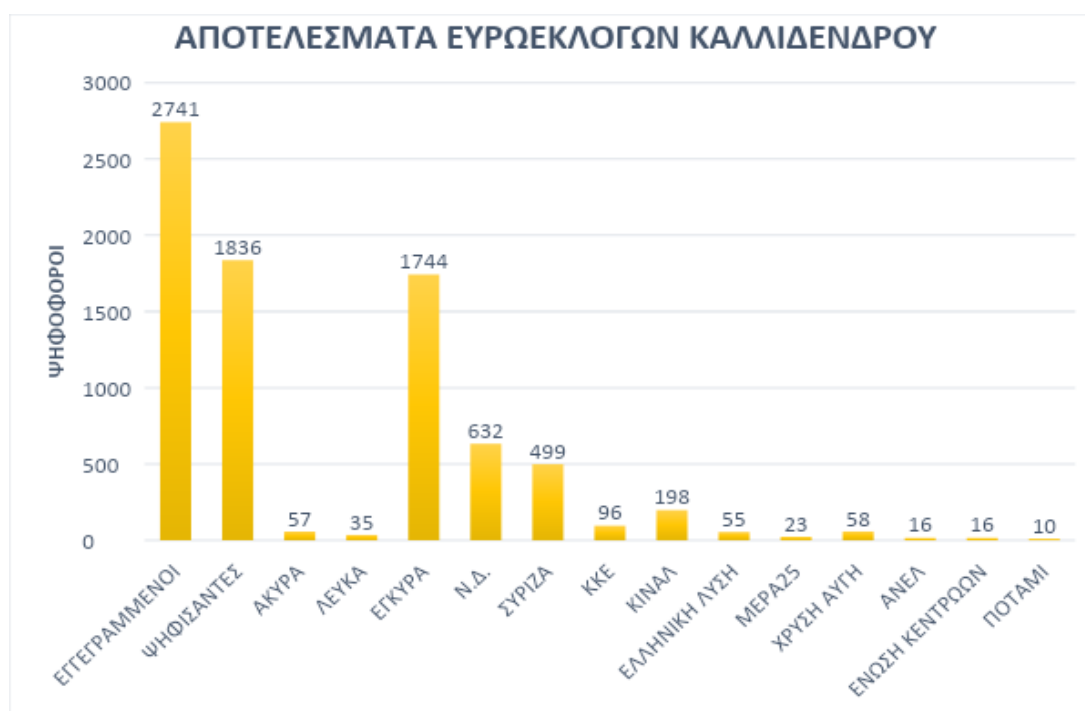
Στην έρευνά μας θα ασχοληθούμε με τα αποτελέσματα των 10 πρώτων συνδυασμών, οι οποίοι αποτελούν τους 10 πρώτους σε ψήφους συνδυασμούς στην γεωγραφική περιοχή που μας αφορά.

Τα εκλογικά αποτελέσματα για την γεωγραφική περιοχή της Εστιαιώτιδας είναι:

Γράφημα 25. Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Ευρωεκλογών Εστιαιώτιδας. (ekloges.thessaly.gov.gr)

Τα εκλογικά αποτελέσματα για την γεωγραφική περιοχή του Καλλιденδρίου είναι:

Γράφημα 26.Ραβδόγραμμα Καλλιδένδρου. (ekloges.thessaly.gov.gr)

Αποτελέσματα Ευρωεκλογών

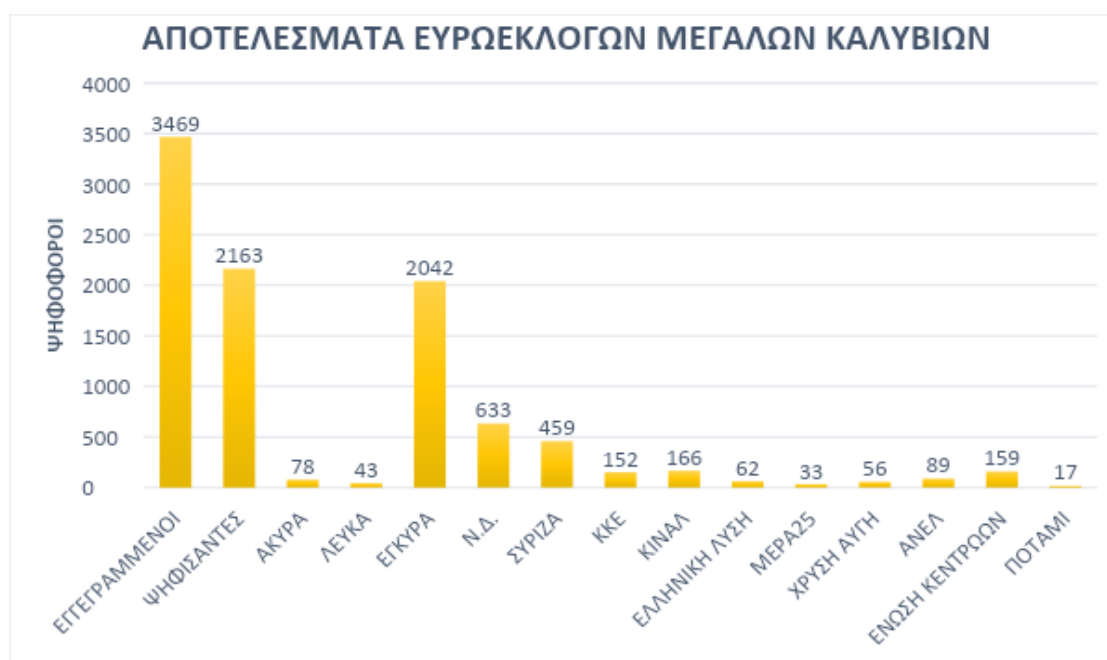
Τα εκλογικά αποτελέσματα για την γεωγραφική περιοχή του Κόζιακα είναι:

Γράφημα 27.Ραβδόγραμμα Κόζιακα. (ekloges.thessaly.gov.gr)

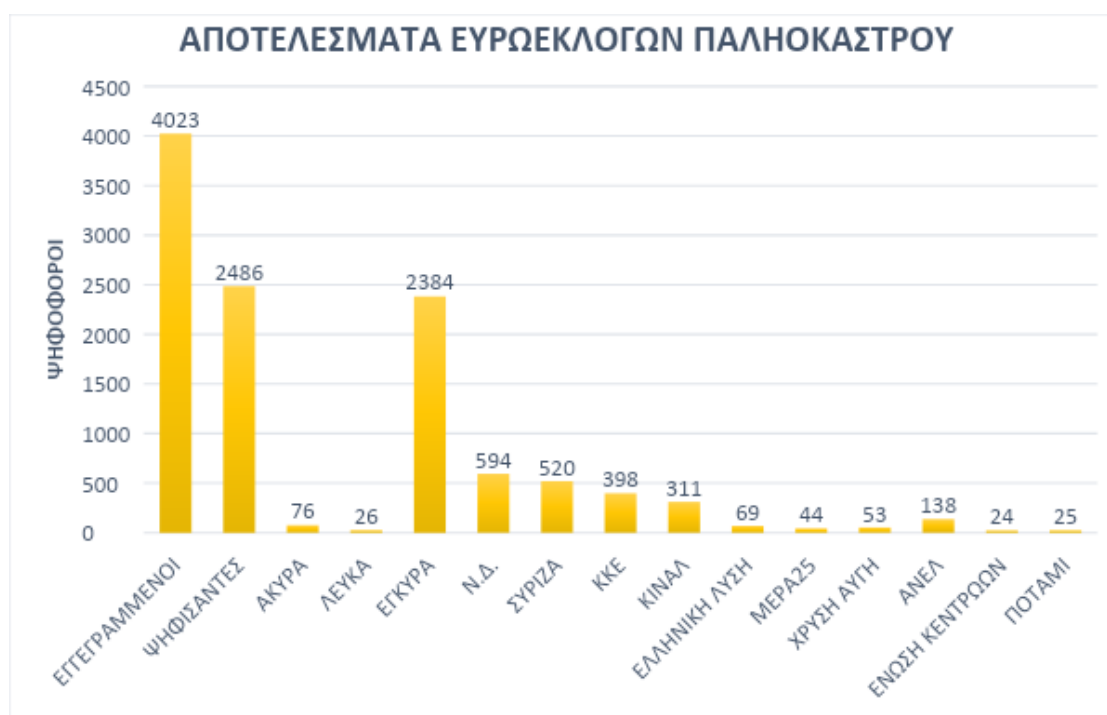
Αποτελέσματα Ευρωεκλογών

Τα εκλογικά αποτελέσματα για την γεωγραφική περιοχή των Μεγάλων Καλυβίων είναι:

Γράφημα 28. Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Ευρωεκλογών Μεγάλων Καλυβίων. (ekloges.thessaly.gov.gr)

Τα εκλογικά αποτελέσματα για την γεωγραφική περιοχή του Παληοκάστρου είναι:

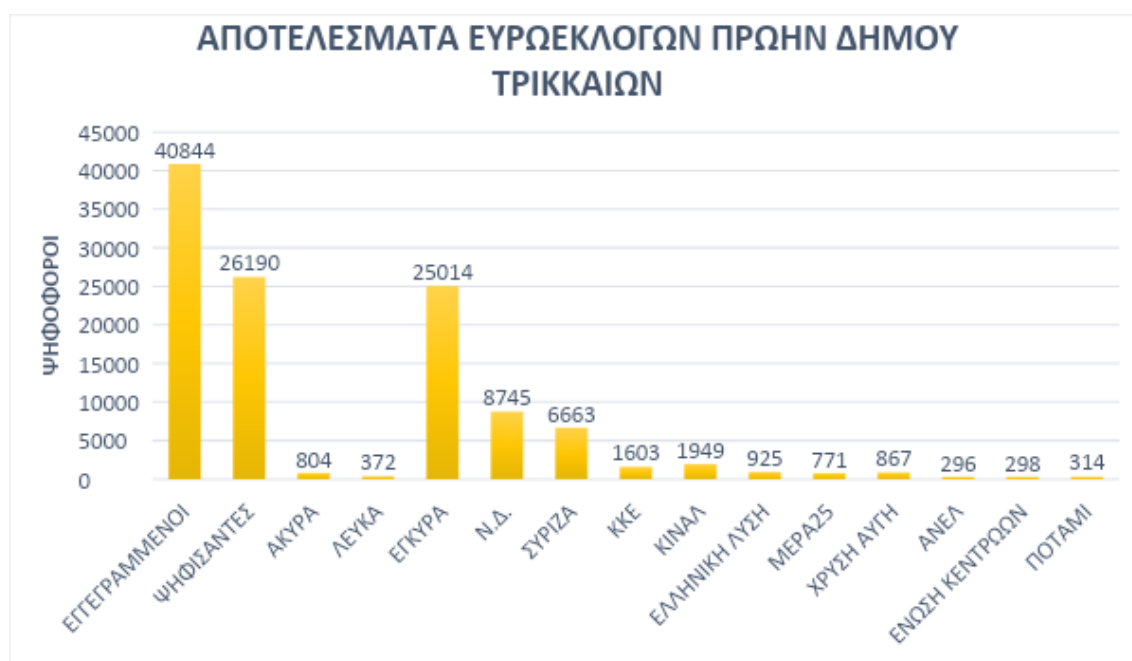
Γράφημα 29. Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Ευρωεκλογών Παληοκάστρου. (ekloges.thessaly.gov.gr)

Τα εκλογικά αποτελέσματα για την γεωγραφική περιοχή των Παραληθαίων είναι:

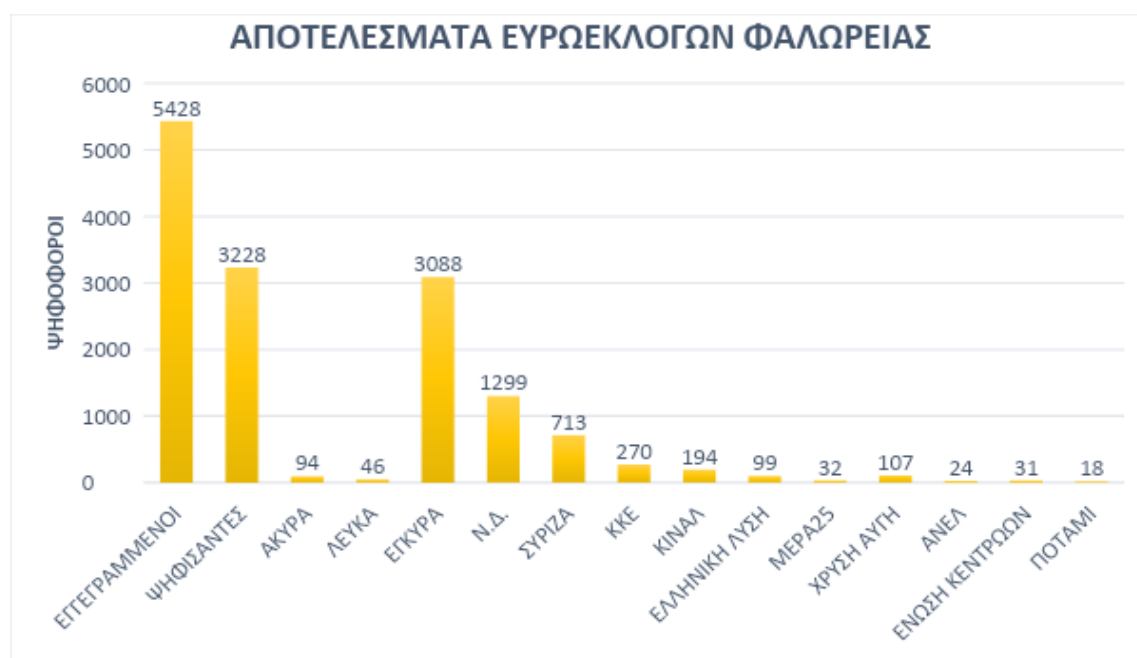
Γράφημα 30. Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Ευρωεκλογών Παραληθαίων. (ekloges.thessaly.gov.gr)

Τα εκλογικά αποτελέσματα για την γεωγραφική περιοχή του Πρώην Δήμου Τρικκαίων είναι:

Γράφημα 31. Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Ευρωεκλογών Πρώην Δήμου Τρικκαίων. (ekloges.thessaly.gov.gr)

Τα εκλογικά αποτελέσματα για την γεωγραφική περιοχή της Φαλώρειας είναι:

Γράφημα 32. Ραβδόγραμμα Αποτελέσματα Ευρωεκλογών Φαλώρειας.(ekloges.thessaly.gov.gr)

Τα συνολικά αποτελέσματα για τις Ευρωεκλογές στο Δήμο Τρικκαίων έχουν ως εξής:

Γράφημα 33. Ραβδόγραμμα Συνολικά Αποτελέσματα Ευρωεκλογών Δήμου Τρικκαίων.(ekloges.thessaly.gov.gr)

4 ΕΡΕΥΝΑ ΠΕΔΙΟΥ

4.1 ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΈΡΕΥΝΑΣ

Σκοπός της παρακάτω έρευνας είναι να αναλυθεί ο τρόπος με τον οποίο συσχετίζονται οι εκλογικές επιλογές των ψηφοφόρων που έχουν λάβει μέρος στην τελευταία εκλογική διαδικασία (Ευρωεκλογές, περιφερειακές και δημοτικές εκλογές) της 26^{ης} Μαΐου 2019 στη γεωγραφική περιοχή του Δήμου Τρικκαίων. Τα αποτελέσματα μπορούν να γενικευθούν ανάλογα με την κατηγορία των εκλογών σε μεγαλύτερες γεωγραφικές περιοχές της Ελλάδας και οι υποψήφιοι μπορούν να λάβουν υπόψιν τα αποτελέσματα ώστε να διαμορφώσουν τη στρατηγική των ίδιων και των συνδυασμών τους κατά τη διάρκεια των εκλογών.

4.2 ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

Μία μεθοδολογία εξηγεί τη θεωρία πίσω από τις ερευνητικές μεθόδους ή τις προσεγγίσεις μιας έρευνας. Μεγάλο μέρος της έρευνας που διεξάγεται στις κοινωνικές επιστήμες είναι πρωταρχική, δηλαδή βασίζεται στη συλλογή πρωτογενών δεδομένων, δεδομένων που προέρχονται από τον ερευνητή για τους σκοπούς της υπό εξέταση έρευνας. Ωστόσο, αυτό δεν σημαίνει πώς κάθε έρευνα θα έπρεπε να αποτελείται από πρωτογενή δεδομένα. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι απαιτούμενες πληροφορίες είναι ήδη διαθέσιμες από δημοσιευμένες πηγές. Αυτό ονομάζεται δευτερογενής έρευνα - η άθροιση, η ταξινόμηση και η σύνθεση της υπάρχουσας έρευνας άλλων ερευνητών, συγχρόνων ή προγενέστερων. Οι δευτερεύουσες πληροφορίες αποτελούνται από πηγές που συλλέγονται από άλλους και αρχειοθετούνται σε κάποια μορφή. Αυτές οι πηγές περιλαμβάνουν εκθέσεις, μελέτες, καθώς και βιβλία και περιοδικά.

Η συλλογή, η παραγωγή και η διάδοση πληροφοριών, σε έναν κόσμο σαν τον σημερινό, αυξάνονται. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει ένα τεράστιο ποσό

δευτερευόντων δεδομένων που σχετίζεται με τα σημερινά προβλήματα λήψης αποφάσεων. Η συσσώρευση της γνώσης εξαρτάται όλο και περισσότερο από την ενσωμάτωση προηγούμενων μελετών και ευρημάτων. Ένας από τους κύριους λόγους για την αξιοποίηση των δευτερογενών δεδομένων προέρχεται από την ευκολία συλλογής για ερευνητική χρήση. Αυτές οι πληροφορίες και οι έρευνες, μπορούν να έχουν μεγάλη σημασία για δύο λόγους:

Εξοικονόμηση χρόνου - τυπικά, ο χρόνος που απαιτείται για την αναζήτηση δευτερογενών πηγών είναι πολύ μικρότερος από αυτόν που απαιτείται για την ολοκλήρωση της συλλογής πρωτογενών δεδομένων.

Οικονομική αποτελεσματικότητα - ομοίως, η συλλογή δευτερογενών δεδομένων γενικά είναι λιγότερο δαπανηρή από τη συλλογή πρωτογενών δεδομένων. Για το ίδιο επίπεδο προϋπολογισμού έρευνας, μια ενδελεχής εξέταση δευτερευουσών πηγών μπορεί να αποφέρει πολύ περισσότερες πληροφορίες από ό, τι μπορεί να γίνει μέσω μιας διαδικασίας συλλογής πρωτογενών δεδομένων.

Εάν υπάρχουν δεδομένα που λύνουν ή δίνουν έμπνευση στο ερευνητικό πρόβλημα, τότε πρέπει να διεξαχθούν λίγες πρωτογενείς έρευνες. Επειδή οι περιορισμοί των πόρων αποτελούν πάντοτε πρόβλημα για τον ερευνητή, είναι λογικό, τις περισσότερες τουλάχιστον φορές, να εξαντλούνται οι δευτερεύουσες πηγές δεδομένων προτού προχωρήσουν στην ενεργό συλλογή πρωτογενών δεδομένων. Επιπλέον, ενδέχεται να υπάρχουν δευτερεύοντα δεδομένα τα οποία είναι απολύτως κατάλληλα και εξ ολοκλήρου κατάλληλα για την εξαγωγή συμπερασμάτων και την απάντηση στην ερώτηση ή την επίλυση του προβλήματος που η κάθε έρευνα, σαν και η δική μας, μελετά.

Η δευτερεύουσα ανάλυση μπορεί να περιλαμβάνει τον συνδυασμό ενός συνόλου δεδομένων με ένα άλλο, να αντιμετωπίζει νέες ερωτήσεις ή να χρησιμοποιεί νέες αναλυτικές μεθόδους. Δευτερογενής ανάλυση είναι η επανεξέταση των δεδομένων με σκοπό την απάντηση στην αρχική ερευνητική ερώτηση με διαφορετικές στατιστικές τεχνικές ή την απάντηση σε νέες ερωτήσεις με παλιά δεδομένα. Η δευτερογενής ανάλυση είναι ένα σημαντικό χαρακτηριστικό του πεδίου έρευνας και αξιολόγησης. Γενικά, η δευτερογενής έρευνα χρησιμοποιείται στην αναγνώριση προβλημάτων και τη διευκρίνιση προβλημάτων.

Ενώ τα οφέλη από δευτερεύουσες πηγές είναι σημαντικά, πρέπει να αναγνωριστούν οι ελλείψεις τους. Υπάρχει ανάγκη να αξιολογηθεί η ποιότητα τόσο της πηγής των δεδομένων όσο και των ίδιων των δεδομένων. Το πρώτο πρόβλημα αφορά τους ορισμούς. Ο ερευνητής πρέπει να είναι προσεκτικός, όταν χρησιμοποιεί δευτερεύοντα δεδομένα. Οι ερευνητές πρέπει να γνωρίζουν τα κεκτημένα συμφέροντα όταν συμβουλευονται δευτερεύουσες πηγές. Οι υπεύθυνοι για τη σύνταξη τους μπορεί να έχουν λόγους που επιθυμούν να παρουσιάσουν ένα πιο αισιόδοξο ή απαισιόδοξο σύνολο αποτελεσμάτων για την οργάνωσή τους. Επίσης, τα δευτερεύοντα δεδομένα μπορεί να είναι γενικά και αόριστα και συνεπώς ενδέχεται να μην βοηθήσουν στη λήψη αποφάσεων. Επιπλέον, τα δεδομένα ενδέχεται να είναι ελλιπή. Τέλος, η χρονική περίοδος κατά την οποία συντάχθηκαν για πρώτη φορά τα δευτερεύοντα δεδομένα μπορεί να έχει ουσιαστική επίδραση στη φύση των δεδομένων.

Λαμβάνοντας υπόψη αυτές τις αδυναμίες, υιοθετήθηκε επίσης στρατηγική συλλογής πρωτογενών δεδομένων μετά από ανάλυση και συλλογή δευτερογενών δεδομένων. Αυτό έγινε σκόπιμα από τον συγγραφέα καθώς ο συγγραφέας ήθελε να αναλύσει τις προηγούμενες παρόμοιες έρευνες πριν συντάξει ένα ερωτηματολόγιο συλλογής πρωτογενών δεδομένων. Κατά την κατασκευή της μεθόδου συλλογής πρωτογενών δεδομένων, προσδιορίστηκαν πρώτα οι ανάγκες για δεδομένα. Αυτές οι μέθοδοι θεωρήθηκαν ως οι πλέον ενδεδειγμένες από την άποψη της επίτευξης των στόχων της μελέτης και καταρτίστηκαν με τον καλύτερο τρόπο εντός των χρονικών και οικονομικών περιορισμών.

Η πρωτογενής έρευνα προσπάθησε να εμβαθύνει όσο το δυνατόν περισσότερο σε περιοχές που δεν μπορούσαν να καλύπτονται από τη δευτερογενή έρευνα και όπου οι πληροφορίες από πρώτο χέρι ήταν απολύτως απαραίτητες για να καταλήξουμε σε οριστικό συμπέρασμα.

4.3 ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Ο πληθυσμός που αντλήθηκε είναι από το σύνολο των αποτελεσμάτων των εκλογών του 2019 (δημοτικές, περιφερειακές και ευρωεκλογές) στην εδαφική

περιοχή του Δήμου Τρικκαίων. Λειτουργήσαν συνολικά 300 εκλογικά τμήματα, τα οποία 150 χαρακτηρίστηκαν σε Α και τα υπόλοιπα 150 σε Β και έλαβαν αύξοντα αριθμό από το 174 έως το 323, δηλαδή υπήρξε εκλογικό τμήμα με αριθμό 174 Α και εκλογικό τμήμα με αριθμό 174 Β και ούτω καθεξής μέχρι και τον αριθμό 323. Στα 150 εκλογικά τμήματα με χαρακτηρισμό Α τοποθετήθηκαν δύο κάλπες, μία για τη διεξαγωγή των εκλογών της Ευρωβουλής όπου ψήφισαν συνολικά 42.803 ψηφοφόροι και μία για τη διεξαγωγή των εκλογών της Περιφέρειας όπου άσκησαν το εκλογικό τους δικαίωμα 42.705 ψηφοφόροι. Στα 150 εκλογικά τμήματα με χαρακτηρισμό Β τοποθετήθηκαν ακόμη δύο κάλπες, μία για τη διεξαγωγή των Δημοτικών εκλογών όπου ψήφισαν συνολικά 43.072 ψηφοφόροι και μία για τη διεξαγωγή των εκλογών των Δημοτικών και Τοπικών κοινοτήτων τα αποτελέσματα των οποίων για την παρούσα εργασία δεν αποτελούν αντικείμενο έρευνας για τους λόγους που αναφέραμε παραπάνω. Ο πληθυσμός από τα αποτελέσματα των παραπάνω εκλογών, αφορά την καταγεγραμμένη επιλογή σε 128.580 ψηφοδέλτια, όπως αυτά αποτυπώθηκαν στις συνολικά 450 κάλπες (150 Ευρωβουλής, 150 Περιφερειακών και 150 Δημοτικών εκλογών) την 26^η Μαΐου 2019.

Αναλυτικά:

Στον πρώην Δήμο Εστιαιώτιδας λειτουργήσαν 16 εκλογικά τμήματα, 8 με αριθμό από 174 έως και 181 χαρακτηρισμένα ως Α και 8 με αριθμό 174 έως και 181 χαρακτηρισμένα ως Β.

Στον πρώην Δήμο Καλλιδενδρίου λειτουργήσαν 14 εκλογικά τμήματα, 7 με αριθμό από 182 έως και 188 χαρακτηρισμένα ως Α και 8 με αριθμό 182 έως και 188 χαρακτηρισμένα ως Β.

Στον πρώην Δήμο Κόζιακα λειτουργήσαν 16 εκλογικά τμήματα, 8 με αριθμό από 189 έως και 196 χαρακτηρισμένα ως Α και 8 με αριθμό 189 έως και 196 χαρακτηρισμένα ως Β.

Στον πρώην Δήμο Μεγάλων Καλυβίων λειτουργήσαν 16 εκλογικά τμήματα, 8 με αριθμό από 197 έως και 204 χαρακτηρισμένα ως Α και 8 με αριθμό 197 έως και 204 χαρακτηρισμένα ως Β.

Στον πρώην Δήμο Παληοκάστρου λειτούργησαν 26 εκλογικά τμήματα, 13 με αριθμό από 205 έως και 217 χαρακτηρισμένα ως Α και 13 με αριθμό 205 έως και 217 χαρακτηρισμένα ως Β.

Στον πρώην Δήμο Παραληθαίων λειτούργησαν 18 εκλογικά τμήματα, 9 με αριθμό από 218 έως και 226 χαρακτηρισμένα ως Α και 9 με αριθμό 218 έως και 226 χαρακτηρισμένα ως Β.

Στην Δημοτική Ενότητα Τρικκαίων λειτούργησαν 168 εκλογικά τμήματα, 84 με αριθμό από 227 έως και 310 χαρακτηρισμένα ως Α και 8 με αριθμό 227 έως και 310 χαρακτηρισμένα ως Β.

Στον πρώην Δήμο Φαλώρειας λειτούργησαν 26 εκλογικά τμήματα, 13 με αριθμό από 311 έως και 323 χαρακτηρισμένα ως Α και 13 με αριθμό 311 έως και 323 χαρακτηρισμένα ως Β.

4.4 ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗΣ

Η διαδικασία της ανάλυσης πραγματοποιήθηκε με την βοήθεια του προγράμματος Office Excel και σκοπός ήταν να βρεθεί η συσχέτιση των ψηφοφόρων στις εκλογές που αναφέρθηκαν έτσι ώστε να διαπιστωθεί η συσχέτιση που χαρακτήριζε την επιλογή τους στις κάλπες και τον βαθμό στον οποίο αυτές οι επιλογές είχαν μια κομματική συνοχή όσον αφορά την κομματική επιλογή τους. Αποτυπώθηκαν παραπάνω αναλυτικά και με διαγράμματα, όλα τα αποτελέσματα των εκλογών (δημοτικές-περιφερειακές-ευρωεκλογές) της 26^{ης} Μαΐου 2019, ανά γεωγραφική περιοχή και ανά συνδυασμό όπως αυτός χαρακτηρίζεται κομματικά από την επίσημη ιστοσελίδα του Υπουργείου Εσωτερικών. Ενώ παρακάτω θα συσχετισθούν τα συγκεκριμένα αποτελέσματα, συγκρινόμενα μεταξύ τους με βάση την κομματική εξάρτηση των υποψήφιων συνδυασμών. Ως βάση σύγκρισης θα αποτελέσουν τα αποτελέσματα των ευρωεκλογών καθώς οι συνδυασμοί που συμμετείχαν στην εκλογική διαδικασία είχαν ξεκάθαρη κομματική στήριξη.

4.5 ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΈΡΕΥΝΑΣ

Στα πλαίσια των ευρωεκλογών, για τις επιλεγμένες περιοχές, οι παρακάτω πίνακες δείχνουν συγκεντρωτικά, αριθμητικά και ποσοστιαία, ανά περιοχή, τους εγγεγραμμένους στους εκλογικούς καταλόγους και τους ψηφίσαντες, τα άκυρα, λευκά και έγκυρα ψηφοδέλτια.

Πίνακας 1. Αριθμητικά Αποτελέσματα Ευρωεκλογών ανά γεωγραφική περιοχή.

	ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ	ΨΗΦΙΣΑΝΤΕΣ	ΑΚΥΡΑ	ΛΕΥΚΑ	ΕΓΚΥΡΑ
ΕΣΤΙΑΙΩΤΙΔΑΣ	3402	2269	74	36	2158
ΚΑΛΛΙΔΕΝΔΡΟΥ	2741	1836	57	35	1744
ΚΟΖΙΑΚΑ	3568	2239	68	27	2144
ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΛΥΒΙΩΝ	3469	2163	78	43	2042
ΠΑΛΗΟΚΑΣΤΡΟΥ	4023	2486	76	26	2384
ΠΑΡΑΛΗΘΑΙΩΝ	4176	2392	60	46	2287
ΤΡΚΚΑΙΩΝ	40850	26100	804	372	25014
ΦΑΛΩΡΕΙΑΣ	5428	3228	95	46	3088

(ιδία επεξεργασία, βάση δεδομένων αποτελεσμάτων Ευρωεκλογών. Πηγή: ekloges.thessaly.gov.gr/Eur2019)

Πίνακας 2. Ποσοστιαία Αποτελέσματα Ευρωεκλογών ανά γεωγραφική περιοχή.

	ΨΗΦΙΣΑΝΤΕΣ	ΑΚΥΡΑ	ΛΕΥΚΑ	ΕΓΚΥΡΑ
ΕΣΤΙΑΙΩΤΙΔΑΣ	66,7%	3,3%	1,6%	95,1%
ΚΑΛΛΙΔΕΝΔΡΟΥ	67,0%	3,1%	1,9%	95,0%
ΚΟΖΙΑΚΑ	62,8%	3,0%	1,2%	95,8%
ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΛΥΒΙΩΝ	62,4%	3,6%	2,0%	94,4%
ΠΑΛΗΟΚΑΣΤΡΟΥ	61,8%	3,1%	1,0%	95,9%
ΠΑΡΑΛΗΘΑΙΩΝ	57,3%	2,5%	1,9%	95,6%
ΤΡΚΚΑΙΩΝ	63,9%	3,1%	1,4%	95,8%
ΦΑΛΩΡΕΙΑΣ	59,5%	2,9%	1,4%	95,7%

(ιδία επεξεργασία, βάση δεδομένων αποτελεσμάτων Ευρωεκλογών. Πηγή: ekloges.thessaly.gov.gr/Eur2019)

Όπως φαίνεται από τον πίνακα, αξίζει να σημειωθεί πώς η αποχή στην εκλογική διαδικασία των ευρωεκλογών είναι ο πιο αξιοσημείωτος παράγοντας που χαρακτήριζε την παραπάνω εκλογική διαδικασία. Η μεγαλύτερη αποχή σημειώθηκε στην περιοχή των Παραληθαίων όπου απήχε το 42,7% ενώ η μικρότερη παρατηρήθηκε στην περιοχή του Καλλιδένδρου με ποσοστό 33%. Οι άκυρες ψήφοι και οι λευκές ήταν ένα πολύ μικρό ποσοστό του συνόλου των ψήφων, με τις άκυρες να κυμαίνονται μεταξύ του 2,5%-3,6% των ψηφισάντων, ενώ τα λευκά μόλις 1,0%-2,0% αυτών.

Ο επόμενος πίνακας δείχνει αριθμητικά και ποσοστιαία τα αποτελέσματα της παραπάνω ψηφοφορίας στα πλαίσια της κομματικής στήριξης.

Πίνακας 3. Αριθμητικά Αποτελέσματα Ευρωεκλογών ανά γεωγραφική περιοχή και συνδυασμό.

	N.Δ	ΣΥΡΙΖΑ	ΚΚΕ	ΚΙΝΑΛ	ΕΛ. ΛΥΣΗ	ΜΕΡ Α25	ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ	ΑΝΕΛ	ΕΝ. ΚΕΝΤΡ	ΠΟΤΑ ΜΙ
ΕΣΤΙΑΙΩΤΙΔΑΣ	791	467	205	160	93	29	89	25	38	16
ΚΑΛΛΙΔΕΝΔΡΟΥ	632	499	96	198	55	23	58	16	16	10
ΚΟΖΙΑΚΑ ΜΕΓΑΛΩΝ	939	510	218	126	52	26	73	11	32	9
ΚΑΛΥΒΙΩΝ	633	459	152	166	62	33	56	89	159	18
ΠΑΛΗΟΚΑΣΤΡΟΥ	594	520	398	311	69	44	53	138	24	25
ΠΑΡΑΛΗΘΑΙΩΝ	668	550	185	386	67	41	69	31	16	20
ΤΡΚΚΑΙΩΝ	8742	6663	1603	1949	925	769	869	303	298	314
ΦΑΛΩΡΕΙΑΣ	1299	713	270	194	99	32	107	24	30	19

(ιδία επεξεργασία, βάση δεδομένων αποτελεσμάτων Ευρωεκλογών. Πηγή: ekloges.thessaly.gov.gr/Eur2019)

Πίνακας 4. Ποσοστιαία Αποτελέσματα Ευρωεκλογών ανά γεωγραφική περιοχή και συνδυασμό.

	Ν.Δ.	ΣΥΡΙΖΑ	ΚΚΕ	ΚΙΝΑΛ	ΕΛ. ΛΥΣΗ	ΜΕΡΑ 25	ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ	ΑΝΕΛ	ΕΝ. ΚΕΝΤΡ	ΠΟΤΑΜΙ
ΕΣΤΙΑΙΩΤΙΔΑΣ	36,7%	21,6%	9,5%	7,4%	4,3%	1,3%	4,1%	1,2%	1,8%	0,7%
ΚΑΛΛΙΔΕΝΔΡΟΥ	36,2%	28,6%	5,5%	11,4%	3,2%	1,3%	3,3%	0,9%	0,9%	0,6%
ΚΟΖΙΑΚΑ	43,8%	23,8%	10,2%	5,9%	2,4%	1,2%	3,4%	0,5%	1,5%	0,4%
ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΛΥΒΙΩΝ	31,0%	22,5%	7,4%	8,1%	3,0%	1,6%	2,7%	4,4%	7,8%	0,9%
ΠΑΛΗΟΚΑΣΤΡΟ Υ	24,9%	21,8%	16,7%	13,0%	2,9%	1,8%	2,2%	5,8%	1,0%	1,0%
ΠΑΡΑΛΗΘΑΙΩΝ	29,2%	24,0%	8,1%	16,9%	2,9%	1,8%	3,0%	1,4%	0,7%	0,9%
ΤΡΚΚΑΙΩΝ	34,9%	26,6%	6,4%	7,8%	3,7%	3,1%	3,5%	1,2%	1,2%	1,3%
ΦΑΛΩΡΕΙΑΣ	42,1%	23,1%	8,7%	6,3%	3,2%	1,0%	3,5%	0,8%	1,0%	0,6%

(ιδία επεξεργασία, βάση δεδομένων αποτελεσμάτων Ευρωεκλογών. Πηγή: ekloges.thessaly.gov.gr/Eur2019)

Όπως φαίνεται από τον πίνακα, η Νέα Δημοκρατία και το Σύριζα πήραν τις περισσότερες ψήφους στήριξης από τους ψηφοφόρους. Ελαφριές ανακατατάξεις χαρακτήριζαν τις υπόλοιπες θέσεις και επιλογές των ψηφοφόρων. Η Ν.Δ. κυμάνθηκε σε ποσοστό ψήφων από 24,9% έως 43,8%, το ΣΥ.ΡΙΖ.Α. από 21,6% έως 28,6%, το Κ.Κ.Ε. από 5,5% έως 16,7%, το ΚΙΝ.ΑΛ. από 5,9% έως 16,9%, η ΕΛ. ΛΥΣΗ από 204% έως 4,3%, το ΜΕΡΑ25 από 1,2 έως 3,1, η Χ.Α. από 2,2% έως 4,1%, οι ΑΝ.ΕΛ. από 0,5% έως 5,8%, η Εν. Κεντρώων από 0,9% έως 7,8% και το ΠΟΤΑΜΙ από 0,4% έως 1,3%. Τα ποσοστά των υπολοίπων συνδυασμών δεν αξιολογούνται καθώς αντιπροσωπεύουν πολύ μικρό ποσοστό των ψήφων και δε μπορούν να συσχετισθούν κομματικά με αντίστοιχους συνδυασμούς των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών.

Ο παρακάτω πίνακας δείχνει τα σχετικά εκλογικά αποτελέσματα στις ίδιες περιοχές στο πλαίσιο των δημοτικών εκλογών. Για λόγους εξοικονόμησης, θα παρουσιαστούν τα τελικά ποσοστιαία αποτελέσματα της εκλογικής διαδικασίας των δημοτικών εκλογών καθώς αυτά παρουσιάστηκαν αναλυτικά παραπάνω .

Πίνακας 5. Ποσοστιαία Αποτελέσματα Εγκυρότητας Δημοτικών εκλογών ανά γεωγραφική περιοχή.

	ΨΗΦΙΣΑΝΤΕΣ	ΑΚΥΡΑ	ΛΕΥΚΑ	ΕΓΚΥΡΑ
ΕΣΤΙΑΙΩΤΙΔΑΣ	67,81%	6,55%	1,26%	92,20%
ΚΑΛΛΙΔΕΝΔΡΟΥ	67,92%	4,25%	1,02%	94,73%
ΚΟΖΙΑΚΑ	63,69%	6,78%	0,70%	92,52%
ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΛΥΒΙΩΝ	62,93%	5,77%	1,42%	92,81%
ΠΑΛΗΟΚΑΣΤΡΟΥ	62,59%	5,08%	1,03%	93,88%
ΠΑΡΑΛΗΘΑΙΩΝ	59,05%	4,58%	1,09%	94,32%
ΤΡΚΚΑΙΩΝ	64,20%	2,92%	1,11%	95,97%
ΦΑΛΩΡΕΙΑΣ	60,24%	5,32%	1,16%	93,52%

(ίδια επεξεργασία, βάση δεδομένων αποτελεσμάτων Δημοτικών εκλογών. Πηγή: ekloges.thessaly.gov.gr/Dim2019A)

Όπως φαίνεται από τον παραπάνω πίνακα, η αποχή ήταν το κύριο χαρακτηριστικό και σε αυτήν την εκλογική διαδικασία. Αυτό είναι λογικό, καθώς η ίδια η εκλογική διαδικασία περιελάμβανε τη συμμετοχή και ψηφοφορία και στις 3 κάλπες. Παρατηρούμε ότι η μεγαλύτερη αποχή σημειώθηκε στην περιοχή των Παραληθαίων με ποσοστό 40,95% ενώ η μικρότερη παρατηρήθηκε στην περιοχή του Καλλιθένδρου όπου η αποχή άγγιξε το 32,08%.

Πίνακας 6. Ποσοστιαία Αποτελέσματα Δημοτικών εκλογών ανά γεωγραφική περιοχή και συνδυασμό.

	ΝΔ	ΚΙΝΑΛ ΣΥΡΙΖΑ	ΚΚΕ	ανεξάρτη τος	ΝΔ	ανεξάρτη τος	Χρυσή αυγή
ΕΣΤΙΑΙΩΤΙΔΑΣ	58,39%	14,62%	12,32%	5,22%	5,41%	3,24%	0,80%
ΚΑΛΛΙΔΕΝΔΡΟΥ	62,28%	24,62%	6,81%	2,21%	2,44%	1,25%	0,40%
ΚΟΖΙΑΚΑ	61,70%	13,18%	16,08%	5,04%	1,86%	0,76%	0,90%
ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΛΥΒΙΩΝ	59,87%	19,40%	9,87%	3,46%	4,05%	2,62%	0,74%
ΠΑΛΗΟΚΑΣΤΡΟΥ	45,81%	23,65%	19,63%	6,90%	1,35%	1,78%	0,89%
ΠΑΡΑΛΗΘΑΙΩΝ	53,01%	27,69%	12,98%	1,98%	1,46%	1,72%	1,16%
ΤΡΚΚΑΙΩΝ	57,19%	20,47%	10,17%	4,74%	4,26%	1,97%	1,18%
ΦΑΛΩΡΕΙΑΣ	63,70%	17,10%	9,45%	3,53%	3,24%	2,09%	0,88%

(ίδια επεξεργασία, βάση δεδομένων αποτελεσμάτων Δημοτικών εκλογών. Πηγή: ekloges.thessaly.gov.gr/Dim2019A)

Όπως φαίνεται από τον πίνακα, το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας επικράτησε με αρκετά μεγάλη διαφορά στα ποσοστά των υπό εξέταση περιοχών. Η σύμπραξη ΚΙΝ.ΑΛ.-ΣΥ.ΡΙΖ.Α. έλαβε αισθητά λιγότερους ψήφους, ενώ το Κ.Κ.Ε. βελτίωσε τα ποσοστά του στο σύνολο των υπό εξέταση περιοχών. Ο συνδυασμός που στηριζόταν από τη Χρυσή Αυγή φαίνεται πως δε κατάφερε να κερδίσει την εμπιστοσύνη των υποστηρικτών του κόμματος, οι οποίοι δε ψήφισαν το συνδυασμό στις Δημοτικές εκλογές με αποτέλεσμα να κυμαίνεται σε ποσοστό από 0,40% έως 1,18%. Άξιο αναφοράς σε αυτό το σημείο είναι η εισαγωγή ορισμένων ανεξάρτητων υποψήφιων δημάρχων που δεν βιώνουν στήριξη από συγκεκριμένα κόμματα για την εισαγωγή τους στην δημαρχική εκλογική διαδικασία.

Ο παρακάτω πίνακας παρουσιάζει τα ποσοστιαία αποτελέσματα των εκλογών όσον αφορά τις Περιφερειακές εκλογές, σε ποσοστά συμμετοχής, άκυρων, λευκών και έγκυρων ψήφων.

Πίνακας 7. Ποσοστιαία Αποτελέσματα Εγκυρότητας Περιφερειακών εκλογών ανά γεωγραφική περιοχή.

	ΨΗΦΙΣΑΝΤΕΣ	ΑΚΥΡΑ	ΛΕΥΚΑ	ΕΓΚΥΡΑ
ΕΣΤΙΑΙΩΤΙΔΑΣ	67%	5%	2%	93%
ΚΑΛΛΙΔΕΝΔΡΟΥ	67%	4%	2%	93%
ΚΟΖΙΑΚΑ	63%	5%	1%	94%
ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΛΥΒΙΩΝ	62%	5%	3%	93%
ΠΑΛΗΟΚΑΣΤΡΟΥ	62%	4%	2%	94%
ΠΑΡΑΛΗΘΑΙΩΝ	57%	4%	3%	93%
ΤΡΚΚΑΙΩΝ	64%	4%	2%	94%
ΦΑΛΩΡΕΙΑΣ	59%	4%	2%	94%

(ιδία επεξεργασία, βάση δεδομένων αποτελεσμάτων Περιφερειακών εκλογών. Πηγή: ekloges.thessaly.gov.gr/Per2019A)

Και σε αυτήν την κατηγορία της εκλογικής αναμέτρησης, η προέλευση του κόσμου είναι αρκετά μειωμένη κατά μέσο όρο, καθώς όπως αναφέρθηκε και παραπάνω στην ανάλυση, οι εκλογές έγιναν στην ίδια ημερομηνία. Ο παρακάτω πίνακας δείχνει τα ποσοστά των επιλογών των ψηφοφόρων.

Πίνακας 8. Ποσοστιαία Αποτελέσματα Περιφερειακών εκλογών ανά γεωγραφική περιοχή και συνδυασμό

	ΝΔ	ΚΙ.ΝΑΛΣ Υ.ΡΙΖ.Α.	ΚΚΕ	Ανεξάρτ ητη υποψη φιότητα	Ανεξάρτ ητη υποψη φιότητα	ΑΝΤΑΡΣ ΥΑ	Χ.Α.	ΛΑ.Ε.
ΕΣΤΙΑΙΩΤΙΔΑΣ	57%	23%	9%	4%	2%	1%	2%	3%
ΚΑΛΛΙΔΕΝΔΡΟΥ	57%	26%	7%	3%	1%	3%	1%	1%
ΚΟΖΙΑΚΑ	64%	20%	11%	2%	1%	0%	2%	1%
ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΛΥΒΙΩΝ	58%	24%	8%	3%	2%	2%	2%	1%
ΠΑΛΗΟΚΑΣΤΡΟΥ	39%	35%	18%	4%	1%	1%	1%	1%
ΠΑΡΑΛΗΘΑΙΩΝ	48%	27%	9%	11%	2%	1%	2%	1%
ΤΡΚΚΑΙΩΝ	57%	23%	8%	6%	2%	2%	2%	1%
ΦΑΛΩΡΕΙΑΣ	62%	20%	10%	2%	2%	2%	1%	1%

(ιδία επεξεργασία, βάση δεδομένων αποτελεσμάτων Περιφερειακών εκλογών. Πηγή: ekloges.thessaly.gov.gr/Per2019A)

Σταθερά πρώτο, και σε αυτήν την κατηγορία, βγήκε ο συνδυασμός που συντάσσεται με το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, ενώ αυτός που έχει τη στήριξη των ΣΥ.ΡΙΖ.Α-ΚΙΝ.ΑΛ. ακολουθεί σταθερά, αλλά με μια μεγάλη ποσοστιαία διαφορά. Το Κ.Κ.Ε. κυμαίνεται κοντά στα ποσοστά των Ευρωεκλογών ενώ η Χ.Α. συνεχίζει να λαμβάνει χαμηλά ποσοστά, ελάχιστα βελτιωμένα όμως σε σχέση με τις Δημοτικές εκλογές. Παρατηρούμε πως και εδώ υπάρχουν ανεξάρτητες υποψηφιότητες, που μάλιστα λαμβάνουν ψήφους περισσότερους από συνδυασμούς που απολαμβάνουν κομματική στήριξη, όπως η Χ.Α και το ΛΑ.Ε.

Από την παραπάνω ανάλυση σχετικά με τη συμμετοχή των ψηφοφόρων στην εκλογική διαδικασία παρατηρήθηκε ότι για τις Ευρωεκλογές ψήφισαν 42.803, εκ των οποίων 1310 ήταν άκυρα, 632 λευκά και 40861 έγκυρα, για τις Περιφερειακές ψήφισαν 42705, εκ των οποίων 1662 ήταν άκυρα, 967 λευκά και 40076 έγκυρα, ενώ για τις Δημοτικές ψήφισαν 43072, εκ των οποίων 1691 ήταν άκυρα, 476 λευκά

και 40905 έγκυρα. Διαπιστώνουμε δηλαδή ότι στις Δημοτικές εκλογές συμμετείχαν 368 άτομα περισσότερα από τις Περιφερειακές, τα οποία αν και προσήλθαν στα εκλογικά τμήματα, επέλεξαν να μη συμμετάσχουν στις Περιφερειακές εκλογές, ενώ 269 επέλεξαν να μην ψηφίσουν για Ευρωεκλογές. Όπως είπαμε παραπάνω Ευρωεκλογές και Περιφερειακές εκλογές, διεξήχθησαν στα ίδια εκλογικά τμήματα, παρόλα αυτά όμως διαπιστώνουμε ότι 98 εκλογείς αν και βρέθηκαν χωροταξικά στο μέρος που διεξάχθηκε η εκλογική διαδικασία, επέλεξαν να ψηφίσουν στην κάλπη των Ευρωεκλογών αλλά δεν άσκησαν το εκλογικό τους δικαίωμα για τις Περιφερειακές εκλογές. Αυτή η χλιαρού ενδιαφέροντος θα λέγαμε αντιμετώπιση των Περιφερειακών εκλογών, φαίνεται και από το γεγονός ότι στις κάλπες των Περιφερειακών εκλογών βρέθηκαν τα περισσότερα λευκά ψηφοδέλτια (967), τα οποία αποτελούν συνειδητή επιλογή των ψηφοφόρων.

Όλες οι παραπάνω πληροφορίες βοήθησαν την ανάλυση ώστε να καταλήξουμε σε μια αξιόπιστη συσχέτιση μεταξύ των επιλογών των ψηφοφόρων των κομμάτων στις Ευρωεκλογές, στις Δημοτικές και στις Περιφερειακές εκλογές. Με βάση τις παραπάνω αριθμητικές πληροφορίες, για λόγους εξοικονόμησης χώρου, παρακάτω θα παρουσιαστούν οι πίνακες με τα τελικά αποτελέσματα των συσχετίσεων ανά κόμμα που έλαβε μέρος στην εκλογική διαδικασία.

Πίνακας 9. Πίνακας κομματικής συσχέτισης των εκλογικών αποτελεσμάτων, για την περιοχή της Εστιαιώτιδας.

	ΕΣΤΙΑΙΩΤΙΔΑΣ		
	<i>Ευρωεκλογές</i>	<i>Δημοτικές</i>	<i>Περιφερειακές</i>
Ευρωεκλογές	1		
Δημοτικές	0,937	1	
Περιφερειακές	0,987	0,978	1

Η παραπάνω περιοχή έχει μια πολύ υψηλή συσχέτιση μεταξύ των ψήφων που έλαβαν τα κόμματα.

Πίνακας 10. Πίνακας κομματικής συσχέτισης των εκλογικών αποτελεσμάτων, για την περιοχή Καλλιθένδρου.

	ΚΑΛΛΙΔΕΝΔΡΟΥ		
	<i>Ευρωεκλογές</i>	<i>Δημοτικές</i>	<i>Περιφερειακές</i>
Ευρωεκλογές	1		
Δημοτικές	0,921	1	
Περιφερειακές	0,942	0,998	1

Ελαφρώς μειωμένη σε σχέση με την προηγούμενη περιοχή φαίνεται να είναι η συσχέτιση στην παραπάνω περιοχή του Καλλιθένδρου.

Πίνακας 11. Πίνακας κομματικής συσχέτισης των εκλογικών αποτελεσμάτων, για την περιοχή Κόζιακα.

	ΚΟΖΙΑΚΑ		
	<i>Ευρωεκλογές</i>	<i>Δημοτικές</i>	<i>Περιφερειακές</i>
Ευρωεκλογές	1		
Δημοτικές	0,925	1	
Περιφερειακές	0,974	0,983	1

Στους παρακάτω συγκεντρωμένους πίνακες, παρουσιάζονται οι ποσοστιαίοι βαθμοί συσχετίσεων για όλες τις υπόλοιπες περιοχές.

Πίνακας 12. Πίνακας κομματικής συσχέτισης των εκλογικών αποτελεσμάτων, για την περιοχή Μεγάλων Καλυβίων

	ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΛΥΒΙΩΝ		
	<i>Ευρωεκλογές</i>	<i>Δημοτικές</i>	<i>Περιφερειακές</i>
Ευρωεκλογές	1		
Δημοτικές	0,913	1	
Περιφερειακές	0,950	0,993	1

Πίνακας 13. Πίνακας κομματικής συσχέτισης των εκλογικών αποτελεσμάτων, για την περιοχή Παληοκάστρου.

	ΠΑΛΗΟΚΑΣΤΡΟΥ		
	<i>Ευρωεκλογές</i>	<i>Δημοτικές</i>	<i>Περιφερειακές</i>
Ευρωεκλογές	1		
Δημοτικές	0,918	1	
Περιφερειακές	0,974	0,907	1

Πίνακας 14. Πίνακας κομματικής συσχέτισης των εκλογικών αποτελεσμάτων, για την περιοχή Παραληθαίων.

	ΠΑΡΑΛΗΘΑΙΩΝ		
	<i>Ευρωεκλογές</i>	<i>Δημοτικές</i>	<i>Περιφερειακές</i>
Ευρωεκλογές	1		
Δημοτικές	0,949	1	
Περιφερειακές	0,967	0,994	1

Πίνακας 15. Πίνακας κομματικής συσχέτισης των εκλογικών αποτελεσμάτων, για την περιοχή Τρικκαίων.

	ΤΡΙΚΚΑΙΩΝ		
	<i>Ευρωεκλογές</i>	<i>Δημοτικές</i>	<i>Περιφερειακές</i>
Ευρωεκλογές	1		
Δημοτικές	0,903	1	
Περιφερειακές	0,932	0,996	1

Πίνακας 16. Πίνακας κομματικής συσχέτισης των εκλογικών αποτελεσμάτων, για την περιοχή Φαλώρειας.

	ΦΑΛΩΡΕΙΑΣ		
	<i>Ευρωεκλογές</i>	<i>Δημοτικές</i>	<i>Περιφερειακές</i>
Ευρωεκλογές	1		
Δημοτικές	0,960	1	
Περιφερειακές	0,974	0,998	1

Όπως αναδεικνύεται στους παραπάνω πίνακες, σε όλες τις περιπτώσεις των περιοχών που εξετάστηκαν, με μόνη ελαφριά απόκλιση την προτελευταία γεωγραφική περιοχή του πρώην Δήμου Τρικκαίων, παρουσιάστηκαν υψηλότερες συσχετίσεις κομματικής προτίμησης άνω του ποσοστού 95%. Αυτό το μαθηματικό αποτέλεσμα δείχνει πως οι ψηφοφόροι επιλέγουν σε έναν σχεδόν απόλυτο βαθμό με βάση τα κομματικά τους πιστεύω.

5 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η παραπάνω ανάλυση έλαβε υπόψη της τα εκλογικά αποτελέσματα των τριπλών εκλογών του έτους 2019 στην Ελλάδα (Ευρωεκλογές, περιφερειακές και δημοτικές εκλογές) για να εξετάσει τον βαθμό κομματικής συσχέτισης ως κριτήριο επιλογής ψήφου από την μεριά των ψηφοφόρων. Το αποτέλεσμα της συσχέτισης δείχνει πώς σε όλες σχεδόν τις περιπτώσεις, το ποσοστό συσχέτισης ήταν άνω του 95% ενώ σε όλες απολύτως τις συσχετίσεις, το ποσοστό ήταν άνω του 90%. Αυτό δείχνει πώς το κόμμα, και όχι τόσο τα πρόσωπα, παίζουν τον πρωταρχικό ρόλο στην λογική της επιλογής των ψηφοφόρων.

Όσον αφορά την βιβλιογραφική εξέταση του ζητήματος, η λέξη «ψηφοφορία» δεν είναι μια νέα έννοια. Στην αρχαία Ελλάδα, η ψηφοφορία δεν ήταν μεγάλη για τις εκλογές στα γραφεία, τα οποία ήταν συσκευασμένα στις αρχές της κριτικής επιτροπής αυθαίρετης επιλογής. Αλλά χρησιμοποιήθηκε για αποφάσεις σχετικά με προτάσεις που τέθηκαν ενώπιον της δημοκρατικής συνέλευσης, για την τύχη των ατόμων (Luther, 2017). Στη σύγχρονη δημοκρατική ρύθμιση, η ψηφοφορία είναι μια μέθοδος έκφρασης της αποδοχής ή της απόρριψης των πολιτικών, των προγραμμάτων και των αποφάσεων της διοικητικής αρχής. Όπως αναφέρεται στους Pickup και συνεργάτες (2016) οι Balogun and Olaregba γράφουν: «Έτσι, η ψηφοφορία είναι ένα μέσο συγκέντρωσης των ατομικών προτιμήσεων σε συλλογική απόφαση σε μια εκλογή, η δράση της επίσημης δήλωσης της επιλογής του υποψηφίου ή του πολιτικού κόμματος σε μια εκλογή».

Η ψηφοφορία είναι το βάθρο της πολιτικής πυραμίδας στη δημοκρατία και οι αποφάσεις που λαμβάνονται στο ίδρυμα έχουν την ικανότητα να ανατρέπουν όσους βρίσκονται στην κορυφή. Για το λόγο αυτό, η ψηφοφορία μπορεί ίσως να θεωρηθεί ως «η βασική διαδικασία λήψης αποφάσεων σε μια δημοκρατία». Μπορεί επίσης, να περιγράψει τη διαδικασία είτε με την οποία οι πολίτες επιλέγουν υποψηφίους για δημόσιο αξίωμα είτε την επίσημη καταγραφή της γνώμης μιας ομάδας σε οποιοδήποτε θέμα. Από κάθε άποψη, είναι ένα μέσο μετατροπής πολυάριθμων μεμονωμένων απόψεων σε συνεκτική και συλλογική βάση για λήψη απόφασης. Οι ψηφοφόροι τείνουν να επιλέγουν τους υποψηφίους, τους οποίους θεωρούν ότι επωφελούνται περισσότερο και ότι έχουν εύλογες

πιθανότητες να κερδίσουν (Horvath & Sebik, 2015). Αυτό σημαίνει ότι η ψηφοφορία είναι ένα καλό παράδειγμα της «ορθολογικής επιλογής», καθώς το μεγαλύτερο μέρος του εκλογικού σώματος προτιμά την ψηφοφορία για τη διαμόρφωση μιας κρίσης για το πώς η σημερινή κυβέρνηση ή ο κατεστημένος φορέας έχει υπερβάλει την ευημερία του λαού και τις πιθανότητες το στρατόπεδο αντίθεσης θα επιτύχει καλύτερα.

Η αξιολόγηση του προτύπου ψηφοφορίας επικεντρώνεται σταθερά στους καθοριστικούς παράγοντες του γιατί οι άνθρωποι ψηφίζουν όπως κάνουν και πώς φθάνουν στις αποφάσεις που λαμβάνουν. Ωστόσο, η μεγαλύτερη προσοχή δόθηκε στη συμπεριφορά των μαζικών εκλογών. Μια ποικιλία ερευνών σχετικά με τη μελέτη της συμπεριφοράς των ψηφοφόρων έχει εντοπίσει δύο βασικούς τύπους παραγόντων, οι οποίοι μπορούν να κατηγοριοποιηθούν ευρέως ως κοινωνιολογικές (δημογραφικές, κοινωνικές και οικονομικές ιδιότητες) και ψυχολογικές (πολιτικές σχέσεις, πεποιθήσεις και αξίες) (Correa et al, 2017).

Η συγκριτική πολιτική ακαδημαϊκή βιβλιογραφία αναγνωρίζει ότι ορισμένες μεταβλητές όπως η εκπαίδευση, το εισόδημα και η ανεργία, η σημασία της υποστήριξης ή προσκόλλησης ενός κόμματος, η αντίληψη των θεμάτων, η ιδεολογία, ο κομματισμός, η αξιολόγηση των ηγετών ή των κορυφαίων υποψηφίων κ.λπ., έχουν συσχέτιση με τη συμπεριφορά των εκλογών με ψηφοφορία.

Η συμπεριφορά ψηφοφορίας αναφέρεται στον τρόπο ψηφοφορίας των εκλογών και του τρόπου με τον οποίο ψηφίζουν. Σύμφωνα με τους Ball και Peters (2000), η συμπεριφορά των ψηφοφόρων είναι σημαντική σε εκείνα τα πολιτικά συστήματα στα οποία ο ψηφοφόρος έχει κάποιο είδος επιλογής, ανεξάρτητα από το πόσο περιορισμένος (156). Εντοπίστηκαν τρεις ευρείες προσεγγίσεις στη συμπεριφορά των ψηφοφόρων. Συγκεκριμένα το μοντέλο αναγνώρισης κόμματος, την προσέγγιση ορθολογικής επιλογής και η κοινωνιολογική προσέγγιση (Ubareviciene et al, 2015). Περιγράφουν τις προσεγγίσεις ως εξής (σελ. 160): «Στο μοντέλο αναγνώρισης κόμματος, ο προσδιορισμός του κόμματος καθορίζει την επιλογή του υποψήφιου να ψηφίσει ακόμη και αν η προσωπικότητα των υποψηφίων και η παρουσίαση των θεμάτων και η διοργάνωση εκστρατειών θα μπορούσαν να βοηθήσουν στην αλλαγή της επιλογής. Στην προσέγγιση ορθολογικής επιλογής η επιλογή βασίζεται στις προσδοκίες του ψηφοφόρου και

ορισμένα χαρακτηριστικά του ψηφοφόρου μπορεί να παρεμβαίνουν στην επιλογή των υποψηφίων. Ο κοινωνιολογικός παράγοντας επικεντρώνεται στην τάξη, τη θρησκεία, το φύλο και την ομάδα των ψηφοφόρων τείνουν να σταθούν στο χρόνο, παρόλο που εξακολουθούν να έχουν άλλα ζητήματα εντός. Από τις τρεις προσεγγίσεις όμως, η κοινωνιολογική προσέγγιση εξηγεί καλύτερα τις εκλογές της Ελλάδας (και των πιο δημοκρατικών κοινωνιών).

Πρώτον, όπως αναφέρθηκε, οι μελλοντικές έρευνες θα πρέπει να διεξάγονται λαμβάνοντας υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των εθνικών και τοπικών εκλογών και θα πρέπει να αντιμετωπίζουν ρητά αυτές τις διαφορές στην επιλογή των επεξηγηματικών μεταβλητών. Μέχρι σήμερα, μόνο ένας περιορισμένος αριθμός μελετών λαμβάνει σοβαρά υπόψη την εθνική έναντι των τοπικών εκλογών.

Δεύτερον, οι μελλοντικές έρευνες πρέπει επίσης να προχωρήσουν πέρα από την ανεξάρτητη ή συγκριτική ανάλυση της τοπικής και εθνικής συμμετοχής και να αρχίσουν να εξετάζουν τους καθοριστικούς παράγοντες των διαφορών στην προσέλευση σε διάφορα επίπεδα συσσώματωση. Δηλαδή, πιστεύεται ότι η αντιμετώπιση της διακύμανσης των επιπέδων συμμετοχής σε διαφορετικά επίπεδα κυβέρνησης, όπως η κύρια εξήγηση, θα ήταν μια αξιοσημείωτη εξέλιξη.

Τέλος, παρόλο που αυτή η ανάλυση αφορά αποκλειστικά τη συμμετοχή σε συγκεντρωτικά επίπεδα, πιστεύουμε ότι μπορεί να προσφέρει και κάποια χρήσιμα στοιχεία για μεμονωμένες μελέτες που βασίζονται σε έρευνες. Πράγματι, τα αποτελέσματά μας υποδηλώνουν ότι οι μεταβαλλόμενες παραμέτρους μπορεί να έχουν διαφορετικά αποτελέσματα για τα άτομα ανάλογα με το αν αναλύονται εθνικές, τοπικές ή υπερεθνικές εκλογές.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Δικαίος, Κ., & Δικαίος, Γ. (2017). Ευρωεκλογές 2014: Ολοκληρωτική αλλαγή πολιτικού προσωπικού. Μια απόπειρα διερεύνησης των αιτίων, και πρόβλεψης τάσεων. *Το Βήμα των Κοινωνικών Επιστημών*, 17(67).
- Κιντής Σ., (1998). *Η Ελληνική Κοινωνία στο Κατώφλι του 21^{ου} Αιώνα και το Μέλλον του Ελληνισμού*. Αθήνα, Νέα Σύνορα- Α.Α. Λιβάνη
- Κοτσαίβαζόγλου., Lees-MarshmentJ., (2013). Πολιτικό Μάρκετινγκ, Αρχές και Εφαρμογές. UniversityStudioPress, Θεσσαλονίκη.
- Κούσα, Ε. Α. (2018), *Από τη Νομαρχιακή στη Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση. Μελέτη του πολιτικού ανταγωνισμού στη Περιφέρεια Αττικής* (No. GRI-2018-21661). Aristotle University of Thessaloniki.
- Μουζέλης Ν., (2000), *Ο ελληνικός εκσυγχρονισμός, Η Ελλάδα που αλλάζει αποχαιρετώντας τον Εικοστό Αιώνα*. Αθήνα, Εκδόσεις Ερμής
- Σαμαράς Α., (2008), *Τηλεοπτική Πολιτική Διαφήμιση στην Ελλάδα 1993-2007*. Αθήνα Εκδόσεις Καστανιώτη
- Τσιλογεώργης, Γ. (2018). *Οι εκλογές στις Περιφέρειες. Η ιδιαιτερότητα τους για τις σχέσεις αντιπροσώπευσης και τη λήψη αποφάσεων*. Μελέτη περίπτωσης των Περιφερειών Αττικής και Κρήτης.
- Χλέπα Ν., Ασπρίδης Γ., Μελέας Ι., (2014), *Οι Έλληνες Ευρωβουλευτές, Ο ρόλος και οι απόψεις τους για τη λειτουργία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου*. Αθήνα-Λάρισα, ΕΚΕΜ

ΞΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Arnold, F., Freier, R., Pallauf, M., & Stadelmann, D. (2016). Voting for direct democratic participation: evidence from an initiative election. *International Tax and Public Finance*, 23(4), 716-740.
- Bailey, M. A., Strezhnev, A., & Voeten, E. (2017). Estimating dynamic state preferences from United Nations voting data. *Journal of Conflict Resolution*, 61(2), 430-456.

- Barone, G., D'Ignazio, A., de Blasio, G., & Naticchioni, P. (2016). Mr. Rossi, Mr. Hu and politics. The role of immigration in shaping natives' voting behavior. *Journal of Public Economics*, 136, 1-13.
- Birch, S. (2016). Full participation: A comparative study of compulsory voting.
- Birch, S. (2016). Full participation: A comparative study of compulsory voting.
- Brown, T. A. (2018). *Migration and politics: The impact of population mobility on American voting behavior*. UNC Press Books.
- Burneika, D., Baranauskaitė, A., & Ubarevičienė, R. (2017). Social segregation and spatial differentiation of electoral alignment in Vilnius metropolitan area. *Geographica Polonica*, 87-110.
- Busch, K. B. (2017). *No Shortcut To Voting. The Limited Influence of Parties' Left-Right Positions on Voting Behavior* (Doctoral dissertation, Universität zu Köln).
- Cohen, M. J. (2018). A dynamic model of the invalid vote: How a changing candidate menu shapes null voting behavior. *Electoral Studies*, 53, 111-121.
- Colantone, I., & Stanig, P. (2018). The trade origins of economic nationalism: Import competition and voting behavior in Western Europe. *American Journal of Political Science*, 62(4), 936-953.
- Conover, E., Zarate, R. A., Camacho, A., & Baez, J. (2018). Cash and Ballots: Conditional Transfers, Political Participation and Voting Behavior.
- Correa, J. C., & Camargo, J. E. (2017). Ideological consumerism in Colombian elections, 2015: Links between political ideology, Twitter activity, and electoral results. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 20(1), 37-43.
- Davenport, T. C. (2015). Policy- Induced risk and responsive participation: The effect of a son's conscription risk on the voting behavior of his parents. *American Journal of Political Science*, 59(1), 225-241.
- DellaVigna, S., List, J. A., Malmendier, U., & Rao, G. (2016). Voting to tell others. *The Review of Economic Studies*, 84(1), 143-181.
- Desai, Z., & Frey, A. (2019). *Programmatic differentiation and Strategic Candidate Selection: Theory and Evidence from Brazil*. Mimeo. 24.

- D'Hooge, L., Achterberg, P., & Reeskens, T. (2018). Imagining class: A study into material social class position, subjective identification, and voting behavior across Europe. *Social science research*, 70, 71-89.
- Dippel, C., Gold, R., & Heblich, S. (2015). *Globalization and its (dis-) content: Trade shocks and voting behavior* (No. w21812). National Bureau of Economic Research.
- Dolan, K. (2018). *Voting for women: How the public evaluates women candidates*. Routledge.
- Evangelia, N. M., & Theodore, C. (2017). Multivariable Evaluation via Conjoint Analysis of the Factors that Influence Voting Behavior in Networks. *Journal of Political Sciences & Public Affairs*, 5(1), 239.
- Fortunato, D. (2019). Legislative review and party differentiation in coalition governments. *American Political Science Review*, 113(1), 242-247.
- Gallego, J. (2018). Civil conflict and voting behavior: Evidence from Colombia. *Conflict Management and Peace Science*, 35(6), 601-621.
- Gorina, E., & Agadjanian, V. (2019). Belonging and Political Participation: Evidence from the 2011 President Election in Kyrgyzstan. *Europe-Asia Studies*, 1-22.
- Guardado, J., & Wantchékon, L. (2018). Do electoral handouts affect voting behavior?. *Electoral Studies*, 53, 139-149.
- Hansla, A., Hysing, E., Nilsson, A., & Martinsson, J. (2017). Explaining voting behavior in the Gothenburg congestion tax referendum. *Transport Policy*, 53, 98-106.
- Hobolt, S. B., Leeper, T., & Tilley, J. (2018). Divided by the vote: Affective polarization in the wake of Brexit. *American Political Science Association, Boston*.
- Horváth, P., & Šebík, K. (2015). Voting behavior and municipal elections 2014 in Slovakia. *Slovak Journal of Political Sciences*, 15(2), 93-113.
- Kahneman D., & Tversky A., (1972). Subjective probability: A judgment of representativeness, *Cognitive Psychology* 3, 430-454
- Kahneman D., & Tversky A., (1973). On the psychology of prediction. *Psychological Review*, 80, 237-251.

- Tversky, A., & Kahneman, D. (1973). Availability: A heuristic for judging frequency and probability. *Cognitive Psychology*, 207-232.
- Kingsbury, I. (2019). Silencing the seventh trumpet: Analyzing the effect of private schooling on voting behavior. *Education, Citizenship and Social Justice*, 14(3), 199-210.
- Levy, G., & Razin, R. (2015). Correlation neglect, voting behavior, and information aggregation. *American Economic Review*, 105(4), 1634-45.
- Lorson, A., Gibbs, S., Pusztay, J., Hanstedt, W., & Mazilu, I. (2019). Modeling Senate Voting Behavior using Mathematical Modeling. In *APS Meeting Abstracts*.
- Luther, K. R. (2017). Electoral strategies and performance of Austrian right-wing populism, 1986-2006. In *The Changing Austrian Voter* (pp. 104-122). Routledge.
- Otjes, S., Stroebe, K., & Postmes, T. (2018). When voting becomes protest: Mapping determinants of collective action onto voting behavior. *Social Psychological and Personality Science*, 1948550619872482.
- Pickup, M., Kimbrough, E. O., & de Rooji, E. A. (2016). *Experimental Evidence on the Role of Identity and Interest in Voting Behavior* (Doctoral dissertation, Simon Fraser University).
- Plasser, F., & Seeber, G. (2017). Austrian Electoral Behavior in International Comparison. In *The Changing Austrian Voter* (pp. 150-178). Routledge.
- Samuels, D. J., & Zucco, C. (2018). *Partisans, antipartisans, and nonpartisans: Voting behavior in Brazil*. Cambridge University Press.
- Schneider, W. (2017). Democrats and republicans, liberals and conservatives. In *Party Coalitions in the 1980s* (pp. 179-232). Routledge.
- Takens, J., Kleinnijenhuis, J., Van Hoof, A., & Van Atteveldt, W. (2015). Party leaders in the media and voting behavior: Priming rather than learning or projection. *Political Communication*, 32(2), 249-267.
- Tversky A., & Kahneman D., (1974). Judgment under uncertainty, Heuristics and biases. *Science*, 185, 1124-1131
- Ubarevičienė, R., Burneika, D., & van Ham, M. (2015). Ethno-political effects of suburbanization in the Vilnius urban region: An analysis of voting behavior. *Journal of Baltic Studies*, 46(2), 217-242.

- Wilson, D. C., & Davis, D. W. (2018). The Racial Double Standard: Attributing Racial Motivations in Voting Behavior. *Public Opinion Quarterly*, 82(1), 63-86.
- Yang, H. C., & DeHart, J. L. (2016). Social media use and online political participation among college students during the US election 2012. *Social Media+ Society*, 2(1), 2056305115623802.
- Zwicker, W. S. (2016). Introduction to the Theory of Voting.